

काश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः

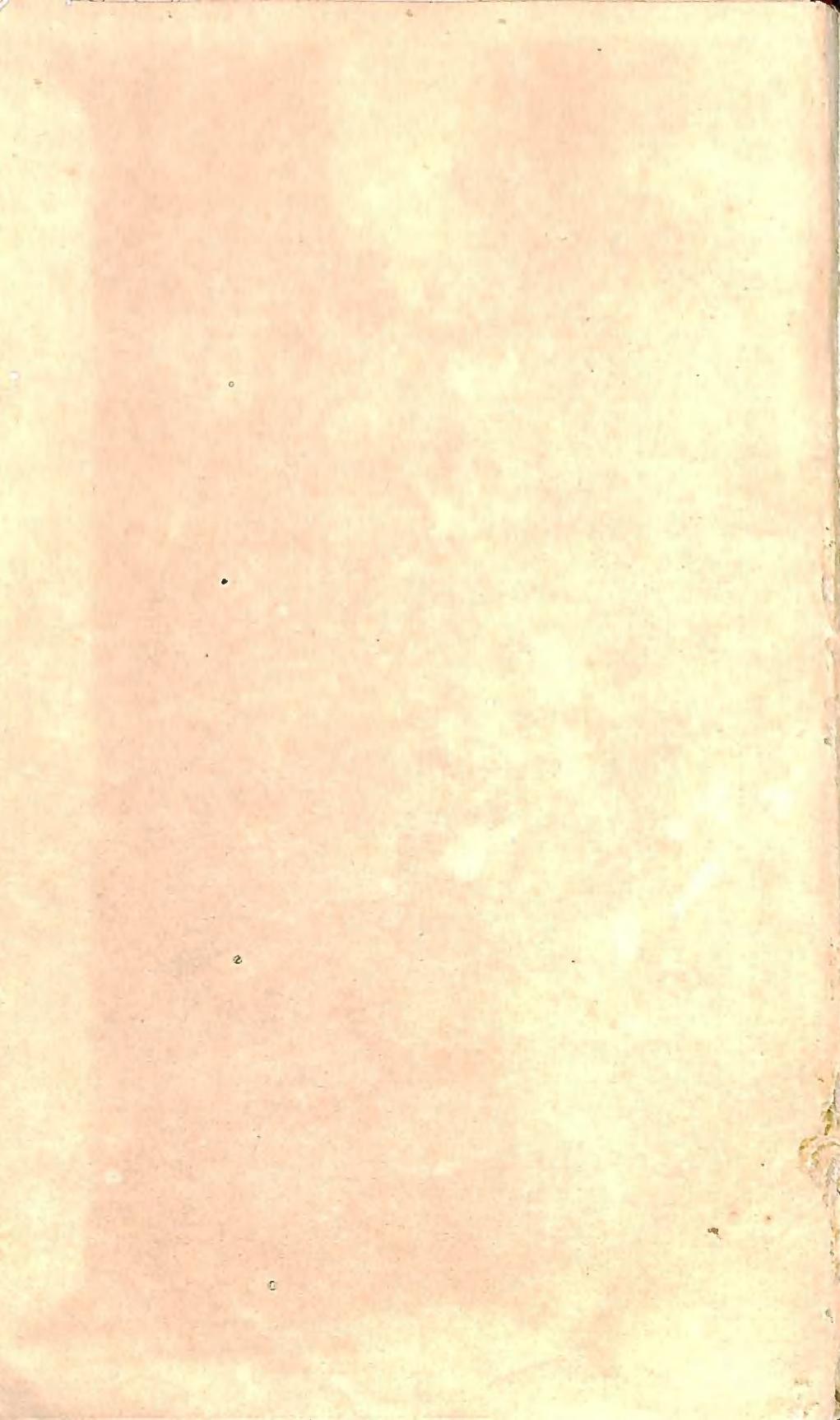
ग्रन्थालय
काश्मीर

ग्रन्थांकः ३७

श्रीमालिनीविजयोत्तर
तन्त्रम्

काश्मीर-श्रीनगर.

THE KASHMIR SERIES
OF
TEXTS AND STUDIES.

KASHMIR SERIES OF TEXTS
AND STUDIES.

No. XXXVII.

SRI

MĀLINIVIJAYOTTARA
TANTRAM

BY

PANDIT MADHUSŪDAN KAUL, SHĀSTRĪ, M. A., M. O. L.,
SUPERINTENDENT OF THE RESEARCH DEPARTMENT,
JAMMU AND KASHMIR STATE,
SRINAGAR.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT
OF HIS HIGHNESS LIEUT.-GENERAL MAHĀRĀJA

SIR PRATĀP SINGH SĀHIB BAHĀDUR,
G. C. S. I., G. C. I. E., G. B. E., LL. D.,
MAHĀRĀJA OF JAMMU AND KASHMIR STATE.

BOMBAY :

PRINTED AT THE "TATVA-VIVECHAKA" PRESS.
1922.

(All rights reserved.)

श्रीसोमानन्दनाथप्रभृतिगुरुवरादिष्टसन्नीतिमार्गो
लब्ध्वा यत्रैव सम्यक्पठिपनि घटनामीश्वराद्वैतवादः ।
कंशमीरेभ्यः प्रसूत्य प्रकटपरिमलो रञ्जयन्सर्वदेहयान्
देशेऽन्यस्मिन्नद्वष्टो बुसृणविसरवत्सर्ववन्दथत्वमाप ॥ १ ॥

तरत तरसा संसाराबिंधं विधत्त परे पदे
पदमविचलं नित्यालोकप्रमोदसुनिर्भरे ।
विमुशत शिवादिष्टाद्वैतावबोधसुधारसं
प्रसभविलसत्सद्युक्त्यान्तःसपुत्रवदायिनम् ॥ २ ॥

३०

काश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः ३७

श्रीमालिनीविजयोत्तर तन्त्रम्

श्रीभारतधर्ममार्तण्ड-काश्मीरमहाराज-

श्रीप्रतापसिंहवर-प्रतिष्ठापिते

प्रलविद्याप्रकाश-(रिसर्च) कार्यालये

तदध्यक्ष-पण्डित-मधुसूदन कौल-शास्त्रिणा

उद्दिष्टकार्यालयस्थपण्डितसहायेन

संगृह, संशोधन-पर्यायाङ्कन-विवरणादिसंस्करणोत्तरं

पाथात्यविद्वत्परिषत्संमताधुनिकसुगमशुद्धीरत्युपन्यासादिसंस्कारैः परिष्कृत्य

मुम्बयां

तत्त्वविवेचकाल्य-सुदृशालये सुद्रापयित्वा प्राकाश्यमुपनीतम्

संवत् १९७८

कैस्ताब्दः १९२२

काश्मीर-श्रीनगर

(अस्य ग्रन्थस्य सर्वे प्रकाशन-मुद्रापणाद्यथिकाराः प्रोत्तमहाराजवयैः
स्वायत्तीकृताः सन्ति)

(All rights reserved.)

Printed by
Vithal Tanaji Modak at The "Tatva-Vivechaka" Press,
No. 3544, Parel Road, New Nagpada, opposite
Richardson & Cruddas Office, Bombay.

and Published by
The Research Department, Jammu and Kashmir State,
Srinagar.

MĀLINIVIJAYOTTARA TANTRAM.

FOREWORD.

The present volume of the Kashmir Series of Texts and Studies represents the Śaiva yoga as set forth in the Trika system of Kashmir. Its edition is based on the collation of the manuscripts described below :

(१).—This manuscript belongs to the Manuscript Library of the late Rájarám Śāstrī of Śrinagar. It is written out on country paper in bold and legible Śāradā character. In size it is just about foolscap. Leaves of the MS. number fifty with an average of 27 lines to each page. Its importance lies in its being correct and its containing *variae lectiones* which proved greatly useful in the collation work. It is complete except a few omissions. New. No date; but seems to be three-fourths of a century old.

(ख).—This pertains to Pandit Harabhatta Sāstrī of this Department. The MS. is in the form of a tālapatra and is written on paper in legible Śāradā character. It consists of 25 leaves of foolscap size with 24 lines to each page. It is correct and complete but with small *lacunæ* here and there. It is only twenty-five years old. The MS. was of much assistance as far as it threw light on many intricate points in the volume under notice.

(ग).—This MS. is in possession of Pandit Maheśvara Rājānaka of this Department. It is copied on Kashmirian paper in Devanāgarī character. The handwriting is bold and legible. The MS. contains 70 leaves measuring 10" by 6". There are a few blanks in the MS. It is correct and older than either of the above two MSS. One of its distinctive features consists in its containing in the colophon the following three couplets which mention the name of the scribe and the date of completion of the transcript and which are not met with in either of the aforesaid MSS. The couplets run :

(१) मालिनीविजयं देव्यास्तन्त्रं रहसि यत् पुरा ।
परमेश्वेन संप्रोक्तं भक्ताद्युग्रहकामयया ॥

(२) कार्त्तिकेयेन यच्चोक्तं श्रुत्वा संवदतोस्तथोः ।
मुनीर्ना भक्तियुक्तानां संसारार्णवतारणम् ॥

(३) तदेतद्वृच्छुश्चातो गोविन्दाश्रमसंक्षकः ।
श्रीनोन्दर्पण्डितसुतो द्वधेऽलिखत वै दुघः ॥

Their rendering in English is as follows:—

1. The Tantram, to wit, *Malinivijaya*, was, of yore, out of compassion for His devotees, said in secrecy by *Parameśa* to *Devi*.

2. This Tantram, a never-failing help in crossing the ocean of mundane existence, was related to the devoted munis by *Kárttikeya* after he had heard it from them, *i.e.*, the *Devi* and *Parameśa* the topic of Whose dialogue it formed.

3. The same Tantram, under the charge of his religious preceptor, was transcribed on Wednesday by the learned *Govindáśrama*, son of *Śrī Nonda Pandita*.

The date of the MS. is recorded as संवत् २६ वैवदि सप्तम्यां भौमे, *i.e.*, on Tuesday, the 7th of the dark fortnight of *Vaiśākha* 26 anno *Vikramī*. This 26 must most probably be 1826 A. V. or 1769 A. D. as is corroborated by the older appearance of the paper used on the MS. in question,

In addition to the assistance derived from the collation of the above MSS. much pains have been taken in adopting many a corrigendum in the variant readings of the text from their direct and indirect references in *Tantrâloka*, *Śrî Svâcchandatantram*, *Parâtrîśikâ*, *Sivasûtravimâśini* and *Vijñânabhairava* (all of the Kashmir Series). The major portion of the MS. owes its correction particularly to the *Tantrâloka* which is a detailed exposition of this and to the *Svacchanda* to which it is in many respects akin. For this the scholarly labour of my Sanskrit staff is really commendable.

In spite of my overcautiousness in making the present edition of the *Mâlinîvijayatantram* really useful for the Tantric public, many unavoidable blemishes have been lurking in the book for want of the better material available. I hope that my future researches, carried under the munificent patronage of the Kashmir Darbar in obtaining the desired material, will lead me to better ends in view.

SRINAGAR, KASHMIR, }
31st January 1922. } MADHUSUDAN KAUL.

INTRODUCTION.

General.—The supreme control over and the gradual unification with the 36 principles from Śiva to the gross earth form, *inter alia*, the principal argument of the Mālinītantram. The first recipient of this mystic lore is Parameśa who learns it from Aghora. The Tantram is in the form of an inter-locution between the Devī and Parameśa, the sacred teachings whereof have been communicated to the Rshis by Kumāra the destroyer of Tāraka.

It seems from the opening verses that there was originally a Tantram called the Siddhayogīśvarītantram which consisted of nine crore verses and which interpreted the Śaivaistic teachings in the light of Bheda, Bhedābheda and Abheda. Its abnormal prolixity necessitated its being summarised in three crore verses, the chief topic dealt with therein being the path of yoga. The abstract thus formed went by the name of Mālinīvijaya. In course of time, another improved and still more summarised edition of 12,000 verses of the same was adopted. The tantram in

the present form is supposed to be the briefest *resume* of the above as far as it is most convenient and helpful to the dull brain.

In my opinion supported by the text itself, the Málinitantram is the latter part of the Siddhāyogisvaritantram of which the former part was probably represented by the Siddhāmatam (cf. sloka 13, M. V. T., 1st Adhikāra).

Authorship of the Tantram.—The Tantram is affiliated to the Agama Sastra and is, as such, of divine authorship. The origin of the sacred lore or Agama is very beautifully painted in the rich vocabulary of Tantrāloka. It describes in a masterly style the way how it was revealed to the sages :—

“ The Logos, or the All-Transcending Word (Parāvāk), germinally contains all the Sāstras or Āgamas in their super-sensuous form. This Logos materialises gradually into the physical form as syllables or vocables and, as such, forms the units of speech. In its preliminary materialisation as Paśyantī, the two aspects of consciousness are totally merged together and the words and their meanings are not at all separated. The

objects of perception in this stage appear as of a piece with the subject. In the intervening stage of the Parā, words and their meanings are differentiated from each other in the mind before being voiced forth. In the last stage it becomes Vaikhari because it expresses itself through the words uttered by different vocal organs.

“ Thus the Parā forms ultimately the source of all the Sāstras flowing out as spoken words from the five faces of the Supreme Being, which represent His fivefold Sakti—Cit, Ānanda, Icchā, Jñāna and Kriyā. The five systems of revelation, which principally originate from Paramas’iva through His five powers, constitute the 92 schools of Tantras divisible into three classes and designated respectively—Śiva, Rudra and Bhairava. First of these which maintains the doctrine of duality consists of ten systems only. The second class contains eighteen systems and propounds the doctrine of duality-unity or Bhedābheda. The last, on the other hand, is unique in declaring the eternal truth in the light of Idealistic Monism and preaches its doctrine in 64 systems.”

The same line of thought is also perceptible in the primeval utterances of our ancient vedic seers. The reader is advised to consult the verses 29, 45 hymn 164, mandala 1, Rgveda.

(१) अयं स शिंके येन गौरभीवृता
मिमाति मायुं ध्वंसनावधिश्रिता ।
सा चित्तिभिर्निं हि चकार मत्त्ये
विद्युद्वन्ती प्रति वविमौहत ॥

(२) चत्वारि वाक् परिमिता पदानि
तानि विदुर्बाह्याणा ये मनीषिणः ।
गुह्या त्रीणि निहिता नेंगयांति
तुरीयं वाचो महूष्या वदन्ति ॥

Tantra defined.—Tantra being a generic term for a class of religious and magical works is designated as the *mantraśāstra* though it generally treats of (i) incantations, (ii) their philosophy, (iii) the principles, (iv) the worlds, (v) ceremony, (vi) initiation, (vii) worship, (viii) mental and bodily discipline, (ix) observances of a Tantric. Like the *Veda* it is, as the Tantrics hold, the breath of the Supreme Being or in other words the immutable and eternal knowledge.

The performance of the present day Vedic ceremonies by the Kashmiris, which run side by

side with those of the Tantras and which are sometimes intermixed with the latter, leads to believe that the Tantras are either an imitation or a development of, or an improvement upon the Vedic ceremonies. The Tantric supplement is useful, in the opinion of the Tantrists, to quicken and ensure the fulfilment of desires in the Kali age.

Tantric worship.—It does not essentially ✓ differ from that of the Vedas. It strongly maintains the omniscience and the omnipotence of God. The complete immersion of the duality in unity is the main lesson of the Tantras. The adorer becomes the adored himself. His body is the temple and his soul the idol in it. He is the high priest not of a god above, around, or below but of his own ever-wakeful self.

Tantric view of Moksha.—Moksha, in the tantric sense of the word, is the unfoldment of powers brought about by the self-realization. It is not the giving up of the mortal coil and thus acquiring immunity from death. To a real Tantric, birth and death are phenomena of his own creation. He finds gratification as much in

the one as in the other (cf. *Bhairavastotra* of *Abhīnava Gupta*). He is the *Bhairava* whose name even strikes terror into the destructive agencies and at whose sweet will the world lives, moves and has its being. His sole article of faith is that death has significance only for those who are subject to mortality and not for those who have risen superior to its idea by their living belief in the deathlessness of the soul (cf. *Tantraloka* p. 192, vol. I)

Realistic Optimism of the Tantras.—A Tantric, like the one believing in the *Vedas*, by gradual marches on the spiritual path, comes to feel his close kinship with nature. To him both the animate and the inanimate are glowing with divinity. The divinely glorious presence puts an end to all his animal tendencies and inspires him to fulfil his noble mission. His self-centredness cheers him up and infuses him with the fresh energy that facilitates and quickens the dawn of his native glory without any detriment to the enjoyment of the sweet pleasures awaiting him in the world. To him the world is not an illusion, not a *Mâyâ* of the *Vedantists*,

and therefore he tries to make himself and his surroundings happy to the best of his ability.

Potency of the Mantras.—The main theme with which the *Tantras* are concerned is the power of Mantras. Mantras, as the Tantrists maintain, are certain scientifically arranged formulas which, if practised according to the Tantric precepts, bring about certain results conducive to the fulfilment of utterer's wishes. Each and every *Mātrikā* (अ, आ, etc.) is a living energy in itself and should in no way be mistaken for a mere *Varnā* or letter. A living force is created by placing the letters in a certain systematic order by the *Sādhaka*.

The mantras are nothing but the harmoniously living forces strong enough, no doubt, to accomplish even the most difficult undertakings of the votaries of the *Tantras*. This is not all. The arrangement of letters in a scientific procedure goes a great way to help the worshipper, provided no omissions of any sort of the part or parts in the Tantric ceremony are made, to fathom out the hidden secrets of nature, nay work wonders, and gradually free him from the meshes of the

world and raise him high to the lofty plain of supreme consciousness styled Paramapada.

All-embracing nature of the Tantras.—The great merit of the Tantra lies in its all-comprehensive and all-embracing nature. The portals of Tantra are invitingly open to all irrespective of caste and creed. The repulsive and revolting creed of untouchability is unknown here. The sweet cup of nectar, which it holds in its outstretched palms, can be enjoyed by both the high and the low. No hard and fast rules, nor any strict observances like those of the Vaidikas, are to be followed by the devotees of Tantra. Short-lived and enervated as the men of iron age are, they, by following the short and smooth methods of Tantric self-culture, accomplish within a short span of time what others achieve in ages after ages. This is why the Tantras are popular and have a large following.

Difficulties in the adoption of Tantric methods.—But no rose is without a thorn. Good and evil run side by side. There is nothing which has unmixed good or unmixed evil in it. The rosy path of the Tantric is beset with thorns

here and there. It is therefore the foremost duty of the Sâdhaka to avoid the thorns and to adhere to the rosy path, lest he fall into the trap of the low spirits of nature, who, trying to cause mischief, put obstacles in his way and thereby retard his progress in the attainment of his desired object. It is only the potency of the mantras that brings about the subjugation of these supersensuous beings.

But, as ill luck would have it, a novice or a beginner in the Tantric ceremonies, oftener than not, associates with the low spirits and makes them minister to his unlawful ends. He discards the achievement of the high ideal which he ought to have followed strictly and unerringly. This sort of practice is resorted to by the black magicians whose fate is rendered miserable both here and hereafter. Practices of this type are, never and in no region, commendable on the part of the real Tantrics. The realisation of the Advaita Tattva is the chief aim, or the *summum bonum*, to be attained by the high-class Tantrics. It is to this end that they consecrate their lives and gain the highest status in spirituality.

Mâlinî.—In his commentary on the 17th verse of the Tantraloka, volume 1, p. 35, No. XXIX of our Series, Jayaratha says that the Mâlinîvijayottara is so called because, due to the glory of Mâlinî, it occupies a pre-eminent position among and is superior to all the other Schools of Saivaistic Tantrism. Mâlinî is also known by Mâlâ and so the Mâlinî is the generic term for the series of letters or the alphabet.

The natural and phonetically scientific order of the Sanskrit alphabet goes by the name of Pûrvamâlinî which is popularly known as Mâtrikâ or Siddhâ. When, on the other hand, no attention is paid to the alphabetic origin and to its natural order and when therefore the vowels and consonants are taken promiscuously, the alphabet is called Uttaramâlinî, chiefly denoting that order in which 'na' occupies the first position and 'pha' the last.

Mâlinîvijayottara has reserved for itself the various modes of application of the Uttaramâlinî for the mystic practices just as the Svâcchanda does, of the Pûrvamâlinî. I believe that in the time of the Sri Svâcchanda either the order of the

alphabet from 'na' to 'pha' was unknown or less appreciated and therefore less in vogue, or that the followers of the Svacchanda did not believe in the Mâlinîmata. Of course Kshemarâja looks at the Svacchanda in the Trika perspective but there is no reference whatsoever to the Mâlinî, *i.e.*, the Uttaramâlinî, in the text of Svacchanda.

The Sanskrit alphabet as given in the Uttaramâlinî arrangement runs as below :

न क क ख ल ल्ल थ च ध ई ण उ ऊ ब क
ख ग घ ङ अ व भ य ङ ङ ठ ङ्ग ज र ट
प छ ल आ स अः ह ष ङ्ग म श अं त ए
ओ औ द फ।

Mâlinî is of the greatest utility in infusing the divine life into the body of practisers and all the Tantrists are enjoined to have recourse to it for the attainment of desired objects in all the cases in which particular details and instructions could not be punctilioiusly observed regarding nyâsa. Different parts of the human body represent the different letters of the Mâlinî. While giving the three kinds of mantra called para, apara and parapara, instances are furnished as to how a particular incantation can be made

out from particular technical terms such as head, eyes, etc. (see p. 135, *Tantrasâra* of our Series).

Commentary.—The text of the *Mâlinivijayatantra* is difficult to be understood owing to the numerous technicalities found in it. But the attempts of Abhinavagupta have left no point unexplained and for this the Tantric public must feel specially thankful to him. The first verse of the *Tantram* he took up in his *Mâlinivijayavârttika* and explained it so thoroughly that connotations of several terms are made clearly intelligible. The points, that could not find room in the *Vârttika* for want of space and owing to its limited scope as *Vârttika*, he discussed in the *Tantraloka*.

The *Tantraloka*, as the author himself declares, is a detailed exposition of the *Tantram*. The reader of the *Tantra* could get an opportunity of understanding the text more clearly if this Department were to get the MS. of Abhinava's *Pûrvapanchikâ* on it. (See commentary on *Tantraloka*, 16th *Ahnika*). Abhinava has a very high opinion of the *Tantra* and says in the *Tantraloka* that the *Mâlinivijaya* is the essence of the *Trika*.

System which again represents the pith and marrow of the different teachings of the Lord enunciated in the different schools of Tantras.

ABSTRACT.

The great sages Nârada and others, feeling athirst under the holy inspiration of Śivasakti for the right realisation of the Supreme Principle, repair to Kumâra and, after paying due homage, request him to initiate them in the mystic processes of yoga. Kumâra, thereupon takes commiseration on them and communicates the secret knowledge of the Mâlinîvijayatantra as originally addressed by Siva to Umâ.

The whole range of the knowable is divided into two classes, the acceptable and the avoidable. The acceptables are : Śiva, Śakti, Vidyesa, Mantra, Mantreśvara and the Jivas. The impurity, actions, Mâyâ and the whole world, as her creation, form the category of the avoidables. The key to the success in both the spheres of matter and soul is supplied by the right discernment of the acceptable and the avoidable.

The supreme controller of the universe in the words of the Mâlinîvijaya is all-doing, all-

knowing, all-sustaining and infinite. On the emergence of desire at the creational stage, He evolves out of His own Self the octad of *Vijnāna-kevalas*. He assigns to them the functions of sustenance, destruction, preservation and benefaction. For their sphere of action He manifests seven crores of mantras with their respective ranges. All these mantras are the living psychological forces and they gratify the wishes of a *Sādhaka* by the well-merited bestowal of fruits.

The self comes into manifestation in the fourfold capacity as *Siva*, *Mantramaheśa*, *Mantreśa* and *Mantra*. *Siva* is the lord Himself. *Vijnānakala* is a degree less than *Mantra* owing to the defilement of *mala*. *Pralayākala* is wrapped up in the defilements of *mala* and *karma*. *Mala* stands for the imperfect knowledge and the tree of the world shoots up therefrom. *Karma* is the action in general. As virtuous, it leads to pleasure and, as otherwise, it yields pain. *Sakala* stands for the *anus* or *jivas* in general. Their field is offered by the totality of categories from *kalā* to earth.*

* Cf. *Tantrasāra*. The group of perceivers designated *Mantramaheśvaras* is domineered over by *Sadasiva*. At this stage

Rudras are one hundred and eighteen in number and are headed by Angushthamâtra. According to their merits they are appointed as Mantreśvaras. They take over charge of their departments and reward Brahma and others according to their deserts. The sages receive the sacred science of the knowable either as acceptable or as avoidable from Brahma, etc. and Manus, from the sages.

Of the seven crores of mantras one half of the portion has, at the option of Śiva, attained the deathless stage after favouring hosts of jivas.

Each principle from earth up to matter is susceptible of being viewed from fifteen different standpoints owing to the seven perceivers regarded either as Śakti or as Śaktimān and to the principle itself; those from Purusha to Kalā, from thirteen owing to the inapplicability of

objectivity is dim and is wholly overshadowed by subjectivity. The Mantramahesvaras carry on their functions under the supervision of Isvara. This stage is marked by the polarity of objectivity and subjectivity. The Mantras under the guidance of Anantabhattaraka find their place at the stage of Suddhavidya. It gives rise to the multiform objectivity. At the stage intervening between Suddhavidya and maya, Vijnanakevalas only are in existence as pure cognition. Maya is peculiar to Pralayakevalas. The principles from maya down to the earth is the sphere of Sakalas.

perceptivity to Sakala therein. The principle of māyā is viewed from eleven standpoints because of the further reduction of Pralayākala as perceiver. Similarly, other principles know each a further reduction of two standpoints up to the last principle of Śiva which has no diversity.

The spiritual teacher is defined as one who knows all the aforesaid principles in their true perspective. He occupies as lofty a position as Śiva and is, as such, the revealer of the potency of mantras. At his mere touch the people get purged of all sins.

The inspiration of Rudra Śakti is ever existent in him. The five indicative marks of the Rudraśakti are : (1) firm devotion to Rudra, (2) the success of the mantra capable of yielding the desired object instantaneously, (3) the control over all creatures, (4) the bringing to completion of all undertakings, and (5) the poetic faculty. The inspiration of Rudraśakti is primarily divisible into three heads, Ānava, Śākta and Sāmbhava, each of which is fiftyfold with reference to bhūta, tattva, ātman, mantręśa and Śakti and to their sub-divisions.

Ānava is that inspiration of Rudraśakti which is attainable by utterance, conscious mental discipline (*karana*), contemplation, incantation and the bodily centres.

S'ākta is the name of that stage which is obtainable by the contemplation through the mind on the object of meditation accompanied by utterance.

S'āmbhava indicates the state which is produced by the deep and penetrative spiritual insight involving absolutely no mental concentration on any particular object.

All the above forms of inspiration are susceptible of being interpreted in the light of the fivefold state, waking, dreaming, dreamless, the fourth and beyond the fourth. The following table is given to help the reader in tracing the pentad of states in the chain of standpoints undergoing a gradual reduction by twos at each stage of perceivers :—

From earth to matter.	<p>1. <i>Svarupa-sakala stage.</i></p> <p>(a) <i>Svarupa-sakala-sakti</i> = waking state (<i>jagrat</i>). (b) <i>Pralayakala</i> = dreaming state (<i>svapna</i>). (c) <i>Vijnanakala</i> = dreamless state (<i>sushupti</i>). (d) <i>Mantra, mantresa</i> } = 4th state (e) <i>Sivasakti</i> = beyond the 4th state.</p>
-----------------------	---

From Purusha to kala.	2. <i>Sakala stage.</i>
	(a) Sakala = waking state. (b) (c) (d) (e) { As above.
Principle of maya.	3. <i>Pralayakala stage..</i>
	(a) Pralayakala = waking state. (b) Vijnanakalasakti = dreaming state. (c) (d) (e) { As above.
Mayordhva.	4. <i>Vijnanakala stage.</i>
	(a) Vijnanakala = waking state. (b) Mantra = dreaming state. (c) Mantresa = dreamless state. (d) Mantramahesa = the 4th state. (e) As above.
Suddhavidya.	5. <i>Mantra stage.</i>
	(a) Mantra = waking. (b) Mantresa = dreaming. (c) Mantramahesa = dreamless. (d) Sakti = the 4th. (e) Siva = beyond the 4th.
Isvara.	6. <i>Mantresa stage.</i>
	(a) Mantresa = waking. (b) Mantramahesasakti = dream- ing. (c) Mantramahesa = dreamless. (d) (e) { As above.
Sadasiva.	7. <i>Mantramahesa stage.</i>
	(a) Mantramahesa = waking. (b) Kriyasakti = dreaming. (c) Jnanasakti = dreamless. (d) Icchhasakti = the 4th. (e) Siva = beyond the 4th,

Undifferentiated stage.	<i>Siva stage.</i>				
	(a) Kriya.				(a) Waking.
	(b) Jnana.				(b) Dreaming.
	(c) Iccha.				(c) Dreamless.
	(d) Ananda.				(d) The 4th.
	(e) Cit.				(e) Beyond the 4th.

The synonyms of the states are :

- (a) Jagrat = Pindastha = Sarvatobhadra.
- (b) Svapna = Padastha = Vyapti.
- (c) Sushupti = Rupastha = Mahavyapti.
- (d) Turya = Pracaya = Rupatita.
- (e) Turyatita = Mahapracaya.

The triple manifestation of the transcendental self, as an average self, as energy and as Siva, constitutes the triad of fundamentals forming the central theme of the Trika Philosophy. It covers the entire field of Tattvas of the Saivism, the Atman overlapping as many as those beginning with earth and ending with the Vijñanakala; Vidyā or Sakti, those from Mantra to Mantrēśvara and the rest constituting the state of Siva.

The fourfold classification of the Tattwas from the evolutionistic standpoint is termed the earthly, the material, the mayic and the Saktic. Among these the first is pervaded by Dhārikā Kalā. It has only one Tattwa, one

letter, one world, one mantra represented by 'kṣha' and sixteen worlds. Āpyāyanī Kalā pervades the second. Twenty-three principles from water upwards and as many letters (ta and others) are assigned to it. Five words, five mantras and fifty-six worlds are included in it. The third is permeated by the Bodhinī Kalā. Seven principles, twenty-eight worlds, seven letters, two words and two mantras are found in it. The last is covered by Utpūyinī and there are three principles, three letters, eighteen worlds, one word and one mantra in this class. The final principle is called Śiva. As such, it is under the Avakasadā kalā and has sixteen vowels, one mantra and one word. The above four classes are respectively presided over by Brahmā, Vishnu, Rudra and Īśvara.

In giving the genesis of the sanskrit alphabet from 'a' to 'kṣha' there occurs a description as to how the inseparable Śakti of the Lord, at the cosmic stage, evolves as cognition and activity when He feels the holy impulse of bringing into manifestation the world as we see it. The faculty that gives the determinate knowledge, 'this is thus and not otherwise', is known as jñānaśakti.

The *kriyāśakti* denotes that faculty wherethrough the determination, 'let such and such thing come to light', is translated into action. As regards the universe of sound, Śakti appears as *Pūrvamālinī* representing the alphabet from 'a' to 'ksa'. Aghora is said to be awakened into action by Parameśvara and at His desire he vitalises *māyā* and from her emanate various letters and these letters are the source of knowledge in general.

Although the Śakti of Śiva possesses infinite forms, she is chiefly known through her three aspects—(a) *aparā* or *ghoratari*, (b) *parāparā* or *ghorā*, and (c) *parā* or *aghorā*. The *aparā* keeps always surrounding the Rudra souls and pushes the *Jivas* on the downward march by attaching them to sense objects. *Parāparā*, like the former, hinders the progress of the *jivas* towards their goal of life and brings about their attachment to the mixed fruit of pain and pleasure. Lastly, *parā* occupies herself in conducting the creatures to the highest end of life, the attainment of Śiva stage. The *Uttaramālinī* in which also Śakti appears is referred to above.

The three respective mantras of the above triad are given in the phraseology of the different parts of the human organism.

The allotment of the six systems of the path (adhvan) is substantially the same in the Uttaramālinī as in the Pūrvamālinī. The former in this respect differs from the latter inasmuch as the order of the alphabet is different to and other than that given for the former. 'Pha' is assigned to the principle of earth. From 'da' to 'jha' the twenty-three letters are respectively allocated to the corresponding 23 principles beginning with water and ending with matter. The principles from purusha to māyā claim, one each, the letters from 'cha' to 'a'; 'i' to 'gha' cover respectively the principles Suddhavidyā, Īśvara and Sadāśiva. The principle of Śiva embraces the sixteen letters from 'ga' upto 'na.'

For understanding the application of the three mantras of parā, aparā and parāparā, as regards the different principles, the reader is advised to consult the passage given on page 24 Mālinīvijaya.

The knowledge of the acceptable as also of the avoidable is indispensable for the attainment of yoga which, as such, is the unification of the individual soul with the universal. Jñāna as well as yoga lead alike to the goal of life as referred to above. The former is threefold as being based on what is heard, on contemplation and on living realisation of the reality. The first deals with it as dwelt upon here and there in the sacred texts. The second involves a deeper study of those in their entirety with an eye to sifting the fundamentals. The third marks the final stage of the seeker after truth and is possible only on the fixity of the previous stage.

Yogi also has to go through the four stages while on the path of Yoga. According to the degree of divine inspiration, he is called (1) Samprāpta, (2) Ghaṭamāna, (3) Siddha and (4) Siddhatama.

Samprāpta is one who has received initiation through a line of teachers and is living upto it.

Ghaṭamāna refers to him who again and again checks and restrains his mind from the outside influence and concentrates it on the truth.

By the continuity of efforts owing to the ever-increasing interest, he gets success in disciplining his mind into the concentration on that truth exclusively, and is called Siddhayoga.

When getting totally identified with the highest principle so as to lose his individuality to the utter disregard of the circumstances he is placed in, he becomes siddha. In this stage alone he is really justified to uplift the depressed humanity.

The ſaiva teacher is advised to purge his disciple of all the impurities peculiar to the different worlds numbering 118 which respectively cover the range of principles from Pr̥thvī to Sadāſīva before he can lead him to find the reality in Śiva.

The purification of the soul is to be necessarily undergone not only in the above way but also in the body which microcosmically represents all the principles.

The Mālinīvijaya has a set of mudrās on the exercise of which it lays a great stress and enumerates them as follows :—

- (a) Trisūla. (b) Padma. (c) Sakti. (d) Cakra. (e) Vajra. (f) Danda. (g) Dāmshṭrā.

(h) Mahāpreta. (i) Mahāmudrā. (j) Khagesvari. (k) Mahodayā. (l) Karālā. (m) Khatvāṅga. (n) Kapāla. (o) Hala. (p) Pāsa. (q) Aṅkusa. (r) Ghantā. (s) Trisikhamudgara. (t) Āvāha. (u) Sthāpanī. (v) Rodhā. (w) Dravyadā. (x) Nati. (y) Amṛtā, and (z) Yogamudrā.

Their mantras are to be formed by prefixing the syllables 'om' and 'Hrīṁ' and affixing the word 'namah' at the end.

A follower of the Mālinī School, if and when he desires to perform a sacrifice, must have purificatory baths technically known as Bhasmasnāna, Jalasnāna, Agnisnāna, Vāyusnāna and Divyasnāna. Being thus purified he should enter the sacrificial altar and offer worship to the deities of the entrance. He should consider himself as akin to Śiva in the form of light and should electrify himself with the vital energy of consciousness consisting in 'I am He.' He should identify his body with the māṭrīkā assigning each of the parts of his body to the corresponding letters of the alphabet according to the arrangement of the māṭrīkānyāsa. In the sāktanyāsa which he has to observe after this,

he has to identify his body with the three *vidyās* alluded to above. Then he has to perform the mental sacrifice for the details of which the student is advised to consult the text p. 48 *Mālinīvijayatantram*.

As regards the physical worship the worshipper is to worship *Ganeśa* as three-eyed, as elephant-headed and as dwarfish in stature. The *pujā* to *Ganeśa* being over, he has to contemplate *Śiva* as seated on the sixfold seat of *Ananta*, *Dharma*, *Jñāna*, *Vairāgya*, *Aisvarya*, and *Karnikā* and as bearing a sword, a shield, fierce to look at, of great jaws, terrible and with his eyebrows knit together and surrounded by the eight deities (*mātrikās*).

Then he should begin the sacrifice. Two vessels, one big and one small, formed of gold and full of perfumed water, should be placed with two canopies of white cloth over them. *Indra* and other deities of the quarters should be requested to watch the proceedings so as to ward off the malignant influences while the smaller vessel is passed round and its water allowed to drop. Then he should prepare a *kunda* for the fire. The fire should necessarily be got either in

a copper vessel or in an earthen pot and should receive the several ceremonies of birth, etc. He should perform homa by muttering the mula-mantra one hundred times and the other attendant mantras ten times. The homa being over, he may rest and go to sleep.

If he sees a good dream he may express it to his disciples and if otherwise he should perform the homa.

The vows that a Tantric disciple has to observe are :—(A) that he should always offer worship (a) to his deity, (b) to the fire, (c) to the spiritual teacher and (d) to the goddesses ; (B) that he should not eat without offering his food to them ; (C) that he should refrain from using the property dedicated to the deity, the guru and Candi ; (D) that he should not even for a moment engage himself in idle and unavailing pursuits and lastly (E) that he should either be fixed in the practice of yoga or in that of the mantra.

When by the proper and satisfactory discharge of the duties prescribed for him, the disciple gives an unmistakable proof of his

ardent admiration for the Śaivism and when consequently the Śaiva teacher also feels justified in initiating him in its mysteries by his own conviction in the depth and genuineness of the disciple's longing for the same, the latter should have the mystic diagrams drawn on the carefully selected piece of ground in conformity with the rules and regulations detailed in the Mâlinivijayatantram. In their centre he should invoke Bhairava and perform the pûjâ to Him. Thereupon, he should approach Him with the following:—'At Thy dictate, O Lord, I have been installed in the position of a preceptor. The disciples are fully under the sanctifying influence of Sivaśakti. They, as such, deserve Thy favour. They have sought Thy help in securing it. Therefore, O Lord, I pray, be kind to me and let my body be enshrined by Thee so that I may be qualified to render them due assistance.'

The prayer being over, he should believe and feel that the six kinds of the Path are presided over by Bhairava and that his body has veritably been penetrated into by the divine spirit and the cloaks of mala that conceal his

kinship with Siva have fallen one by one laying it entirely bare to him. In this stage he should identify himself with his disciple and with the path in which the disciple is to be initiated by the holy faith, 'I alone am the supreme reality ; this whole universe is in me ; I am the stay and support of this all.'

The unification of the Sishya, the teacher and the rest of the world into the one ultimate reality is the Nirvāṇa. This is as regards the outer aspect of initiation.

As regards the inner side, the teacher has to bring in the Jiva of his disciple from the outside into his own self and then he has to awaken the serpent force in him and move it up from centre to centre till it reaches the Brahmic aperture in the head. The disciple, that is thus united with the supreme principle by his own spiritual teacher, witnesses the destruction of his bondage of māyā and never, thenceforth, takes his birth and becomes a pasu.

If the disciple after receiving initiation feels a strong impulse to acquire the mystic powers, he may repair to his guru and obtain instruc-

tions from him regarding the performance of certain penances leading to that end.

In case the Sādhaka aspires after the attainment of the stage of Ācārya, he must acquire a higher mode of initiation leading to enjoyment both here and hereafter. The formation of the diagrams and the kundas and such other external requisites have no significance in it. He has only to consider and really believe that his body has been burnt by the bright fire of energy enkindled from the tip of the toe up to the cranium through the help of mahāmudrā. After that he has to consider himself as possessed of an ethereal form purged of the impurities closely accompanying the principle of materiality.

The inspiration of Śivaśakti as revealed in him is determined by the particular movement of Dantakāshtha. The reception of the divine inspiration is betokened by the five states of (1) happiness, (2) the awakening of the serpent force, (3) the bodily tremulation, (4) sleep and (5) intoxication. In this initiation sixty-four lamps are to be lighted and the worship to Śiva is offered in a conch full of herbs and perfumed water with which the Sādhaka is anointed towards the close of the ceremony.

A spiritual teacher, who has already obtained control over the different principles constituting the world, must very well ascertain the tendency of the disciple towards a particular principle, before he instructs him in the way to achieve success in securing the conquest thereof. He should never allow him to swerve from that with which he has made an effort already to unify himself. He is sure to get union with Śiva through that after enjoying particular privileges peculiar thereto.

But the place must invariably be in all cases very well chosen for entering upon the yogic practices. It must either be a cave or a cell with no din of the world and perfectly charming as regards scenery. It must be a safe retreat from all evil contaminations.

Such a place very well serves the purpose of the yogi who has habituated himself to a particular posture day and night. A man of the street or a man of the field cannot take to yoga and profit by that. A candidate for that must have curbed his passions to the entire subjugation of the mind. He must have had an

established practice in the suppression of breath. All the sense activities must be under his control. He must have overcome sleep, anger, and the mental restlessness and must be altogether impervious to pain.

A candidate with such qualifications is entitled to yogic practice and if he continue to follow the methods adopted for different dhāraṇās, he is sure to win his conquest of the entire cosmos. The palm of the glory attendant upon the success in each dhāraṇā from earth to Śiva is very well described in the latter portion of the Mālinivijaya. If the seeker after truth dives deeper in the mysteries of them, he will himself examine the truth of the statements made so often in connection with the dhāraṇās. His patience will not be exhausted by the minute details recorded in relation to the dhāraṇās because the success in one particular dhāraṇā will repay the trouble in an incalculable way.

SRINAGAR, Kmr. }
February 5, 1922. } MADHUSUDAN KAUL.

भूमिका.

काश्मीरिक-संस्कृत-ग्रन्थमालाया वर्तमानोऽयमङ्कः काश्मीरिकत्रिक-
दर्शने सौष्ठवेन निर्णीतस्य शैवयोगस्य प्रातिनिध्यं भजते । अस्य
प्रथमः संस्कारोऽधस्तान्निर्वर्ष्यमान-हस्तलिखितपुस्तकानां संमेलने
प्रतिष्ठितः ।

(क० पु०)—इदं पुस्तकं सर्वगतपंडित-राजरामशास्त्रि-हस्त-
लिखितपुस्तकागारे वर्तते । लिप्तं चास्ति एतत् काश्मीरिककालपत्रे
समर्शीर्णैः सुस्पष्टैः शारदाक्षरैः । आकृत्या च 'फूलसकेप'-कल्पम् ।
पत्राणां संख्या पंचाशत्-परिमिता । प्रतिपत्रं सामान्यतः सप्तविंशतिः
श्रेणयः । आवश्यकोऽयं ग्रन्थः अनुरोधेन शुद्धतायाः तेषां च पाठा-
न्तराणाम्, यदनुसंधानात् संमेलनकार्यमाधिक्येन फलेग्रहि समजायत ।
विहाय कतिचन न्यूनताः एतत् पुस्तकं पारिपूर्णेन दृश्यते । नृतनं,
तिथिहीनं, वयसा चानुमानतः शताब्दीत्रिपादा नाधिकम् ।

(ख० पु०)—इदं पुस्तकं कार्यालयीय-पांडितहरभद्रशास्त्रिणः ।
तालपत्राकृति । काश्मीरिककालपत्रे सुस्पष्टैः शारदाक्षरैः लिखितम् ।
संख्यया च पंचविंशतिपत्रात्मकम् । पारिमित्येन पूर्वसमानम् । प्रतिपृष्ठं
चतुर्विंशतिकं पंक्तीनाम् । शुद्धं, संपूर्णं, यत्र तत्र त्रुटितं च । आयुषा
पंचविंशतिवर्षम् । विवरणास्पदस्य कतिषुच्चन जटिलस्थलेषु वैश्य-
प्रदानेनातिसाहाय्यकरम् ।

(ग० प०)—कार्यालयस्य-पंडितमहेश्वरराजानकस्य । कश्मीर-काकलपत्रे देवनागराक्षरैरङ्गितम् । लिपिः स्फुटा समीचीना च । पत्राणि १२"×२" सप्ततिः । त्रुटितवर्जं संपूर्णम् । शुद्धं पुराणतरं च पूर्वस्मादुभयात् । लिपिकालं लेखकस्य नामधेयं च संसूचयतः पूर्वोक्तपुस्तकद्वये च अविद्यमानस्य अध उद्धृतस्य इलोकत्रयस्य पुष्पिकान्तःसद्वावेनास्य पुस्तकस्य वैलक्षण्यम् ।

(१) मालिनीविजयं देव्यास्तन्त्रं रहसि यत्पुरा ।

परमेश्वेन संप्रोक्तं भक्तानुप्रहकाम्यया ॥

(२) कर्त्तिकेयेन यच्चोक्तं श्रुत्वा संवदतोस्तयोः ।

मुनीनां भक्तियुक्तानां संसारार्णवतारणम् ॥

(३) तदेतद्वुर्वनुज्ञातो गोविन्दाश्रमसङ्ककः ।

श्रीनोदपंडितसुतो बुधेऽलिखत वै बुधः ॥

लिपिकालस्तु अस्य पुस्तकस्य निर्दिष्ट इत्थम् : “संवत् २६ वैवदि सप्तम्या भौमे” । अत्रत्यया षड्भूशत्या अष्टादशशत-पूर्वी वैकमीयषांडुशतिः संभावयितुं शक्यते । यत इयं संभावना वित्रियमाणपुस्तकस्य जीर्णप्रायया आकृत्या समर्थ्यते ।

न केवलं पूर्वोक्तपुस्तकसंभेलनेनैव साहाय्यमस्माभिरधिगतं, अपितु तत्रालोक-स्वच्छन्द-विज्ञानमैरवपरात्रीशिकादिग्रन्थेषु गौप्या अगौप्या वा वृत्त्या निर्दिष्टानां प्रमाणपद्यानां संकलनेन महतायासेन नानाविधपाठान्तराणां तारतम्यं चानुसंधाय अस्य मालिनीविजयस्य मूलश्लोकानां

(३)

बहवः शुद्धपाठः स्वीकृताः सन्ति । मुद्रितपुस्तकस्य बहुलो भागः
विशेषतः तन्नालोक—स्वच्छन्दशास्त्राभ्यां शुद्धविषयेऽनुगृहीतोऽस्ति ।
एतयोरेकमस्य विस्तृतं विवरणम् । अन्यदपि अस्यैव सादृश्यं बहुशः
अनुवहति । शोधनविषये मर्दीयस्य संस्कृतसहचारिवर्गस्य बौद्धः
परिश्रमः सत्यतया प्रशंसाहः ।

तान्त्रिकमतानुयायिनां चिरपरिचिताया आकांक्षायाः परिपूरणार्थे
अस्य मालिनीविजयाद्यपुस्तकस्य संस्करणं याथातथ्येन लाभावहं
संपादयितुं यद्यपि महती सावधानता सर्वथाभ्यस्तास्ति, तथापि
वरीयस्याः पुस्तकसामड्या अलाभेन अनलपा अनिवार्याः त्रुटयः
अस्मिन् पुस्तके लीयन्ते एव । आशासेऽहं श्रीकश्मीरराज्यवदान्याश्रयेऽ
भीष्मसामग्रीलाभाय भविष्यति अनुसियमाणाभिर्गवेषणाभिः श्रेयांसि
द्वागोचराणि भवेयुः इति ।

श्रीनगर
२६-१०-७८

मधुसूदनकौलः

अथ

मालिनीविजयोत्तरे तन्त्रे शुद्धयशुद्धिपत्रम्

पृ०	पं०	अशुद्धिः	शुद्धिः
६	६	अकल	अवस्था
६	९	योगन	योगेन
६	१४	न्यद्याव	न्यो याव
१०	६	सकला	मकला
१०	१४	स्वा	सनिजेशाना
१२	३	हसि	हति
१४	६	सदा	सादा
१५	६	द्विधा	द्विधा
१८	११	झजौ	झबौ
१९	१	उत्थि	उस्थि
१९	११	उत्थि	उस्थि
२८	१९	मीर्युत	मीर्युत
२०	८	देयं	देया
२०	१५	न्विताः	न्विता
२१	९	सहयु	सूपायु
२३	९	लळि	लाळि
२४	२०	पुंरागे	पराङ्गे

पृ०	पं०	अथुद्धि:	शुद्धिः
२९	६	दुर	द्विर
२९	१५	ण्डो माधवोऽजश्च	ण्डोमाधवाजाश्च
३३	१०	ब्लंगुल	ब्लंगुलं
३५	८	अमिता	अमृता
४२	१४	जिक्तो	जिज्ञतो
४३	१०	सूत्रे	मूत्रे
५०	८	मृतं	मृते
५१	४	कां चेति	कायां च
६१	८	स्वार्णे	स्वांगै
६२	५	जसं	जस
६२	८	सस्वरै	स्वस्वरैः
६७	२	तथा	तदा
६७	१४	ष्टैकैरुद्धैं	ष्टैकैरुद्धैं
६०	१५	कपाल	कपोल
६१	७	सूत्रै	मूत्रै
६१	१	कर्मणा	वर्त्मना
६२	१२	लभनं	लम्भनं
६९	१७	वाच्यः	वाध्यः
७३	४	मूल	मूलं

४०	४०	अशुद्धः	शुद्धिः
७३	५	नेत्रे	नेत्रं
७४		धः त	धस्त
७५	९	वता	वता
८६	१६	साद्	वद्
८७	८	तन्मात्रसम	तन्मन्त्रेश्वर
८८	९	अशुद्धान्	आशुगान्
९०	२	त्तिभू	त्तिर्भू
९१	८	यमेव	य एव
९२	१८	निरा	नीरा
९३	१	पद्यते० सर्वा०० ताम् पश्यते० सर्वा०० तम्	
९६	२	श्रितः	श्रिताः
९७	३	वच	वद
९७	१५	देहपू	देहं पू
९८	६	सर्वफलं	सर्वं फलं
९८	८	अवलम्बितः	अविलम्बितः
१०७	१६	कला	किमा
११३	७	मात्रात्रिगुणात्	मात्रात्रिगुण
१२९	७	तिम्	ति
१३६	१६	कुले	कुली

पृ०	पं०	अशुद्धिः	शुद्धिः
१३९	१६	व्यक्त्वा	त्यक्त्वा
१४०	१४	चेतः	चेतो
१४३	१३	गुर्वे	गुर्वी
१४३	१५	अक	अका
१४४	१०	सादु	स्वादु
१४४	१३	सादुनि	स्वादुनि
१४५	१७	ताम्	ता
१४८	१२	घनो	गणो
१५०	९	प्रेक्त	प्रोक्त
१५५	२	वषद् हुं वौष	वौषद् हुं वषद्

अथ

मालिनीविजयोत्तरतन्त्रस्थमूलश्लोकानामकारा- द्यनुक्रमणिका ।

स्लो	पृ०	स्लो	पृ०		
ओ अमृते तेजोमालिनि	६२	२१	अथ पिण्डादिग्रेदेन	१	१३७
अं शिखायो विसर्गेण	२९	४३	अथ लक्षणसंपन्नं	१	६८
अकलौ द्वौ परिज्ञेयौ	२८	१०	अथ वागिन्द्रियादीनां	१	९७
अकस्मात्पश्यते किञ्चित्	४०	१०१	अथवा ग्रहणे मासि	७	१५३
अकारादिक्षकारान्ताः	६१	१४३	अथवा चक्रस्त्रेण	१९	१५१
अकिञ्चिच्चिन्तकस्त्वैव	२३	९	अथवा तन शक्नोति	३५	१४८
अमीशरक्षोवायूनां	७६	४९	अथातः परमं गुणं	१	१४४
अघोरान्तं न्यस्तेदादौ	५१	१९	अथातः परमं गुणं	१	१५३
अघोर्यादृष्टकं न्यस्य	३८	४४	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	२७
अघोर्यादृष्टकं वापि	३७	१४१	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	३५
अंगुष्ठाप्रात्तनुं दग्धां	१९	४२	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	४०
अंगुष्ठौ कल्पयेद्विद्वान्	३०	३८	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	७३
अहानेन निरुद्धं तत्	३	१३७	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	८४
अतीतानागतार्थस्य	५४	२०	अथान्यं संप्रवक्ष्यामि	९	१४५
अतो रूपवर्ती वश्ये	१९	९३	अथान्यत्परमं गुणं	१	१४९
अतः प्रकाशकं शुक्रं	१४	८५	अथापरं प्रवक्ष्यामि	२०	१४६
अतः प्रपूजयेदेतत्	४	११७	अथास्य वस्तुजातस्य	१	३१
अतः स्पर्शवतीमन्यां	२८	९४	अथैतत्सर्वमुद्दिष्टं	१	११२
अथ गन्धादिपूर्वांगां	१	९१	अथैतदुपसंशुल्य	१	२२
अथ गर्वमयीं दिव्यां	१	१०३	अथैतां देवदेवस्य	१	७९
अथ जात्यः प्रवक्ष्यन्ते	१३	१५४	अथैनं परमं योग	१	१२६

	स्त्रो०	पू०		स्त्रो०	पू०
अथैषां समयस्थानां	१	५७	अन्यान्यपि फलानि स्युः	१४	८०
अथैषामेव तत्त्वानां	१	७	अन्योन्यान्तरिताः सर्वाः	३३	३८
अधुना श्रोतुभिच्छामि	२	१२६	अपकर्षक इत्युक्तो	१०	११२
अथोमुखस्थिते वामे	२६	३७	अपरीक्ष्य गुहस्तद्वत्	२	६८
अधः प्रकाशितं पीतं	३७	८३	अपरेयं समाख्याता	५२	१९
अधमः सङ्कुद्धातो	११	११३	अप्रवृष्ट्यो भवेद्योगी	३	१०३
अध्यात्मकथनं कुर्यात्	५५	१२३	अवदाजरादिनिर्मुक्तः	२१	१०५
अनन्तः प्रथमस्तेषां	१३	२८	अभक्तस्य गुहस्यापि	३५	११५
अनन्तस्थापि भेदस्य	३०	१७	अभिअमालिनीकाये	१०	२३
अनयोः कथयेज्ञानं	४७	७८	अभिषिक्तविधावेव	४६	७८
अनामामव्यमे तस्य	१८	३७	अभिषिक्तेत्तदात्मानं	३४	७२
अनामिकाकनिष्ठाभ्यां	२०	३७	अमृताङ्गोऽमृतवपुः	१८	१६
अनिलेनाहता वीणा	४२	९५	अमृतोऽमृतपूर्णश्च	१७	१६
अमुक्तासनयोगेषु	१६	१५५	अम्बागुर्वीति योगिन्यो	६०	१४३
अनुग्रह शिवः साक्षात्	३८	५	अम्बिका च अघोरा च	३१	३०
अनुप्रहेश्वरः कूरो	५०	१४२	अयुक्तोऽप्यूर्ध्वसंशुद्धि	४२	८३
अनुपालितगुर्वाङ्माः	९९	१३६	अर्णोदयवेलायां	३६	१५८
अनुलोमप्रयोगाच	५	७३	अर्कलोकमवाप्नोति	६	१०३
अनेन कमयोगेन	४७	६	अर्देशो भारभूतिश्च	४९	१४२
अनेन लिङ्गलिङ्गेन	१२	११८	अर्थोपाधिवशाश्याति	१५	३९
अनेनैव विधानेन	५	७	अ ललाटे द्वितीयं च	२७	४३
अन्तरायत्वमभ्येति	५७	९०	अवस्थानितयेऽप्यस्मिन्	३६	५
अन्तरिक्षगता दिव्याः	१६	१३६	अवाच्यः सर्वदुष्टानो	१७	६९
अन्याधः पूजयेद्विद्यां	१०	७४	अवा...समेकैक	१५	१२७

	क्लौ०	पू०		क्लौ०	पू०
अविच्छिन्नां ततो धारां	१०५	५२	आत्मानं पूजयित्वा तु	५४	४६
अवीचिः कुम्भीपीकश्च	२	२७	आदावाधारशक्तिं तु	५५	४६
अव्याप्तिमन्त्रसंयोगा	६६	६५	आदिवर्णोन्नितं वाथ	३५	१२९
अ शिरस्के भवेन्मृत्यु	५२	१०९	आयर्णं व्यापकं भूयः	७९	१३४
अष्टादश विजानीयात्	५६	१३	आपदुत्तरणं चैव	१२८	५५
असूत सा कलातस्वं	२७	४	आप्रातकेशजल्पेश	१८	२८
अव्येणाङ्गुष्ठमूलात्	१४	४१	आरिराघयिषुः शम्भुं	५	१२६
अस्याप्युच्चारणादेव	१५	७४	आवाहस्थापनीरोधा	४	३५
अस्याः पूर्वोक्तविधिना	२१	१५५	आविर्भवत्यसंदेहात्	२६	१२९
अस्या वाचकभेदेन	३५	१८	आविष्ठो बहुवाक्यानि	३०	१४०
अस्योपरि ततः शार्कं	३६	४४	आसाय विपुलान्मोगान्	३४	१४७
अस्योपरि न्यसेद्यथात्वा	३४	५१	आस्वादयति दूरस्थं	१७	९९
अहमेव परं तत्त्वं	५२	६३	आहुतीनां त्रयं दद्यात्	६८	६५
अहोरात्रोषितो योगी	५	१४९	इच्छया निर्देहत्यन्यत्	२३	८६
आकाशान्तं परं शान्तं	९	३२	इच्छायैनां सुवर्णाभां	६३	१३२
आम्रेण्यां धारणां कृत्वा	२७	११४	इच्छायैव महाकायः	४७	८९
आम्रेण्यां शक्तिहस्तां च	९७	५१	इच्छानिष्ठते: स्वस्थत्वा-	३५	१०
आचार्यस्याभिषेकोऽयं	११	६९	इच्छारूपधरां देवीं	७४	४८
आचार्यस्याभिषेकोऽयं	४५	७८	इच्छारूपधरां ध्यात्वा	७३	४८
आज्ञगुणगुण्ड्रुत्तेहा	२०	७०	इतराध्वविधि मुक्त्वा	८०	६७
आणवोऽयं समाख्यातः	२०	९	इति पिण्डादिभेदेन	२६	१२९
आत्मनो वा परेषां वा	५८	१०९	इति मातृगणः प्रोक्तो	६८	२१
आत्ममूर्त्योदिपूज्यान्तं	१०८	५२	इति संक्षेपतः प्रोक्तं	६३	१४३
आत्मा चतुर्विष्यो हेष	४८	६	इति संदीक्षितस्यास्य	४९	७७

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
इतीश्वरपदान्तस्य	६८	१११	उत्तरादिक्रमावब्देक	१५	३२
इत्यनेन कलायेन	३५	५	उत्तरे विन्यसेच्छृंगे	३४	६१
इत्यनेन विधानेन	२४	११४	उत्तरोत्तरवैशिष्ठ्य	३९	२६
इत्यर्थं द्विविधो भावः	४७	१०२	उत्तिं विन्दुयुक् प्राणं	४४	११
इत्यर्थं सर्वतस्त्वेषु	१८	८६	उत्पूर्विन्या नतुर्थं तु	५५	१३
इत्युक्तः स महेशान्या	४	१४	उत्सादे नीलहरित	७२	१३३
इत्येकादश गीतानि	४३	१०२	उदयादित्यसंकाशे	२४	११
इत्येतत्कथितं देवि	८२	१२५	उदयास्तमयं यावत्	४	१४९
इत्येतत्कथितं सर्वे	४१	२६	उदितं विपुलं शान्तं	४५	१२
इत्येतत्सर्वमास्यात्	६६	११०	उद्यादादित्यविम्बाभं	८	१०४
इत्येतत्सर्वमालोच्य	५०	६३	उपलक्षणमेतत्से	४४	१३०
इत्येवं पञ्चतस्त्वानां	५४	९०	उपलब्धं तदभ्यस्य	५०	१२२
इत्येवं पृथिवीतत्त्वं	३९	८३	उपलब्धं समाकृष्य	१४	१५०
इत्येवं मादिसमया	१३४	५६	उपविश्य ततस्तस्य	३१	७६
इत्येवं वारुणी ग्रोक्ता	२०	८६	उपादेयं च हेयं च	५०	६
इत्येषा कथिता काल	३०	११५	उमाकान्तोऽर्धनारीशो	५६	१४३
इत्येषा कुलचक्ष्य	४८	१३१	उर्वशीमध्यनायासात्	६४	१३३
इत्येषा वारुणी ग्रोक्ता	५	८४	उन्नर्विंशतिके भेदे	२१	३३
इष्टाः पञ्चदशावस्थाः	५९	९०	उर्ध्वप्रसारितो मुष्टिः	१०	३६
ईक्षते च स्वदेहान्तः	१६	१३८	ऋग् ऋष नासापुष्टे तद्वत्	२८	४३
ईश्वरं च महाप्रेतं	६८	४८	ए एकारौ तथा जंघे	४१	१८
उच्चरन्कादिनान्तां चा	२०	१५१	एकपिङ्गेक्षणेशान	२९	३०
उच्चारकरणव्यान	२१	९	एकमेकं पृथक् क्षार्णे	५१	१२
उच्चाररहितं चस्तु	२२	९	एकमेवेदमास्यात्	३१	१२०

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
एकान्तस्थो यदा योगी	२०	१३	एतेषामनिवेदैव	१३२	५५
एकाधैन्दूर्ध्वकोटिस्थं	१३	५८	एतेषामेव तत्त्वानां	९	८
एकीकुर्वृछनैर्गच्छे	७७	६६	एभिर्दैशैकसंख्यातेः	१५	२८
एकैकभागमानानि	२०	५९	एवं कृत्वाभिषेकोक्तं	१३	६९
एकैकसार्धवर्णानि	२३	२४	एवं क्षमापयामास	४०	१५७
एकैकांगुलमेतत्स्यात्	५६	४६	एवं जगति सर्वत्र	३७	५
एकोऽप्यनेकधात्मानं	३३	१४७	एवं जलादिमूलान्तं	४	७
एतच्चतुर्विधं ह्येयं	२०	१३९	एवं ज्ञात्वा महादेवि	५६	१२३
एतज्ञात्वा परित्यज्य	१७	३	एवं तत्त्वविधिः प्रोक्तो	११	३२
एतशिगुणतां याति	४२	१४१	एवं तु सर्वतत्त्वेषु	३३	३०
एतशिशूलमुद्दिष्ट	८१	०४९	एवं दिने दिने कुर्यात्	२५	१४६
एतत्पत्यष्टकं प्रोक्तं	१७	२८	एवं भुवनमालापि	८	७
एतत्समभ्यसन्योगी	२०	११९	एवंभूतं शिवं ध्यात्वा	४२	६२
एतत्सर्वं परिहेयं	२६	२४	एवं भेदैरिमैर्भिन्न	४८	१२
एतदन्तं प्रकुर्वीत	२२	५९	एवं मुद्रागणं मन्त्री	३६	३९
एतदेवान्यथाभूतं	१३०	५५	एवं संस्मरतस्तस्य	२९	१४०
एतदेवामृतौषिन	४३	१३०	एवं सर्वात्मनस्तावत्	१६	१४५
एतद्वेदान्तविज्ञानं	२४	१०५	एवमत्र सुनिष्पन्ने	३२	६१
एतस्मालिङ्गविज्ञानात्	१३	११८	एवमभ्यसतस्तस्य	३	८४
एतस्मिन् व्यक्तिमापने	३०	१२९	एवमभ्यसतस्तस्य	३३	१०७
एतां बद्धा महावीरः	१७	३६	एवमभ्यसतस्तस्य	१४	१४५
एताः सर्वाणुसंघातं	३४	१८	एवमस्त्यात्मनः काले	४२	५
एतानि व्यापके भावे	४५	१०२	एवमाविष्टदेहस्तु	२०	८१
एते योनिसमुद्भूता	२४	१६	एवमाविष्ट्या शस्त्या	३६	७७

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
एवमुक्ता महादेवी	१	१४	कर्तव्या यस्य संशुद्धिः	५१	४५
एवमुक्तो जगद्वात्या	४	७९	कलातत्त्वे परिज्ञेयौ	२७	२९
एवमुक्तो महादेव्या	१२	२३	कलादिक्षितिपर्यन्त	३३	४
एवमुक्तो महेशान्या	४	१२६	कवर्गे विन्यसेद्वामे	३०	४३
एवमुक्तः स तैः सम्यक्	३	२२	कवित्वं पञ्चमं ज्ञेयं	१६	८
एवमेतत्पदं प्राप्य	१२	६९	कादिभान्ताः परिज्ञेयाः	५७	१४३
एवमेतन्महादेव	२	१४	कादिभिश्च स्मृता योनिः	११	१५
एषा ते पार्थिवी शुद्धा	२५	८२	कादिहान्ताक्षराकान्तं	३४	१२९
कखलम्बिक्योर्मध्ये	६१	४७	कारयेद्युक्तवकुम्भेन	१३५	१५
कण्ठकूपविधानार्थं	४२	१०८	कालाभिपूर्वकैरेभिः	११	२८
कण्ठकूपावधौ चक्रे	३८	१०७	कालावलसमस्पर्शी	६९	१३३
कण्ठाकाशे स्थिरं चेतः	४१	१०८	कालान्तव्यासिसंशुद्धौ	७०	६५
कथश्चिदुपलब्धस्य	६४	१२३	किं तु बाधस्तु यो यत्र	४८	४५
कदम्बगोलकाकारः	११	८०	किं तु शकादिदिक्षवत्त्र	७७	४३
कनकाभं स्वर्कं द्वाण	२०	९९	कीलने विन्तयेयोगी	६८	१३३
कनखलं नाखलं च	१९	२९	कुण्डस्त्वोलेखनं लेखः	११०	५३
कनिष्ठाहुष्टकौ लिष्टौ	९	३६	कुम्भः पञ्चविधो ज्ञेयः	६	११२
कपालभिति विज्ञेय	२३	३७	कुरुते निर्देहत्यन्य	३४	७७
कपोलकण्ठशोभोप	३१	६०	कुर्यादन्तःकृति मन्त्री	११८	५४
कम्पते गात्रयष्टिश्च	५३	२०	कुर्वन्नेतद्विधं योगी	३४	१४०
करावूर्ध्मुखौ कायौ	२७	३८	कुशास्तरणपरिधि	१११	५३
करोत्याविष्टचित्तस्तु	३१	१४०	केचित्तत्र सिता रक्ताः	२२	९३
करोम्येवमिति प्रोक्तो	३९	६१	केसरेषु भकारान्ताः	१५	१५४
कणिकाकेसरोपतं	६१	४२	कोणेषु चिन्तयेन्मन्त्री	५९	४६

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
कौमारमौर्मं श्रैकण्ठं	२५	२९	गन्धैर्मण्डलकं कृत्वा	१०९	५३
कृतमन्त्रतनुः सम्यक्	६	६८	गम्भीरा घोषणी चैव	४५	१४२
कृतसेवाविधिवार्थ	२९	१५६	गामित्यनेन विम्बेशं	९१	५०
कृत्वा तन्मयमात्मानं	९	१३८	गुणांगुलसैमैर्मौगैः	७	५७
कृत्वात्मस्थं ततो योनौ	६०	६४	गुलत्वेन त्वयैवाह	३७	६१
कृत्वा पूर्वोदितं यागं	२८	७१	गुलफान्तं विन्यसेद्वच्छत्वा	१२	३२
कृत्वा शिष्यं तथात्मस्थं	७६	६६	गुहायां भूगृहे वापि	६	७९
कमेगैव यथा रात्रौ	१६	१२७	गृहीतस्य पुनः कुर्यात्	३७	७७
क्रियाहानविभेदेन	७	२२	गृहीयायोगयुक्तात्मा	३९	११६
क्रियास्वतुकमन्त्रासु	७२	६६	ग्रन्थेष्वर्चं विश्लाघो	६०	४७
कुद्वद्धिः करालेयं	२१	३७	प्रहणं तस्य कुर्वीत	५९	६४
कवित्कार्ये समुत्पन्ने	३७	१५७	प्रामं वा पत्तनं वापि	९०	१३५
क्षित्यादिकालतत्त्वान्ते	३९	१०७	घण्टानादविरामान्ते	४१	९५
क्षेत्रार्थे चापरे दण्डो	१६	५९	घनमुकेन्दुविम्बाभ	१३	८५
खट्टाङ्गाख्या स्मृता सुदा	२३	३७	चक्रवक्षममाणैषा	२७	१५६
खक्षपाशव्यजैर्युक्ता	९८	५१	चक्रवक्षामयेदेनां	८२	१३५
गणेशं पूज्यित्वा तु	८	७३	चतुरङ्गलदेहादि	३४	१०७
गणेशाधस्ततः सर्वं	१९	७४	चतुरेकाक्षरे द्वे च	०२०	२४
गतागतं सुविक्षिप्तं	४४	११	चतुर्थे हृदतं घ्यायेत्	३०	८२
गतिभर्तु ततस्तस्य	२	११२	चतुर्दशिविधे भेदे	१५	९८
गन्धदिग्धो यज्ञेदेवं	४५	६२	चतुर्दशिविधो यत्र	७	२७
गन्धपुष्पादिगन्धस्य	४५	१२१	चतुर्दश समग्न्यर्च्य	११	९८
गन्धपुष्पादिभिः पूज्य	९९	५१	चतुर्भिरपि शृङ्खणि	२८	६०
गन्धधूपादिकं दत्त्वा	९०	५०	चतुर्भिर्विषयान्तःस्थं	३१	१५२

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
चतुभदत्वमायाति	१३	१३८	जयमूर्तिर्जयोत्साहो	२१	१६
चतुर्विधं तु पिण्डस्थं	४३	११	जयश्व विजयश्वैव	२०	१६
चतुष्क्रमत्र विज्ञेयं	४०	१३०	जरामरणनिर्मुक्तो	२६	१०६
चतुष्पर्वं प्रधानं च	२७	३४	जरामरणनैर्गुण्यं	४१	१३०
चतस्रो धारणा ज्ञेयाः	१४	११३	जराव्याधिविनिर्मुक्तः	१५	१३२
चन्द्रकोटिकरप्रस्थां	२७	१४७	जराव्याधिविनिर्मुक्तो	६	१४४
चन्द्राकृष्टिकरं नाम	२१	१४६	जलबुद्बुदसंकाशं	१२	१२
चरकं दापयेत्पश्चात्	२३	७५	जलतत्त्वोक्तविम्बादि	१८	१३
चलत्वं कफजव्याधि	३५	८७	जलस्नानेऽपि चाक्षेण	९	४१
चिकीर्षुश्व यदा दीक्षां	२८	७६	जलान्तःस्थं स्मरदेहं	२	८४
चित्तिनीचीरवाकादि	१३	८०	जलावरणविज्ञान	८	८५
चिन्तयेत्कृतके व्याधि	७४	१३४	जागरित्वाथ वा योगी	२७	१५१
चिन्तयेत्स्य शृग्नेषु	७०	४८	जामत्स्वप्रादिभेदेन	२६	९
चिन्तयेद्भूमसंकाशा	७०	१३३	जाता तदैव तत्तद्व	८	१५
चिन्त्यते देहमापूर्ये	१२	८५	जानाति वत्सरायोगी	५५	१३३
चूतपल्लववर्णं च	१०२	५२	जितासनो जितमना	७	७९
चूर्णयत्यद्विसंघातं	३७	८८	जीवः प्राणपुटान्तस्यः	३९	४४
चेतः शुद्धमवल्पोति	२४	१३९	जीवमादिद्विजाकृदं	२९	११५
चेतः सम्यक् स्थिरीकुर्यां	५६	९०	जीवे खण्डन्द्युगलं	१०	५८
चेतसा भ्रमणं कुर्यात्	२५	१२८	जुंकारोऽथ तथा स्वाहा	५८	१४३
छिद्रां प्रपश्यते भूमिं	२७	१००	ज्ञानं तत्त्विधं प्रोक्तं	२८	२५
जगदर्जवमश्चानां	२	१	ज्ञानोदया च देवेशि	२३	१३९
जननादि ततः कर्म	११४	५३	ज्ञापयन्ती जगत्यत्र	७	१४
जयन्ति जगदानन्द	१	१	ज्ञेयाः सप्तदशैकार्णी	६०	२०

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
जवलद्विप्रतीकाशं	१७	८१	ततस्तु श्रूयते योन्यः	४०	९५
जवलितस्याथवा ज्ञहेः	११६	५३	ततस्तं भावयेयोगी	२५	११९
जवालान्तस्तिष्ठते यावत्	४७	१२२	ततस्ता चेतसा व्याप्य	३०	१४७
ठादौ च सप्तके सप्त	१६	२३	ततो गुरुत्वमायाति	२३	८१
ठो द्वस्तयोर्ज्ञं जौ शाखा	३९	१८	ततो जपेत्परां शक्तिं	६	१२६
तत एव कलातत्वा	३०	४	ततो द्वितीयभागान्ते	१२	५८
ततः कालक्रमायोगी	४५	१०८	ततोऽन्धकारे बहुले	२८	१५१
ततः काले व्यतिक्रान्ते	९	१५०	ततोऽप्यर्धाङ्गुलव्याप्त्या	१४	३२
ततः पञ्चाष्टकव्याप्त्या	२२	२४	ततो मध्ये परां शक्तिं	७२	४८
ततः परमध्येरान्तं	५०	१९	ततो मायादितत्वानि	४	३१
ततः पूर्णाङ्गुति दद्या	६७	६५	ततोऽर्धपात्रमादाय	५०	४५
ततः प्रकर्म्पो देवेशि	४०	११६	ततोऽवासाः सुवासा वा	७	४०
ततः प्रक्षेपयेत्पुष्पं	२०	७५	ततोऽस्य क्रतुमात्रेण	४	९१
ततः प्रसार्य वदनं	३१	१४७	ततोऽस्य दशभिर्देविः	३०	९४
ततः शक्तिमनुस्मृत्य	८१	१३४	ततोऽस्य मासमात्रेण	९३	१३६
ततः शिष्यं समाहूय	१७	७४	ततोऽस्यापरया कार्यं	६३	६४
ततः सर्वमवाप्नोति	६९	१२४	ततोऽहंकारविज्ञानं	५	१०३
ततः ज्ञात्वा जितद्वन्द्वो	४	४०	तत्त्वेशान्कमात्सर्वान्	५०	८९
ततस्तच्छोधयोनीनां	५७	६४	तत्थं जायते तस्य	३४	१५६
ततस्तत्र महातेजः	१०	१५४	तत्यागो न व्रतादीनां	७६	१२५
ततस्तत्र शृणोत्येष	३	१५३	तत्विधा तैजसात्समात्	३१	४
ततस्तत्र सुनिष्पन्ने	९	११८	तत्वमार्गविधानेन	२८	३४
ततस्तत्र स्थिरीभूते	२२	११९	तत्वानि सप्त बोधिन्या	५४	१३
ततस्तालशतायोगी	१९	८१	तत्त्वे चेतः स्थिरीकार्यं	७९	१२५

लो०	पू०	लो०	पू०		
तत्त्वे निश्चलचित्तस्तु	८०	१२५	तत्र स्फुटमवाज्ञोति	३०	१२०
तत्परः कथितः प्राणः	४०	१८	तत्र स्वरूपं शक्तिश्च	२७	१०
तत्पीत्वा मनसा शेषां	३६	१४८	तत्राकाशोक्तवस्तर्व	३६	१०१
तत्प्रदेशं समासाद्य	२२	१५५	तत्रात्मदेहपूर्वं तु	८	९७
तत्फलान्तरमेतस्मात्	१९	८६	तत्रादौ कुम्भमादाय	१०१	५२
तत्समत्वं गतो जन्मु	५३	६३	तत्रादौ यागसदनं	३	४०
तत्संबन्धात्ततः कथित्	४३	६	तत्रापि पूर्ववत्सिद्धि	४७	१३१
तत्समानबलो भूत्वा	२५	१५५	तत्रैतत्प्रथमं चिह्नं	१४	८
तत्सर्वे फलमाज्ञोति	२६	१४	तत्रैव चिन्तयेद्देहं	५	९७
तत्स्यानं सर्वमन्त्राणां	३५	१२०	तत्रैव दिव्याचिह्नानि	४१	१२१
तत्र कृत्वानयेन्मन्त्री	३३	५९	तत्रैव पश्यते सर्वं	८	११७
तत्र चित्तं समाधाय	८	१४९	तत्रैवाज्ञोचयेसर्वं	५१	६३
तत्र चित्तं समाधाय	६	११७	तत्रोन्मीलितनेत्रस्तु	१०	१५०
तत्र चेतः समाधाय	३१	९३	तत्रोपरि ततो मूर्ति	७१	४८
तत्र चेतः स्थिरीकृत्वं	१५	१३८	तत्रोपरि न्यस्येद्देवं	१२	७४
तत्र चेतः स्थिरं कुर्यात्	५०	१०९	तदप्रपार्श्योर्जीवा	१४	५८
तत्र तत्र दिशः सर्वाः	३३	१४०	तदम्बुना समापूर्य	५३	४६
तत्र तेन सहात्मानं	१५	१५०	तदधीभावनायुक्तं	२०	११४
तत्रत्यव्येकपूर्वं तु	३६	१०७	तदर्धचन्द्रसंकाशं	३६	१०९
तत्र द्वारपतीन्यूज्य	१६	४१	तदस्याभ्यस्तो मासा	११	१५४
तत्र ध्यायेत्तमोरुपं	६१	१३३	तदा तस्य प्रकुर्वति	५६	१२३
तत्र स्वादुनि सज्जाते	७	१४४	तदा निवारणीयोऽसौ	७२	१२४
तत्रस्यश्चाशुसंघात	३८	१५६	तदानेन विधानेन	७५	१३४
तत्र स्थितं यज्ञेयं	३७	१३०	तदान्यत्र क्वचिद्रत्वा	७३	१२४

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
तदा पूर्वोदितं न्यासं	२६	११४	तद्वोद्वलकत्वेन	१२	१३८
तदा प्रथमथामे तु	३५	१५६	तद्वच्च वर्णमार्गेऽपि	८१	६७
तदा प्रवृथ्यतामेति	४३	८८	तद्वत्स्खण्डाष्टकं चास्या	७	१२६
तदा प्रभृति संयुक्तः	३८	११६	तद्वत्तदुपरिष्ठतु	३	३१
तदा प्रसाधयत्याशु	६१	१३२	तद्वदेव कौणेषु	५	५७
तदा मारयते शत्रुं	८४	१३५	तद्वदेव च शक्तीनां	१६	१६
तदीशः शक्तिशांभू च	३२	१०	तद्वदेव स्परेदेहं	२९	८२
तदुत्थेन ततस्तासां	३१	७१	तद्वन्नासापयोभ्या तु	६७	२१
तदूर्ध्वमात्मनो रूपं	६	९१	तद्वन्मायापि विशेया	६	७
तदूर्ध्वं पृथिवी ज्येया	५	२७	तद्वर्णव्याप्तिजं सर्वं	६०	१३२
तदेतत्खेचरीचकं	१०	१५०	तन्त्रोत्तां निष्कृतिं कृत्वा १३१	५५	
तदेते तद्विधाः प्राप्ता	३८	६१	तन्मन्त्रेशत्वमाप्नोति	४२	८८
तदेन युगपच्छत्तथा	३८	७७	तन्मुखं सर्वमन्त्राणां	५३	१२२
तदेव तत्र स्वर्भातुः	४३	१०८	तन्मूर्तिरस्तेशाश्च	१९	१६
तदेव मंत्ररूपेण	३४	११५	तमाराध्य ततस्तुष्टा	४५	६
तदेतदात्मनो रूपं	११	१३८	तसुक्षुष्य ततोऽङ्गुष्ठात्	२८	११५
तदेव पदभिच्छन्ति	५	१३७	तमेव युतिसंयुक्तं	१७	१३
तदेव परमं तत्त्वं	३८	१२९	तया चोर्ध्वविसर्पिण्या	५३	८९
तदेव रूपभिस्युक्तं	६	१३७	तया प्रविष्ट्या देहं	३२	१४७
तदिग्भागं समाश्रित्य	२३	१२८	तयैवाधोविसर्पिण्या	५२	८९
तद्वस्तौ प्रेरयेच्छत्तथा	२२	७५	तयोरेवापराजीवात्	१५	५८
तद्वहिः शतरुद्राणां	१२	२८	तर्जनीमध्यमानामा	५	३५
तद्वचं सर्वमाप्नोति	७	१०३	तर्पयित्वा दशांशेन	२६	१५६
तद्वप्मेव संविन्य	९६	५१	तस्मात्समस्यसेवेन	३४	१२०

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
तस्मात्सर्वगतं भावं	२४	११९	तेनापूरितमात्मानं	५४	१०६
तस्य किञ्चित्समासाद्य	१४	१२७	तेनाविर्भाव्यमानं तत्	४	१३७
तस्य नाभ्युरितं शक्ति	६९	४८	तेनेवालिङ्गिताः मन्त्राः	३९	१२१
तस्य पातः शुभः प्राची	१२३	५४	तेषां तन्मन्त्रवद्यासि	१९	३३
तस्य पादरजो मूर्धि	३९	१५७	तैरिदं सन्ततं विश्वं	२९	१७
तस्यां संतर्पणं कृत्वा	५८	६४	तोयं विनिक्षिपेन्मूर्धि	११	४१
तादृग्रूपस्य चक्रस्य	४	१०३	त्रयोदशात्मकं भेदं	३७	१०७
तान्यभ्यस्यस्ततो द्यव्दा	२४	९३	त्रयोर्विंशत्यवादीनि	५३	१२
तापने तु तथा किंतु	७१	१३३	त्रिः कृत्वा सर्वमन्त्रांश्च	४३	६३
तावदालोक्येवन्द	२४	१४६	त्रिके स्वं शक्तिशक्तीच्छा	३४	१०
तावद्यावत्समायाता	२९	७१	त्रिकोणं चिन्तयेद्देहं	२१	८६
तावत्सर्वगतं भावं	३३	१२०	त्रिखण्डे कण्ठपर्यन्त	१०	३२
तास्वेव संदधित्तं	५५	९०	त्रिखण्डे विंशतिशुणः	८२	६७
तां गृहीत्वा समालभ्य	७७	१३४	त्रिभिः संवत्सरैर्देवि	३५	१०१
तिथेभुखान्तमुपरि	१४	३६	त्रिभिरवैर्देहैः भुज्ञे	२८	८२
तिष्ठते हस्तमान्रेण	२४	१५१	त्रिभिरवैः संपूर्णे	२६	८६
तिष्ठेत्तावद्दुद्धिशो	७८	६६	त्रिभिर्द्विभ्यामयैकेन	६१	९०
तिष्ठेदन्योदयं यावत्	१७	१२८	त्रिभिर्निधानसंसिद्धि	२४	७०
तुर्यान्तमाणवं विद्या	८३	४९	त्रिमासाद्यापकं तेजो	२५	९४
तेजारूपप्रतीकाशं	२९	१५२	त्रिनेत्रमुदितं ध्यात्वा	९२	५१
ते तैरालिङ्गिताः सन्तः	२८	१७	त्रिधा मंत्रेश्वरेशाना	७	७
तेन सप्रोक्षयेद्भूमि	८८	५०	त्रितयत्वं प्रकुर्वीत	२९	३४
तेन सारूप्यमित्युक्ता	३२	१३९	त्रिर्जानुवेष्टनान्मात्रा	१२	११३
तेनापि खेवरीं बद्धा	८४	५०	त्रिविधं तत्समभ्यस्य	२५	१३९
			त्रिवेदद्वीन्दुसंख्यात	१७	११३

स्त्रो	पृष्ठा	स्त्रो	पृष्ठा		
त्रिशूलं च तथा पद्मं	२	३५	दीप्तां शक्तिमनुसृत्य	४	७३
त्रिशूलेन प्रयोगेन	२१	१५१	दीप्तिः पुष्टिर्मितिः कौरिंतिः	५१	१४२
न्यवदात्प्रपश्यते वायु	३९	८८	दुर्निरीक्षयो भवेत्सर्वैः	१५	११८
दक्षजानुयुतं दण्डं	४३	१८	दूराच्छ्रवणविज्ञानं	३५	९५
दक्षजानुयुतश्चायं	४०	४४	द्विष्टा तत्परमं तेजः	२६	११९
दक्षजानुयुतं हच्च	४५	१९	देवतादर्शनं साक्षात्	१२९	५५
दक्षक्षण्डो हरः शौ.	४३	४१	द्वयेऽप्यत्र स्थिरीभूते	३३	८२
दक्षांगुलिं ततोऽधस्ता.	१३	७४	द्वयोद्वयोः पुनर्मध्ये	२१	५९
दक्षिणं नाभिमूले तु	३५	३९	द्वादशांगुलमन्यच्च	२३	३३
दक्षिणे च तथा वामां	३४	३८	द्वादशारस्य चक्रस्य	४०	१४१
दण्डाकारं तु तं ताव	१६	३६	द्वारां वेदान्ति वृत्तं वा	३०	६०
दत्त्वानन्तं तथा धर्मं	१३	५१	द्वार्विंशतिश्च पर्वाणि	८	३१
दत्त्वार्थं तस्य लक्षणां	१८	७०	द्वावेव गर्भगांगुष्ठौ	३१	३८
ददेदक्ष्यादिकं किंचित्	२०	१२८	द्वावेव मोक्षदो ज्ञेयौ	२७	२४
दन्तकाष्ठं ददेवेवि	२६	७६	द्वासप्तिसहस्राणि	३६	१३०
दलकेसरमध्यस्था	६७	४८	द्विगुणांगुलं कार्यं	२४	६०
दश पञ्च च ये मन्त्राः	३२	७१	द्वितीयं व्यापकं वर्णं	८०	१३४
दशपञ्चविधो भेदः	२७	९४	द्वितीयस्य तु संपूर्णा	१७	३२
दशमाद्विवसादूर्ध्वं	३	९१	द्वितीयेऽप्यत्र ततुत्यः	१७	८५
दशस्वपि ततोऽखेण	१७	४१	द्वितीये पूर्ववत्कुम्भं	३	६८
दशांगुलानि त्रीण्यस्मा	२०	३३	द्विधा च नवधा चैव	१०	१५
दिवसामिप्रभाकारं	३०	८७	द्विभेदेऽपि स्थिरीभूते	११	८५
दिवसैरभियुक्तस्य	३३	१२९	द्विरूपमपि तज्ज्ञानं	५	२२
दिव्यचक्रुनायासा	१४	१०४			

लो०	पृ०	लो०	पृ०		
द्विविधः शक्तिसंज्ञोऽपि	१९	९	न भूयः पश्चुतामेति	७९	६६
द्विसंहाँ स्वप्रभिन्नच्छन्ति	३७	११	न येत्तेजः समाहस्य	६०	१२३
द्वौ द्वौ भागौ परित्यज्य	८	५८	न शक्यो योजितुं भूयो	६७	१२४
धरातत्त्वोक्तविम्बामं	८	१२	न शिखा ऋ ऋह ल्ल ल्ल च ३७	१८	
धरातत्त्वोक्तविम्बामं	१०	१२	न इथते दिव्यविज्ञानं	९८	१३६
धर्माधर्मात्मकं कर्म	२४	३	न षेषपि चेतसा शेषं	११	१५०
धात्रीदूर्जीमृतामीनाः	२१	७०	न स योगमवाप्नोति	५८	४६
धारणाः क्षमादितत्त्वानां	१७	१०५	नातः परतरं ज्ञानं	३८	१५७
धारणापञ्चके सिद्धे	५८	९०	नात्र शुद्धिर्नैचाशुद्धि	७४	१२४
धारणाभिरहेताभिः	१६	११३	नानाकाराणि रूपाणि	३३	१४०
धूमवर्णं यदा पश्येत्	५६	१०९	नाभिर्कन्दादधस्तातु	५१	१२२
धूमाक्रान्ताग्निसंकाशं	२८	८७	नाभिचक्रोपविष्ठां तु	५१	१२१
ध्यातव्या योगिभिन्निं	५७	१३२	नाभेरूर्ध्वं त यावतस्यात्	७	३१
ध्यायस्तत्त्वमतामेति	४१	८८	नायकानां पृथग्मन्त्रा	४	६८
ध्यायेतपूर्वोदितं शूलं	३३	७१	नारदागस्त्यसंवर्तं	३	१
ध्येयतत्त्वसमानत्वं	१६	८५	नासाकान्तं महाप्राणं	२०	१५५
नगरे पञ्चरात्रं तु	११	१२७	नासामुखोर्ध्वतालूनां	५	११२
न च तत्कालमाप्नोति	५७	१२३	नास्यां मण्डलकुण्डादि	२	७३
न च योगाधिकारित्वं	८	२३	निक्षिपेदिक्षु सर्वाद्धु	८५	५०
न चापि तत्परित्यागो	७५	१२५	निप्रहानुप्रहं कर्म	३५	७२
न चापि परशिष्याणां	४२	१५७	नितम्बं केवलं न्यस्य	४८	१९
न चासंशोधितं वस्तु	५२	४६	नितम्बं तदधस्ताच्च	२२	४२
नन्दा भद्रा जया काली	४४	१४१	नितम्बं दक्षमुद्रेतं	४६	१९
नफल्हीमित्यनेनापि	३७	७२	नित्यादित्रितवं कुर्यात्	४९	६

श्लो	पृ०	श्लो	पृ०		
निरीच्य तं ततस्तत्र	३२	११५	पदस्थमिति शंसन्ति	३९	१३०
निमीलिताक्षो हृष्टात्मा	४९	१०८	पद्मरागप्रतीकाशं	६४	११०
नियतियोजयत्येन	२९	४	पद्माकारौ करौ कृत्वा	६	३५
निरालम्बौ तु तौ ध्यात्वा	१९	७५	परस्वरूपलिङ्गादि.	७७	१२५
निरोधं तत्र कुर्यात्	१३	१४५	परादित्रितयं पश्चात्	३७	४४
निरोधं मध्यमे स्थाने	३७	१२१	परापराङ्गसंभूता	५९	२०
निर्गच्छन्तीं स्वकाङ्गेहात्	८९	१३५	परासंपुटमध्यस्था	७	७३
निवातस्यो जितप्राणो	१०	१४५	परेयमनया सिद्धिः	५५	२०
निश्चलं तत्र संयम्य	३२	१०६	पश्यते मासमात्रेण	३०	१५२
निष्कले पदमेकार्णे	१९	२४	पश्यते योगयुक्तात्मा	३३	१५२
निष्कले परया कार्ये	७४	६६	पश्यतो जनवृद्धस्य	१६	१५०
निष्प्रपञ्चो निराभासः	४२	११	पाणी च तं समाधाय	७	९७
निष्फलं नैव चेष्टेत्	१३३	५५	पातालानि ततः सप्त	३	२७
नीलाजननिर्भं देहं	३८	८८	पादाधः पञ्चभूतानि	२	३१
नीत्वा तत्रासने पूर्वे	१०७	५२	पादावेचंविधो ध्याय.	१०	९८
नैव न चैव नाप्येवं	८	१३७	पाद्यं पार्श्वद्वये पृष्ठे	३१	४३
न्यासं कृत्वा तु शिष्याणां १२६	५५	पाथावपि मनस्तत्त्वं	१२	९८	
न्यासं कृत्वा तु सामान्य	८	४०	पार्थिवं प्राकृतं चैव	०४९	१२
पञ्चगव्यं ततः कुर्यात्	८६	५०	पिण्डं शरीरमित्युक्तं	२	१३७
पञ्चतामिव संप्राप्तः	२३	११४	पिण्डद्रव्यविनिर्मुक्ता	१८	१३९
पञ्चधा भूतसंशस्तु	१८	९	पिण्डस्थादिप्रभेषु	४५	१३०
पञ्चनिशतिपर्वेण	३	४०	पिण्डाकृष्टिकरी शेया	६५	१३३
पतते काश्यपीपृष्ठे	३९	७७	पिचनीपूर्विकाभिव्य	६२	६४
पदभावविनिर्मुक्ता	२१	१३९	पिशाचानन्तपर्यन्त.	६७	१११

लो०	पू०	लो०	पू०		
पीब्यतै न कदाचित्स्यात्	३२	१००	पूर्वद्वेदितव्यानि	१८	२३
पीतं तद्वच्चतुष्कोणं	२७	६०	पूर्वापरसमासेन	३	५७
पीतकं गन्धतन्मात्रं	२	९१	पूर्वास्यः सौम्यवक्रो वा	१८	४२
पुण्यलोकत्वमाप्नोति	१३	९६	पूर्वोक्तं च फलं सर्वे	४९	८९
पुनः संपूज्य देवेशं	८	६८	पूर्वोक्तं सर्वमाप्नोति	६०	११०
पुनस्तथैव शिखरं	४७	१९	पूर्वोक्तकालनियमाः	९	९८
पुनस्तां प्रेरयेत्तावत्	१५	१४५	पूर्वोक्तव्युद्धाकारं	१६	९२
पुरोडशकं ज्ञेयं	५२	१२	पूर्वोक्तविधिसनद्	२७	१४०
पुष्टक्षेपप्रयोगेन	२४	७५	पृथक्तत्वप्रभेदेन	३९	११
पुष्टैरज्जलिमापूर्ये	८३	५०	पृथक्तत्वविधौ दीक्षा	४०	७७
पूरकःकुम्भकश्चैव	३	११२	पृथग्नद्वयमसंल्यात्	५०	१२
पूरकःपूरणाद्वायो	४	११२	पृथग्वा कमशो वापि	४३	९६
पूर्णी च पूर्ववद्यात्	११७	५४	पैशाचं राक्षसं याक्षं	२३	२९
पूर्वन्यासेन सन्नद्धः	३	१४४	पौर्णमास्यां तथा योगी	२६	१४७
पूर्वन्यासेन सन्नद्धः	२	१५३	प्रगुणामगुण.....	१२	१४५
पूर्वमेव त्वया ग्रोक्तं	३	७९	प्रचण्डोमाधवोऽजाश	२६	२९
पूर्वमेवमिमं कृत्वा	२२	७०	प्रचयं रूपातीतं च	३८	११
पूर्वयाम्यापरोदशु	११	७४	प्रचये तत्र संज्ञेय	४६	१२
पूर्ववचाभिषेकं च	१४	६९	प्रणम्य देवदेवेशं	१२०	५४
पूर्ववचिन्तयेद्दह	६	८४	प्रतिबन्धः प्रकर्तव्यो	६५	६५
पूर्ववज्जन्तुजातस्य	३३	१७	प्रत्यङ्गमङ्गतस्तस्य	१८	१४६
पूर्ववत्तालुमध्यस्य	२७	८७	प्रत्युवाच प्रहृष्टात्मा	६	१
पूर्ववत्पृथिवीतत्वं	२५	३३	प्रत्येकमुच्चरेष्टीजं	७८	१३४
पूर्ववत्सर्वमन्यच्च	१९	९९	प्रधानं च्यांगुलं हेयं	२६	३३

श्लो	पृष्ठ	श्लो	पृष्ठ		
प्रपश्यत्यन्विरादेव	६२	११०	बकवर्ग इथा वक्र	३८	१८
प्रभाहृतमोजालं	२९	८७	बद्धा पद्मासनं योगी	४६	१०८
प्रभूत्विविधैरिष्टा	१६	७४	बद्धापि खेचर्णि मुद्रा	८२	४९
प्रथातानां विनीतानां	४३	१५७	बन्धमोक्षाद्भावेता	४४	१०२
प्रथातव्याधिका मात्रा	३६	१२०	बलप्रमथनी चान्या	६४	४७
प्रविशन्तीं स्वकं देहं	९२	१३६	बलावहश्च बलवान्	२२	१६
प्रविश्य पूर्ववन्मन्त्री	३३	६१	बहिः कर्म ततः कुर्यात् १२४	५४	
प्रविश्य यागसदनं	३	७३	बहिर्मुखत्रम् कुर्यात्	११	५८
प्रसज्जादिदमुद्दिष्टं	४८	१२२	बहुधानन्यचित्तस्तु	२३	१५५
प्रसन्नमिन्दुसंकाशं	५१	१०९	बहून्यपि शरीराणि	१९	१४६
प्रस्तुते मध्यमे लभे	७	३५	बाहुकण्ठशीखाभेषु	५६	६४
प्रहरस्याधमो भागो	३	१४९	बाष्याभ्यन्तरभेदेन	१०	८०
प्राणशक्त्यवसाने तु	५२	१२२	बाष्यार्थान्संप्रगृह्णाति	१५	१३८
प्राणस्थं परयाकान्तं	३९	१४१	विनुनादात्मकं रूपम्	१५	११३
प्राणायामादिकैर्लिङ्गै	१९	११९	विनुं नानाविधं त्यत्त्वा	३४	१५३
प्राणायामादिभिस्तीव्रैः	६८	१२४	विन्द्रव्यवन्देखं नाद	२३	४२
प्राणोपरि न्यसेनाभिं	३३	४३	विम्बादिकं क्रमात्सर्वं	१२	१०४
प्राप्तयोगः स विजेय	३५	२५	विम्बादिकेऽपि तत्रस्ये	४०	१०७
प्राप्तोति परमं स्थानं	४३	१२१	विम्बादि चात्र पूर्वोक्तं	३०	१०६
प्राप्य पूर्वोदितं सर्वं	३१	८२	विम्बादौ पूर्ववत्सर्वं	२३	१०५
प्रायथित्तेषु सर्वेषु	१७	१५५	बीजमत्र शिवः शक्ति	१२	१६
प्रोक्तकालावसानेन	१३	१५०	बीजयोनिसमुद्भूता	२५	१७
फलमाप्नोत्यसंदेहात्	१६	१०५	बुभुक्षोस्तु प्रकुर्वीत	४२	७८
के धरातत्त्वमुद्दिष्टं	१५	२३	बोधिता तु यदा तेन	५८	३०

लो	पृ०	लो	पृ०		
ब्रह्मरन्धप्रदेशे तु	४४	१२१	भूयोऽपि संप्रदानेन	५०	१३१
ब्रह्मरन्धोपरि च्यायेत्	५३	१०९	भूयोऽप्यासामवस्थानां	३६	११
ब्रह्मादीनां प्रयच्छन्ति	३९	५	भेदः परः कलादीनां	३४	५
ब्रह्मा विष्णुथ रुद्रश्च	५९	१३	भेदाः सद्व फलैर्ज्ञायाः	३३	१००
भद्रपौठे शुभे स्थाप्य	५	६८	भोगभागा	६४	६५
मवन्तीति किमाच्चर्ये	१४	११८	भोगसाधनसांसिद्धै	२५	३
भवेदपि पतिर्देवि	२७	१२९	भोग्यभोक्तुत्वसामर्थ्ये	६१	६४
भस्मलानं महाव्येण	५	४०	भोः भोः शक्तव्या स्वस्यां	१०६	५२
भागर्धभागमानं तु	९	५८	भौतिकं वाय्यमिच्छन्ति	१४	१३८
भानुविम्बे न्यसेवकं	६	१४९	भ्रमणोद्वनिद्राश्च	१०	१३८
भावनां तस्य कुर्वीत	७	१३७	भ्रमित्वा पुनरायाति	१९	१२८
भावेयत्परमां शक्तिं	३२	१२०	मणिप्रदीपसंकाशं	३१	८७
भावयेत्पृथगात्मानं	४७	६२	मण्डलत्रितये शोषं	१५	१५४
भिन्नयोनिस्तु या देव	११	२३	मण्डलाधिपतीनां तु	१६	३२
भीमश्च भीषणश्चैव	२०	३	मत्स्यमध्ये क्षिपेत्सूत्रं	४	५७
भुज्ज्वा यथेष्टितान्मोगान् १००	१३६		मध्यान्दिनकराकारं	४४	१०८
भुजौ तस्य समालोक्य	१८	७५	मध्यमानामिकाम्यां च	१९	३७
भुजानस्तत्कलं तेन	३८	२६	मध्यमे द्वे युते कार्ये	२८	३८
भुवनं वैष्णवं तस्मात्	१०	२८	मन एव मनुष्याणां	३८	१०१
भुवनानां न संख्यास्ति	१३	८०	मनोवतीमतो वक्ष्ये	३७	१०१
भुवनाध्विधावत्र	१८	३३	मनोऽग्नादकरो योऽन्य	३९	९५
भुवोलोकस्तदूर्चर्चे च	६	२७	मन्त्रमन्त्रेश्वरेशत्वे	२१	३
भूततत्त्वाभिधानानां	४०	११	मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्तिं	३०	१०
भूमौ निपत्य तिष्ठन्ति	३०	७१	मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्ती ३१ १०		

श्लो	पृ०	श्लो	पृ०		
मन्त्रयेदूर्ध्वपर्यन्तैः	८७	५०	माहेशी ब्राह्मणी चैव	१४	१५
मन्त्राणां कोटयस्तिक्षः	४१	५	माहेश्याद्यास्तथा देवि	५३	१४२
मन्त्रास्तत्पत्तयः सेशा	४१	११	मिश्रकर्मफलासर्वैः	३२	१७
मन्दतीवादिभेदेन	२७	७६	मुखमुद्घात्य तं पश्चात्	२१	७५
मन्दस्वभ्यस्तभेदेन	३१	२५	मुद्ररथिशिखो हेष	२९	३८
मैतत्कवितं देवि	४१	१५७	मुद्रा च महती योज्या	३२	१५६
मयाप्येतत्पुरा प्राप्तं	१४	२	मुद्रावन्धादिकं वाथ	२३	१५१
मलः कर्म च माया च	१६	२	मुनयो योगमभ्यस्य	४४	१५७
मलैकयुक्तस्तत्कर्म	२३	३	मुहूर्तं तिष्ठते यावत्	१६	११८
महतीं पुष्टिमाधत्ते	६७	१३३	मुहूर्तं स्पृशते भूर्मि	२२	१५१
महाकालो द्विरण्डश्च	५५	१४३	मुहूर्तादेव तत्रस्थः	२१	११४
महाइमापपलान्याहु	१९	७०	मुहूर्तानिर्देहसर्वे	२१	१११
महातेजःप्रभृतयो	२८	३०	मूर्तमूर्तत्वभेदेन	४१	६२
महाव्याधिविनाशेषि	५५	१०९	मूर्तिः सवका शक्तिश्च	४४	४५
महाक्षमुच्चरन् गच्छेत्	१२	४१	मूर्तिः स्मृष्टितत्त्वं च	३५	४३
महोदया कराला च	३	३५	मूर्तिं तत्रैव संचिन्त्य	४६	१०८
माधवश्च महादेवि	५९	१४३	मृगसंज्ञश्च पश्चात्यः	८	२७
मायातत्त्वे विशुद्धे तु	७१	६५	मृते जीवच्छरीरे वा	१७	१४६
मायानन्तं षष्ठिभिर्लक्षैः	२६	७१	मौक्तिकाभरणोपेतां	२८	१४७
मार्गे चेतः स्थिरीभूते	१३	११४	यं शृणोति महाघोषं	३४	९५
मालिनीविजयं तन्त्रं	७	१	यः करोति तमिच्छन्ति	३६	२५
मासद्वयेन सर्वत्र	१२	२५०	यः पुनः श्रूयते शब्दः	३७	९५
मासमात्रेण भोगीन्द्रैः	४५	८९	यः पुनः सर्वतत्त्वानि	१०	८
मासेन स्थिरबुद्धिःस्यात्	९	१०४	य एवैतं समाप्ताय	१६	११८

लां	पृ०	लां	पृ०
यजेदाध्यात्मिकं लिङ्गं	३ ११७	येनासौ भवति योगी	१८ ९९
यतःसंतोष उत्पन्नः	७० १२४	ये पुनर्दीक्षितास्तेन	१२ ८
यतः सर्वं विजानाति	५४ १२२	योजनानां शतं गत्वा	३६ ८६
यत एतामनुश्रासो	१९ १३९	योजयेच्छोध्यसंशुद्धि	३२ ७६
यतो योगं समासाय	३२ २५	योगयेत्त्रैश्वरादूर्च्छ	७३ ६६
यतोऽस्य ज्ञानमध्यस्ति	४० २६	योगदीक्षां समासाय	४६ ६
यस्त्विच्चिन्तयेद्वस्तु	२२ ११४	योगमार्गस्त्वया प्रोक्तः	१० २
यत्तदक्षरमव्यक्तं	१७ ११८	योगमार्गविधि देव्या	२ २२
यत्त्वया कथितं पूर्वं	९ २	योगमेकत्वभिष्ठन्ति	४ २२
यदा तु विषये क्रापि	४६ १०२	योगाङ्गत्वे समानेषि	१८ ११४
यद्भ्रूमध्यस्थितं यस्मात्	४६ १३१	योगाभ्यासविधि देवि	५ ७९
यन्नामाद्यक्षरं यत्र	१२ १२७	योगाष्टकं प्रधाने तु	२४ २९
यमाकर्णं महादेवि	४ १५३	योगिनां सर्वसिद्ध्यर्थं	१०१ १३६
यमेवोच्चारयेद्वर्णं	४६ १२२	योगिनामनुवर्णन्ते	१८ १०५
यया संसिद्धया सर्वं	३३ ९४	योगिनीमेलकं प्राप्य	२१ १२८
यां संवित्तिमवाप्नोति	४० १२१	योग्यतावशसंजाता	४० ८३
याति तन्मयतां तत्र	९ १५४	योनिजा द्वामजा क्षेत्र	९५ १३६
यात्युत्कृष्य महीपृष्ठात्	२६ १५१	योज्ञुध्यातः स एवैतत्	५ ११७
या मया कथिता देवि	१४ २३	योऽन्यप्रदेशसंप्राप्तै	९ ११३
यो यत्र देवता वर्गे	१३ १२७	यो यत्र योजितस्तत्त्वे	४१ ८३
यावदन्यां दिशं मन्त्री	१८ १२८	यो यत्र रोचते गन्धः	५ ९९
यावन्तः कीर्तिं भेदे	४७ ४५	यो यत्राङ्गे स्थितो वर्णः	५८ १३२
यावत्यः सिद्धयस्तन्त्रे	४३ ४४	यो हि यस्माहुणोत्कृष्टः	६० १३
या सा शक्तिर्जगद्वातुः	५ १४	रक्तं शूलं प्रकुर्वीत	२९ ६०

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
रत्तं सञ्चिन्तयेदेहं	२७	१०६	लक्षयेदात्मनम्भायां	८	१५४
रत्तत्वद्वांससूत्रैस्तु	३५	६१	लक्ष्येणैकेन पृथ्वीशः	२३	७०
रत्तपद्मस्थितं रत्तं	२९	१०६	लक्ष्यमेदेन वा सर्वे	८	८०
रत्तैः कुण्डैस्तथा पीतैः	२५	६०	लम्बिकावाधितश्चात्र	५७	४६
रञ्जके लवण्यमुद्दिष्टं	२१	२४	लरुक्षवचैर्दीर्घैः	६६	२१
रविविम्बानिभं पीतं	३६	८३	लवणादीन्यारित्यज्य	१४ ^१	९२
रसरूपामतो वक्ष्ये	११	९२	लिङ्गाकारं स्मरन्दीपं	१५	१०४
रसान्तः सोमविम्बादि	६	९७	लोकयात्रापरित्यक्तो	२४	१२८
राजावर्तानिभं चान्यत्	६३	११०	लोहगन्धेन तच्चात्र	५	१४४
राजीवासनसंस्थां च	२९	१४७	वक्ताणि कल्पयेत्पूर्व	२६	४२
रात्रौ सौम्यादिभेदेऽत्र	८५	१३५	वक्तर्जनिना ग्रस्ता	२४	३७
स्तं पक्षिगणस्यापि	५	१५३	वचनानां नमः शब्द	२	९७
रुद्रशक्तिसमाविष्टः	४४	६	वज्रदेहत्वमासाश	३१	९४
रुद्रशक्तिसमावेशः	१७	८	वज्रिणे वज्रधराय	६४	२१
रुद्रशक्तिसमावेश	१३	८	वत्सरायोगसंसिद्धि	३५	१४०
रुद्रशक्तिसमावेशो	४२	४४	वत्सरैस्तु त्रिभिर्द्वयं	२२	९९
रुद्रशक्तिसमावेश	५६	२०	वत्सरैस्तु त्रिभिर्योगी	२८	१००
सधिरं मदिरां वाथ	८	१४५	वर्गाष्टकमिह ज्येय	१३	१५
रुपिण्यो विविधाकाराः	९४	१३६	वर्णं विचिन्तयेद्योगी	७३	१३४
रेत्तकः पूर्ववज्ज्ञेयः	८	११२	वर्णैस्तारकसंकाशैः	५३	१३१
रौद्री ज्येष्ठा च वामा च	३२	३०	वर्षात्पसमायोगात्	१३	४१
लकुली भारभूतिश्च	१६	२८	वर्षादिक्षुसंयुक्तं	७	१४९
लक्षद्वयं च रुद्राणी	१५	६९	वाक्षिद्विर्जायते देवि	८७	१३५
लक्षयेच्चिह्नसंघात	३५	७७	वागेवास्य प्रवर्तेत	४	९७

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०
वाचो वर्णात्मिका यस्मात् ८८	१३५	विन्यसेतु द्विरण्डानं	१३ ३२
वातश्लेष्मभैः सर्वैः २२	८६	विभवादिनवकं चान्यत्	६५ ४७
वामजानुगतं पादं १२	३६	वियोगं च तथोद्वारं	४६ ६३
वामतो वक्षगां कुर्यात् ११	३६	विशेषविविहीनेषु	३६ १८
वामाङ्गुष्ठाग्रसंलग्नं २५	३७	विशेषी च सुमाख्या च	४७ १४२
वामाङ्गुष्ठे तले नेत्रे ३६	७२	विषयेष्वेव संलीनान्	३१ १७
वामा उयेष्टा च रौद्री च ६३	४७	विषापहारिमन्त्रादि	८१ १२५
वामा उयेष्टा च रौद्री च ६६	४७	विसर्जयित्वा वागीशीं	६९ ६५
वामो वायं विधिः कायौं ४६	४५	विस्तीर्णं वा जनानीकं	९१ १३५
वायुं अभ्यन्योगेन ३६	११५	विहारपादचारादि	६५ ११०
विकिरैरासनं दत्त्वा १०४	५२	विहितं सर्वमेवात्र	७८ १२५
विश्वानकेवलानश्चौ १९	३	वेत्ति तत्पतितुल्यत्वं	४२ १३०
विज्ञानमन्त्रविद्याया ६३	१२३	वेत्ति भुज्ञे च सततं	५९ ११०
विज्ञानाकल्पर्यन्त ४७	१२	वेदना महती चास्य	२५ ९९
विज्वरत्वं वाप्नोति २८	१३०	वेदवेदिनि हूं फट् च	६३ २१
विदधात्यतुलां शान्तिं ६६	१३३	वेदाङ्गुलं च तदधो	१८ ६९
विद्याहैः पञ्चभिः पञ्चात् ६	४०	वेदानुद्दिते सुसः	११ १०४
विद्यात्तर्वेष्टि भञ्चाहुः ३०	३०	वेदाश्रिते हि दस्ते प्राक्	६ ५७
विद्यात्रयस्य गात्राणि ६१	२०	वृथा परिश्रमस्तस्य	१० ११८
विद्यामूर्ति ततो दध्यात् २१	४२	व्यापकं पदमन्यच्च	२४ ३३
विद्या विवेचयत्यस्य २८	४	व्याप्यते पुनरावृत्य	३७ ११६
विद्येश्वरसमानत्वं ५६	१३२	व्योमविग्रहविन्दूर्ण	९ ८०
विधिमेनं प्रकुर्वीत ६६	१२४	शक्तस्तु साधयेत्सर्वद्वि	१० १२७
विधिस्नानादिकं चात्र १०	४१	शक्तिसच्छक्तिमेदेन	२ ७

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
शक्तिशांभू परिहेयौ	२९	१०	शिवायवनिपर्यन्तं	१७	१५०
शक्तयावेशमवाप्नोति	२८	१२०	शिवे संचिन्तयेत्तीनां	३३	७६
शतपुष्परसोच्छिष्ठ	४८	८९	शिष्यदेहे च तत्पाश	४९	६३
शतार्धभेदभिन्नानां	१५	१५	शिष्यमण्डलवहीनां	५४	६३
शतार्थोच्चारयोगेन	३१	११५	शिष्येणापि तदा आशा	५७	२०
शताश्रोत्तरसंजसं	१०३	५२	शीघ्रो निधीश्वरस्यैव	१४	२८
शरतसंध्याभ्रसंघामं	२५	१०६	शुद्धाशुद्धं जगत्सर्वं	५८	१३
शाक्तं च पूर्वत्कृत्वा	३६	६१	शुद्धेनानेन शुद्धयन्ति	३४	३०
शाक्तं प्रपद्यते तेजः	२९	१२०	शुभं प्रकाशयेत्तेषां	१२७	५५
शाक्तार्थस्य परिज्ञानं	२९	२५	शूलदण्डचतुष्कं च	४९	१९
शिवः शक्तिः सविद्येशा	१५	२	शेषमन्यद्वेद्दृश्यं	१७	५९
शिवजिह्वान्वितः पश्चात्	१४	७४	शोषणां मन्त्रजातीनां	११९	५४
शिवतत्त्वं ततः पश्चात्	५	३१	शोध्याध्वानं ततो देहे	६	७३
शिवतत्त्वे गकारादि	१७	२३	शोध्याध्वानं ततो न्यस्य	३०	७६
शिवतुल्यबलो भूत्वा	२७	११९	श्रज्ञारवीरकारण्य	३१	१२९
शिवविन्दुसमाकार	२०	४२	शृणु देवि परं गुरुं	१	११७
शिवमोमिति विन्यस्य	११२	५३	शृणु देवि प्रवस्यामि	१३	२
शिवशुक्रमिति ध्यात्वा	११३	५३	श्रुत्वा चैतत्पेतर्वक्यं	१९	२३
शिवश्चेति परिहेयाः	३३	१०	श्रोत्रं त्वक्त्वक्षुषी जिह्वा	३२	४
शिवहस्तं ततः कुर्यात्	४४	६२	श्रीपदं पशुशब्दं च	६५	२१
शिवहस्तप्रयोगेन	२५	७५	षट्कोणमण्डलान्तस्थ	२९	१४
शिवामिगुरुशिष्याणां	१२२	५४	षट्कोणमण्डलान्तस्थ	६	३१
शिवादिवस्तुरूपाणां	३	१४	षड्जानि हृदादीनि	२५	४२
शिवादिसकलात्मान्ताः	३	७	षड्रस्याथवा मन्त्री	४१	१४१

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
षडुत्यासनसंस्थाना	३०	१५६	स एवातितरामन्य	३८	९५
षड्विर्मासैर्जितव्याधि	२४	८२	सकलं चन्द्रविम्बाभं	५१	८९
षष्ठिधं विन्यसेन्मार्गं	५९	१२३	सकलं हृदयान्तस्थ	३४	८३
षष्मासामभ्यसन्योगी	१२	१५४	सकलात्मा स विहेयः	३६	९५
षष्मासात्पव्यते तेषु	२३	३३	सकलावधि संशोध्य	३५	३०
षष्मासात्पंचभिथान्धां	६०	९०	सकलो निष्कलोऽनन्तः	१८	३
षष्मासादितीत्रिण	३१	१००	सङ्कल्पपूर्वको देवि	४२	१२१
षष्मासाद्वग्नाकारः	४६	८९	सङ्कृतपात्समारभ्य	१८	१५५
षष्मासाद्वन्धमाद्राति	२१	९९	सङ्कृदैकैकशो मन्त्री	८०	४९
षोडशारे खगे चके	२	१४४	स च पूर्वा दिशं सम्यक्	२	५७
षोडशारेऽमृताद्यथ	४८	१४२	स तयालिङ्ग्य तन्मन्त्रं	१०	६९
षोडशारे स्वरा ह्रेयाः	५२	१४२	स तया संप्रबुद्धः सन्	२७	१७
षोडशारं स्मरेचक्रं	२	१०३	सदा भ्रमणशीलानां	१९	१५५
संत्यजनन्धतामेति	२६	१००	सद्ग्रावं मातृसंघस्य	३६	१४१
संदधानः स्वकं चेतः	३४	१००	सद्ग्रावः परमो षोष	३४	४३
संपूज्य पूर्वविद्ध्य	२९	७६	सद्ग्रावः परमो ह्रेष	४१	४४
संपूज्य मातरं वहेः	११५	५३	सन्तोषामृतसंतुसा	२	७९
संप्राप्तो घटमान्ध	३३	२५	सप्तमिः सप्तलोकाश्च	२५	७०
संवत्सरेण युक्तात्मा	२५	१५१	सप्ताहुलानि चत्वारि	२२	३३
संवर्तो लकुलीशश्च	५४	१४३	सप्ताहाद्गुरुतामेति	२७	८२
संवित्तिफलभेदोऽत्र	२५	९	सप्ताहान्मुच्यते रोगैः	७	८४
संस्मरज्जलतत्त्वेशं	१०	८५	सप्ताहाद्याभ्यन्तरं तस्मात्	४७	१०८
संहारे तु परं शान्तं	३३	८७	सप्ताहाद्याभ्यन्तरं तेजो	३२	८७
स एव तद्विजानाति	७१	१२४	सप्ताहाद्याभ्यन्तरं ध्यायेत्	६२	१२३

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
सबाद्याभ्यन्तरं पीतं	३८	८३	सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो	२०	१०५
सविन्दुकां दक्षजद्वां	४२	१८	सर्वशास्त्रार्थगर्भिण्या	२६	१७
स्वीजयोगसंसिद्धै	६	२२	सर्वसत्त्ववशित्वं च	१५	८
समभ्यर्थ्य विधानेन	४	१	सर्वसिद्धिकरश्चार्थं	२४	४२
समागत्य प्रयच्छन्ति	२४	१५५	सर्वसिद्धिकरो मुख्यः	२२	१२८
समाचम्य कृतन्यासः	१२५	५५	सर्वसिद्धिकरं ब्रह्मि	१२	२
समावेशोक्तिवयोग	३४	२५	सर्वासामावृतत्वेन	७८	४९
सम्यगाविष्टदेहः स्यात्	२२	८१	सर्वं निर्देहति कुद्धः	२४	८६
स याति वारुणं तत्त्वं	६	८५	सर्वमन्त्रेश्वरेशत्वात्	६१	११०
सर्वकर्मकरी चैषा	१५	३६	सर्वे तुल्यवलाः प्रोक्ताः	३८	१४१
सर्वकामफलावासिः	६	१५३	सर्वे प्रयेते महात्मानो	२२	३
सर्वज्ञत्वमवाप्नोति	३२	१५२	स वश्यो दासवद्गूत्वा	६३	१३२
सर्वत्राज्ञनपत्राभां	३०	१००	स वासवानुभावेन	२१	८१
सर्वत्रास्त्वलिता वाणी	३	९७	सव्यापारं स्मरेद्देहं	२६	८२
सर्वदाथ विभेदेन	४९	१३१	सव्यापारादिमेदेन	२५	८६
सर्वधाधापरित्यक्ते	२३	१४६	सहस्रं होमयेतत्र	१००	५१
सर्वमन्यत्वरित्यज्य	२	११७	सहस्रैः सोऽपि वित्तीर्णे	११	२
सर्वमन्यथोद्दिष्टं	२३	९९	साज्ञा चैव परा शक्तिः	४५	४५
सर्वमध्यथवा भोगं	२५	११४	सा च योगं विना यस्मात्	५	१
सर्वमालोच्य शास्त्रार्थं	३०	३५	सा चैका व्यापिनीरूपा	२६	४
सर्वमेव च तत्पश्चात्	२९	१२९	साध्यत्वेन श्रुता देव	२	१२६
सर्वयोगिगणस्येष्टा	१३	३६	सार्णेनाण्डत्रयं व्याप्तं	२५	२४
सर्वरलौप्रधीगर्भे	४४	७८	सार्धमेतच्छतं प्रोक्तं	२४	९
सर्वराजोपचारेण	३	६८	सार्वेनाण्डद्वयं व्याप्तं	२४	२४

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
सितपद्मासनासीनं	१९	१०५	स्मृष्टाः संभाषितास्तेन	११	८
सितं रक्तं तथा पीतं	२६	६०	स्फुरत्प्रभास्ततिमिरं	५९	१३२
सितरक्तपीतकृष्णा	१६	६९	स्फुरत्पूर्वनिभं पीतं	३२	८२
सिद्धयोगस्तदा ह्येयो	३७	२५	स्मरन्संवत्सरे सम्यद्	२८	१०६
सिद्धिर्क्षद्विस्तथा लक्ष्मीः	४६	१४२	स्ववन्तममृतं दिव्यं	४	१४४
सिद्धेऽत्र लिङ्गवल्लिङ्गं	११	११८	स्वं स्वं ददति विज्ञानं	९७	१३६
सुतलं नितलं चेति	४	२७	स्वकीयेनैव वक्षेण	५२	१३१
सुप्रबुद्धं तदिच्छन्ति	३३	१२९	स्वकुले जपयुक्तस्य	९	१२७
सुमनाः स्पृहणो दुर्गो	२३	१६	स्वजिहामिन्दुवर्णाभां	१६	९८
सुरासुरशिरोमोलि	१३	२३	स्वतन्त्रशिवतामेति	३३	११९
सुशीरं षड्सं चिन्त्यं	१३	९२	स्वदेहं चिन्तयेत्कृष्ण	३४	८७
सूर्यकृष्णिकरं नाम	२	१४९	स्वदेहं वायुवद्धात्वा	४४	८८
सूर्यादौ मन्त्रमादाय	१५	४१	स्वदेहव्यापिनि ध्याते	१५	८५
सेवा चात्राक्षसूत्रस्य	८६	१३५	स्वदेहादिकमन्यच्च	२९	१००
सैकापि सत्यनेकत्वं ०	६	१४	स्वदेहादिकमप्यत्र	४२	१०१
सोऽपि मूर्धनि तं तद्वत्	९	६९	स्वप्ने मासात्समाधिस्थः	५४	१३१
सौम्यथ प्राजापत्यश्च	९	३८	स्वरषोडशकं मन्त्रं	५७	१३
सृष्ट्यादिपश्चकर्मणि	४०	६२	स्वभूतुरुपया शक्त्या	६५	१२४
स्थाणुस्वर्णाक्षकावायौ	२०	२९	स्वरूपं तत्र संचिन्त्य	९	९२
स्थाण्वष्टकमिति प्रोक्तं	२२	२९	स्वरूपतः स्परेलिङ्गं	१४	९८
स्थूलः स्थूलेश्वरः शङ्कुः	२१	२९	स्वरूपेण परावीज	१८	८१
स्नातः शुचिनिराहारः	२३	१४६	स्वरूपेण प्रभाकार	२८	१२९
स्त्रिग्राहः स्त्रिग्रहादिश्च	४	८४	स्वरूपेण प्रभाभार	२८	१४०
स्पर्शतत्वावृतिज्ञानं	३२	१४	स्वरूपे तल्लयोभूत्वा	७९	४९

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
स्वस्थानस्थमादेवी	८	२	हृदयादेकमेकन्तु	३५	१०७
स्वस्वकेन्द्रियविज्ञानं	४१	१०१	हृदयेन चरोः सिद्धिः	१२१	५४
स्वाङ्गशूलकस्मोपेतं	९५	५१	हृदये संमुखौ हस्तौ	१२	३८
स्वादाकृष्टिविधिं यावत्	११	१४५	हृदि पञ्चं सितं ध्यायेत्	३१	१०६
स्वानुष्ठानाविरोधेन	४९	४५	हृदि विम्बं रवेष्यायं	१३	१०४
स्वेन स्वेनैव मत्त्रेण	५५	६३	हृदि वा तत्तथा कुर्यात्	४९	१२३
हं यं रं लं तथा वं च	१४	१५४	हेमादिदीपकानष्टौ	४३	७८
हस्तयोस्तु परावीजं	१६	८१	हेमादिघात्तुर्जां वाथ	७६	१३४
हस्तायामं तदधीं तु	१९	५९	हेयोपादेयविज्ञानं	४०	५
हीनचक्षुषि तद्गोगं	५७	१०९	होमः स्यादीक्षिते तद्वत्	८३	१३५
हुत्वा चाज्यं ततः शिष्यं	७५	६६	होमदीक्षाविशुद्धात्मा	१५	८०
हृचके तन्मयो भूत्वा	३३	१५६	होमयित्वा दशशैन	८	१२६
हृदन्ते भावयेत्स्वान्या	२२	१०५	होमाधिकरणत्वेन	४८	६३
हृदयादुत्थितं लिङ्मं	७	११७			

अथ

मालिनीविजयोत्तरे तत्रे

प्रथमोऽधिकारः ।

जयन्ति जगदानन्दविपक्षक्षपणक्षमाः ।
परमेशमुखोद्भूतज्ञानचन्द्रमरीचयः ॥ १ ॥
जगदर्णवमग्रानां तारकं तारकान्तकम् ।
सनत्कुमारसनकसूनातनसनन्दनाः ॥ २ ॥
नारदागस्त्यसंवर्तवसिष्ठाद्या महर्षयः ।
जिज्ञासवः परं तत्त्वं शिवशक्तयुन्मुखीकृताः ॥ ३ ॥
समभ्यर्थ्य विधानेन ते तमूच्चुः प्रहर्षिताः ।
भगवन्योगसंसिद्धिकाङ्क्षिणो वयमागताः ॥ ४ ॥
सा च योगं विना यस्मान्न भवेत्तमतो वद ।
ऋषिभिर्योगमिच्छद्विः स तैरेवमुदाहृतः ॥ ५ ॥
प्रत्युवाच प्रहृष्टात्मा नमस्कृत्य महेश्वरम् ।
शृणुध्वं संप्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥ ६ ॥
मालिनीविजयं तत्रं परमेशमुखोद्भूतम् ।
भुक्तिसूक्तिप्रदातारमुमेशमराचिंतम् ॥ ७ ॥

स्वस्थानस्थमुपा देवी प्रणिपत्येदमब्रवीत् ।
 सिद्धयोगीश्वरीतत्रं नवंकोटिप्रविस्तरम् ॥ ८ ॥
 यत्त्वया कथितं पूर्वं भेदत्रयविसर्पितम् ।
 मालिनीविजये तन्त्रे कोटित्रितयलक्षिते ॥ ९ ॥
 योगमार्गस्त्वया प्रोक्तः सुविस्तीर्णो महेश्वर ।
 भूयस्तस्योपसंहारः प्रोक्तो द्वादशभिस्तथाँ ॥ १० ॥
 सहस्रैः सोऽपि विस्तीर्णो गृहते नालपबुद्धिभिः ।
 अतस्तमुपसंहृत्य समासादल्पधीहितम् ॥ ११ ॥
 सर्वसिद्धिकरं ब्रूहि प्रसादात्परमेश्वर ।
 एवमुक्तस्तदौ देव्या प्रहस्योवाच विश्वराद् ॥ १२ ॥
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि सिद्धयोगीश्वरीपतम् ।
 च यन्न कस्यचिदाख्यातं मालिनीविजयोत्तरम् ॥ १३ ॥
 मयाप्येतत्पुरा प्राप्तमघोरात्परमात्मनः ।
 उपादेयं च हेयं च विज्ञेयं परयार्थतः ॥ १४ ॥
 शिवः शक्तिः सविद्येशा मन्त्रा मन्त्रेश्वराणवः ।
 उपादेयमिति प्रोक्तमेतत्षद्दुं फलार्थिनाम् ॥ १५ ॥
 मलः कर्म च माया च मायीयमस्तिलं जगत् ।
 सर्वं हेयमिति प्रोक्तं विज्ञेयं वस्तु निश्चितम् ॥ १६ ॥

१ तं० शतकोटिप्रविस्तरमिति पाठः । २ तं० द्वादशभिस्त्वत इति पाठः ।
 ३ तं० उक्तस्तत इति पाठः ।

एतज्ज्ञात्वा परित्यज्य सर्वसिद्धिफलं लभेत् ।
 तत्रेशः सर्वकृच्छान्तः सर्वज्ञः सर्वकृत्प्रभुः ॥ १७ ॥

सकलो निष्कलोऽनन्तः शक्तिरप्यस्य तद्रिधा ।
 स सिसृक्षुर्जगत्सृष्टेरादावेव निजेच्छया ॥ १८ ॥

विज्ञानकेवलानष्टौ बोधयामास पुद्गलान् ।
 अधोरः परमो धोरो धोररूपस्तदाननः ॥ १९ ॥

भीमश्च भीषणश्चैव वमनः पिवनस्तथा ।
 एतानष्टौ स्थितिध्वंसरक्षानुग्रहकारिणः ॥ २० ॥

मन्त्रमन्त्रेश्वरेशत्वे संनियोज्य ततः पुनः ।
 मन्त्राणामसृजत्तद्रूपस्त्रियः समण्डलाः ॥ २१ ॥

सर्वेऽप्येते महात्मानो मत्राः सर्वफलप्रदाः ।
 आत्मा चतुर्विंशो द्वेयस्तत्र विज्ञानकेवलः ॥ २२ ॥

मलैकयुक्तस्तत्कर्मयुक्तः प्रलयकेवलः ।
 मलमज्ञानमिच्छन्ति संसाराङ्गुरकारणम् ॥ २३ ॥

धर्माधर्मात्मकं कर्म सुखदुःखादिलक्षणम् ।
 ईश्वरेच्छावशादस्य भोगेच्छा संप्रजायते ॥ २४ ॥

भोगसाधनसंसिद्धै भोगेच्छोरस्य मत्रराद् ।
 जगदुत्पादयामास मायामाविश्य शक्तिभिः ॥ २५ ॥

१ ५० त्री० मत्रमहेश्वरेशत्वे इति पाठः । २० क० पु० वशात्तस्येति० पाठः ।

सा चैका व्यापिनीरूपा निष्कला॑ जगतो निधिः ।
 अनाद्यन्ताशिवेशानी व्ययहीना च कथ्यते ॥ २६ ॥
 असूत सा कलातत्त्वं यद्योगादभवत्पुमान् ।
 जातकर्तृत्वसामर्थ्यो विद्यारागौ ततोऽसृजत् ॥ २७ ॥
 विद्या विवेचयत्यस्य कर्म तत्कार्यकारणे ।
 रागोऽपि रञ्जयत्येन स्वभोगेष्वशुचिष्वपि ॥ २८ ॥
 नियतिर्योजयत्येन स्वके कर्मणि पुद्गलम् ।
 कालोऽपि कलयत्येन तु व्यादिभिरवस्थितः ॥ २९ ॥
 तत एव कलातत्त्वादव्यक्तमसृजन्तः ।
 गुणानष्टगुणां तेभ्यो धियं धीतोऽप्यहङ्कृतम् ॥ ३० ॥
 तत्त्विधा तैजसात्त्वस्मात्मनोऽक्षेशमजायत ।
 वैकारिकात्ततोऽक्षाणि तन्मात्राणि तृतीयकात् ॥ ३१ ॥
 श्रोत्रं त्वक्कृचक्षुषी जिह्वा ध्राणं बुद्धीन्द्रियाणि तु ।
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्याणिपायूपस्थाङ्ग्यः ऋमात् ॥ ३२ ॥
 कलादिक्षितिपर्यन्तमेतत्संसारमण्डलम् ।
 समुद्रांदि जगत्कृत्स्लं परिवर्तयतीच्छया ॥ ३३ ॥

१ क० पु० निष्कलस्य स्वभावजेति । ख० पु० निष्कलस्य शिवात्मन
 इति पाठः । “निष्कला” इत्यारभ्य ‘कथ्यते’ इत्यन्तःपाठः घसंहपुस्तकात्पूरितः ।
 २ क० मु० रागोऽनुरञ्जयतीति पाठः । ३ क० ख० तत्त्वमव्यक्तमिति पाठः ।
 ४ क० ख० ग० पु० अहंकृतिमिति पाठः । ५ ख० ग० पु० समुद्राद्यमिति पाठः ।

भेदः परः कलादीनां भुवनत्वेन यः स्थितः ।
 असृजत्तमसावेव भोगिनां भोगसिद्धये ॥ ३४ ॥ ✓
 इत्यनैन कलाद्येन धरान्तेन समास्थिताः ।
 पुमांसः सकला द्वेयास्तदवस्थाजिघांसुभिः ॥ ३५ ॥
 अकलंत्रितयेऽप्यस्मिस्तिरोभावनशीलया ।
 शिवशक्तयोर्भैयाक्रान्ताः प्रकुर्वन्ति विचेष्टिम् ॥ ३६ ॥
 एवं जगति सर्वत्र रुद्राणां योग्यतावशात् ।
 अङ्गुष्ठमात्रपूर्वाणां शतमष्टादशोत्तरम् ॥ ३७ ॥
 अनुगृह्ण शिवः साक्षान्प्रेशत्वे नियुक्तवान् ।
 ते स्वगोचरमासाद्य भुक्तिमुक्तिफलार्थिनाम् ॥ ३८ ॥
 ब्रह्मादीनां प्रयच्छन्ति स्वबलेन समं फलम् ।
 क्रषिभ्यस्तेऽपि ते चानु मनवन्तेभ्यो महाधिपाः ॥ ३९ ॥
 हेयोपादेयविज्ञानं कथयन्ति शिवोदितम् ।
 ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्ते जातमात्रे जगत्यलम् ॥ ४० ॥
 मत्राणां कोट्यस्तिसः सार्धाः शिवनियोजिताः ।
 अनुगृह्णाणुसंधातं याताः पदभनामयम् ॥ ४१ ॥
 एवमस्यात्मनः काले कर्मस्मिश्चिद्योग्यतावशात् ।
 शैवी संबध्यते शक्तिः शान्ता मुक्तिफलप्रदा ॥ ४२ ॥

१ ख० पु० अवस्थात्रितय इति पाठः । २ ख० पु० शक्तयुभयेति पाठः ।
 ३ ख० पु० कर्तृतावशादिति पाठः ।

तत्संबन्धात्ततः कश्चित्तत्क्षणादपवृज्यते ।

अज्ञानेन सहैकत्वं कस्यचिद्दिनिवर्तते ॥ ४३ ॥

खदशक्तिसमाविष्टः स यियासुः शिवेच्छया ।

भुक्तिमुक्तिप्रसिद्ध्यर्थं नीयते सदुरुं प्रति ॥ ४४ ॥

तपाराध्य ततस्तुष्टादीक्षामासाद्य शाङ्करीम् ।

तत्क्षणाद्वोपभोगाद्वा देहपातांच्छिवं ब्रजेत् ॥ ४५ ॥

योगदीक्षां समासाद्य ज्ञात्वा योगं समभ्यसेत् ।

योगसिद्धिप्रवाग्नोति तदन्ते शाश्वतं पदम् ॥ ४६ ॥

अनेन क्रपयोगेन संप्राप्तः परमं पदम् ।

न भूयः पशुतामेति शुद्धे स्वात्माने तिष्ठति ॥ ४७ ॥

आत्मा चतुर्विधो हेष पुनरेष चतुर्विधः ।

आचार्यत्वादिभेदेन शुद्धात्मा परिपूर्यते ॥ ४८ ॥

नित्यादित्रितयं कुर्याद्गुरुः साधक एव च ।

नित्यमेव द्वयं चान्यथावज्जीवं शिवाज्ञया ॥ ४९ ॥

उपादेयं च हेयं च तदेतत्परिकीर्तिम् ।

ज्ञात्वैतज्ज्ञेयसर्वस्वं सर्वसिद्ध्यैरहो भवेत् ॥ ५० ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे प्रथमोऽधिकारः ॥ १ ॥

१ ख० पु० उपयोगाद्वेति पाठान्तरम् । २ क० पु० पाते शिवमिति पाठः ।

३ क० ख० सिद्धिफलं लभेत् इति पाठः । १

अथ

द्वितीयोऽधिकारः

अथैषामेव तत्त्वानां धरादीनामनुक्रमात् ।
प्रपञ्चः कथ्यते लेशाद्योगिनां योगसिद्धये ॥ १ ॥
शक्तिमच्छक्तिभेदेन धरातत्त्वं विभिद्यते ।
स्वरूपसहितं तत्त्वं विज्ञेयं दशपञ्चधा ॥ २ ॥
शिवादिसकलात्मान्ताः शक्तिमन्तः प्रकीर्तिताः ।
तच्छक्तयश्च विज्ञेयास्तद्वेव विचक्षणैः ॥ ३ ॥
एवं जलादिमूलान्तं तत्त्वव्रातमिदं महत् ।
पृथग्भेदैरिमैभिन्नं विज्ञेयं तत्फलेष्टुभिः ॥ ४ ॥
अनेनैव विधानेन पुंस्तत्त्वांतु कलान्तिकम् ।
त्रयोदशविधं ज्ञेयं रुद्रवत्प्रलयाकलाः ॥ ५ ॥
तद्वन्मायापि विज्ञेया नवधा ज्ञानकेवलाः ।
मन्त्राः सप्तविधास्तद्वत्पञ्चधा मन्त्रनायकाः ॥ ६ ॥
विधा मन्त्रेष्वरेशानाः शिवः साक्षात्र भिद्यते ।
भेदः प्रकथितो लेशादनन्तो विस्तरादयम् ॥ ७ ॥
एवं भुवनमालापि भिन्ना भेदैरिमैः स्फुटम् ।
विज्ञेया योगसिद्धयर्थं योगिभिर्योगपूजिता ॥ ८ ॥

१ तं० पुंस्तत्त्वात्कलान्तकमिति पाठः । २ तं० पञ्च मन्त्रविनायका इति पाठः ।

मालिनीविजयोत्तरे तत्रै

एतेषामेव तत्त्वानां भुवजानां च शाङ्करि ।

य एकमापि जानाति सोऽपि योगफलं लभेत् ॥ ९ ॥

यः पुनः सर्वतत्त्वानि वेच्येतानि यथार्थतः ।

स गुरुर्मत्सपः प्रोक्तो मन्त्रवीर्यप्रकाशकः ॥ १० ॥

स्पृष्टाः संभासितास्तेन दृष्टाश्च प्रीतचेतसा ।

नराः पापैः प्रमुच्यन्ते सप्तजन्मकृतैरपि ॥ ११ ॥

ये पुनर्दीक्षितास्तेन प्राणिनः शिवचोदिताः ।

ते यथेष्टु फलं प्राप्य पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥ १२ ॥

रुद्रशक्तिसमावेशस्तत्र नित्यं प्रतिष्ठितः ।

सति तस्मिंश्च चिह्नानि तस्यैतानि विलक्षयेत् ॥ १३ ॥

११) तत्रैतत्प्रथमं चिह्नं रुद्रे भक्तिः सुनिश्चला ।

१२) द्वितीयं मन्त्रसिद्धिः स्यात्सद्यः प्रत्ययकारिका ॥ १४ ॥

सर्वसत्त्ववशित्वं च तृतीयं लक्षणं स्मृतम् ।

प्रारब्धकार्यनिष्पत्तिश्चिह्नमाहुश्चतुर्थकम् ॥ १५ ॥

कवित्वं पञ्चमं ज्ञेयं सालङ्कारं मनोहरम् ।

सर्वशास्त्रार्थवेच्यत्वमकस्माच्चास्य जायते ॥ १६ ॥

रुद्रशक्तिसमावेशः पञ्चधा परिपृथ्यते ।

भूततत्त्वात्पमन्त्रेशशक्तिभेदाद्वरानने ॥ १७ ॥

३ ख० पु० संमाविता इति पाठः । ४ ख० पु० गच्छन्ति परमं पदभिति पाठः

द्वितीयोऽधिकारः ।

पञ्चधा भूतसंज्ञस्तु तथा त्रिंशतिधा परः ।

आत्माख्यस्त्रिविधः प्रोक्तो दशधा मन्त्रसंज्ञकः ॥१८॥

द्विविधः शक्तिसंज्ञोऽपि ज्ञातव्यः परमार्थतः ।

पञ्चाशङ्क्षेदभिन्नोऽयं समावेशः प्रकीर्तिः ॥ १९ ॥

आगवोऽयं समाख्यातः शाक्तोऽप्येवंविधः समृतः ।

एवं शाम्भवमप्येभिर्भेदैर्भिन्नं विलक्षयेत् ॥ २० ॥

उच्चारकरणध्यानवर्णस्थानप्रकल्पनैः ।

यो भवेत्स समावेशः सम्यगाणव उच्यते ॥ २१ ॥

उच्चाररहितं वस्तु चेतुसैव विचिन्तयन् ।

यं समावेशमाप्नोति शाक्तः सोऽत्राभिधीयते ॥ २२ ॥

अकिञ्चिचिन्तकस्यैव गुरुणा प्रतिबोधतः ।

जायंते यः समावेशः शाम्भवोऽसाकुदाहृतः ॥ २३ ॥

सार्धमेतच्छतं प्रोक्तं भेदानामनुपूर्वशः ।

संक्षेपाद्विस्तरादस्य परिसंख्या न विद्यते ॥ २४ ॥

संविच्चिकलभेदोऽत्र न प्रकल्प्यो मनीषिभिः ।

भेदोऽपरोऽपि संक्षेपात्कथ्यमानोऽवधार्यताम् ॥ २५ ॥

जाग्रत्स्वभादिभेदेन सर्वावेशक्रमो बुधैः ।

पञ्चभिस्तु परिज्ञेयः स्वंव्यापारात्पृथक् पृथक् ॥२६॥

१ ग० पु० विकल्पनैरिति पाठः । २ वि० भै० उत्पयते य आवेश इति पाठः ।

३ ग० पु० उदीरित इति पाठः । ४ ख० पु० भेदश्वान्यैः पृथग्निति पाठः ।

तत्र स्वरूपं शक्तिश्च सकलश्चेति तत्त्वयम् ।
 इति जाग्रदवस्थेयं भेदे पञ्चदशात्मके ॥ २७ ॥
 अकलौ द्वौ परिज्ञेयौ सम्यक् स्वप्नसुषुप्तयोः ।
 मन्त्रादित्पतीशानवर्गस्तुर्य इति स्मृतः ॥ २८ ॥
 शक्तिशंभू परिज्ञेयौ तुर्यतीते वरानने ।
 त्रयोदशात्मके भेदे स्वरूपसंकलावुभौ ॥ २९ ॥
 मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्तिशंभू च कीर्तितौ ।
 प्रलयाकलभेदेऽपि स्वं विज्ञानकलावुभौ ॥ ३० ॥
 मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्तीशावपि पूर्ववत् ।
 नवधा कीर्तिते भेदे स्वं मन्त्राः मन्त्रनायकाः ॥ ३१ ॥
 तदीशाः शक्तिशंभू च पञ्चावस्थाः प्रकीर्तिताः ।
 पूर्ववत्सप्तभेदेऽपि स्वं मन्त्रेशेशशक्तयः ॥ ३२ ॥
 शिवश्चेति परिज्ञेयाः पञ्चैव वरवर्णिनि ।
 स्वं शक्तिः स्वां निजेशाना शक्तिशंभू च पञ्चके ॥ ३३ ॥
 त्रिके स्वं शक्तिशक्तीच्छाशिवभेदं विलक्षयेत् ।
 सव्यापाराधिपत्वेन तद्वीनप्रेरकत्वतः ॥ ३४ ॥
 इच्छानिवृत्तेः स्वस्थत्वादभिन्नमपि पञ्चधा ।
 इति पञ्चात्म्यके भेदे विज्ञेयं वस्तु कीर्तितम् ॥ ३५ ॥

१ ग० पु० स्वरूपमकलाविति पाठः । २ क० पु० स्वनिजेति पाठः ।
 ३ तं० अभिन्नं चेति इति पाठः । ४ क० पु० पञ्चात्मभेदेनेति पाठः ।

भूयोऽप्यासामवस्थानां संज्ञाभेदः प्रकाश्यते ।

पिण्डस्थः सर्वतोभद्रो जाग्रन्नाम द्रव्यं मतम् ॥ ३६ ॥

द्विसंज्ञं स्वप्रमिच्छन्ति पदस्थं व्याप्तिरित्यपि ।

रूपस्थं तु महाव्याप्तिः सुषुप्तस्यापि तद्वयम् ॥ ३७ ॥

प्रचयं रूपातीतं च सम्यक् तुर्यमुदाहृतम् ।

महाप्रचयमिच्छन्ति तुर्यातीतं विचक्षणाः ॥ ३८ ॥

पृथक्तत्त्वप्रभेदेन भेदोऽयं समुदाहृतः ।

सर्वाण्येव हि तत्त्वानि पञ्चतानि यथा शृणु ॥ ३९ ॥

भूततत्त्वाभिधानानां योगोऽधिष्ठेय इष्यते ।

पिण्डस्थमिति तं प्राहुः पदस्थमपरं विदुः ॥ ४० ॥

मन्त्रास्तत्पतयः सेशा रूपस्थमिति कीर्त्यते ।

रूपातीतं परा शक्तिः सव्यापाराप्यनामया ॥ ४१ ॥

निष्प्रपञ्चो निराभासः शुद्धः स्वात्मन्यवस्थितः ।

सर्वातीतः शिवो ज्ञेयो यं विदित्वा विमुच्यते ॥ ४२ ॥

चतुर्विधं तु पिण्डस्थमुद्भुद्धं बुद्धमेव च ।

प्रबुद्धं सुप्रबुद्धं च पृदस्थं च चतुर्विधम् ॥ ४३ ॥

गतागतं सुविक्षिप्तं संगतं सुसमाहितम् ।

चतुर्धा रूपसंज्ञं तु ज्ञातव्यं योगचिन्तकैः ॥ ४४ ॥

उदितं विपुलं शान्तं सुप्रसन्नमथापरम् ।
 मनोन्मनमनन्तं च सर्वार्थं सततोदितम् ॥ ४५ ॥
प्रचये तत्र संज्ञेयमेकं तन्महंसि स्थितम् ।
 इत्येवं पञ्चधाव्यानं त्रिधेदानीं निगद्यते ॥ ४६ ॥
 विज्ञानाकुलपर्यन्तमात्मतत्त्वमुदाहृतम् ।
 ईश्वरान्तं च विद्याहं शेषं शिवपदं विदुः ॥ ४७ ॥
 एवं भेदैरिमैर्भेदस्तत्राध्वा परिकीर्तिः ।
 युगपत्सर्वमार्गणां प्रभेदः प्रोच्यतेऽयुना ॥ ४८ ॥
 पार्थिवं प्राकृतं चैव मार्यीयं शाक्तमेव च ।
 इति संक्षेपतः प्रोक्तमेतदण्डचतुष्टयम् ॥ ४९ ॥
 पृथग्द्वयमसंख्यातमेकमेकं पृथक् पृथक् ।
 आद्यं धारिकया व्यासं तत्रैकं तत्त्वमिष्यते ॥ ५० ॥
 एकमेकं पृथक् क्षार्णं पदार्णमनुषु स्मरेत् ।
 कालाग्निभुवनाद्यावद्वीरभद्रपुरोत्तमम् ॥ ५१ ॥
 पुरषोऽशकं ज्ञेयं षड्विश्योऽध्वा प्रकीर्तिः ।
 आप्यायिन्या द्वितीयं च तत्र तत्त्वानि लक्षयेत् ॥ ५२ ॥
 त्रयोविंशत्यबादीनि तद्वाद्यक्षराणि च ।
 पदानि पञ्च मन्त्राश्र षट्पञ्चाशत्पुराणि च ॥ ५३ ॥

तत्त्वानि सप्त बोधिन्या तत्त्वतुर्धा पुराणि च ।
 तृतीये सप्त वर्णाः स्युः पदमन्त्रद्रव्यं द्रव्यम् ॥ ५४ ॥
 उत्पूयिन्या चतुर्थं तु तत्र तत्त्वत्रयं विदुः ।
 वर्णत्रयं मन्त्रमेकं पदमेकं च लक्षयेत् ॥ ५५ ॥
 अष्टादश विजानीयाद्वनानि समाप्ततः ।
 शिवतत्त्वं परं शान्तं कला तत्रावकाशदा ॥ ५६ ॥
 स्वरर्षोऽशकं मन्त्रं पदं चैकं विलक्षयेत् ।
 इत्येवं षड्बिंधोऽप्यध्वा समाप्तस्तप्रिकीर्तिः ॥ ५७ ॥
 शुद्धाशुद्धं जगत्सर्वं ब्रह्माण्डप्रभवं यतः ।
 तस्माच्छुद्धमिमैः शुद्धैब्रह्माण्डैः सर्वमिष्यते ॥ ५८ ॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्चेति सुवते ।
 पृथगेतेषु बोद्धत्र्यं शान्तं पतित्ततुष्टयम् ॥ ५९ ॥
 यो हि यस्माद्वणोत्कृष्टः स तस्मादूर्ध्वं उच्यते ।
 एतत्ते कथितं सर्वं किमन्यत्परिपृच्छासि ॥ ६० ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे व्याध्यधिकारो द्वितीयः ॥ २ ॥

अथ

तृतीयोऽधिकारः ।

एवमुक्ता महादेवी जगदानन्दकारिणा ।
प्रणिपत्य पुनर्वाक्यमिदमाह जगत्पतिम् ॥ १ ॥
एवमेतन्महादेव नान्यथा समुदाहृतम् ।
यथारूपातं तथा ज्ञातमादितः समनुक्रमात् ॥ २ ॥
शिवादिवस्तुरूपाणां वाचकान्परमेश्वर ।
सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि प्रसदाद्रक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥
इत्युक्तः स महेशान्या जगदार्तिंहरो हरः ।
वाचकानवदन्मन्त्रान्पारम्पर्यक्रमागतान् ॥ ४ ॥

४ क्रमे । या सा शक्तिर्जगद्भातुः कथिता समवायिनी ।
इच्छात्वं तस्य सा देवि सिसृक्षोः प्रतिपद्यते ॥ ५ ॥
सैकापि सत्यनेकत्वं यथा गच्छति तच्छृणु ।
एवमेतदिति ज्ञेयं नान्यथेति सुनिश्चितम् ॥ ६ ॥
ज्ञापयन्ती जगत्यत्र ज्ञानशक्तिर्जिनिंगद्यते ।
एवंभूतमिदं वस्तु भवत्विति यदा पुनः ॥ ७ ॥

१ स्प० प्र० एवंभूतमिदं सर्वमिति कार्योन्मुखी यदा इति पाठः ।

जाता तदैव तत्तद्वकुर्वत्यत्र क्रियोच्यते ।
 एवं सैषा द्विरूपापि पुनर्भेदैरनेकताम् ॥ ८ ॥

अर्थोपाधिवशाद्याति चिन्तामणिरिवेश्वरी ।
 तत्र तावत्समापन्ना मातृभावं विभिद्यते ॥ ९ ॥

द्विधा च नवधा चैव पञ्चाशद्वा च मालिनी ।
बीजयोन्यात्मकाद्वेदाद्विधा बीजं स्वरा मताः ॥ १० ॥

कादिभिश्च स्मृता योनिर्नवधा वर्गभेदतः ।
 प्रतिवर्णविभेदेन शतार्धकिरणोऽवला ॥ ११ ॥

बीजमत्र शिवः शक्तिर्योनिरियभिधीयते ।
 वाचकत्वेन सर्वापि शंभोः शक्तिश्च शस्यते ॥ १२ ॥

वर्गाष्टकमिह द्वेयमधोराद्यमनुक्रमात् ।
 तदेव शक्तिभेदेन माहेश्वर्यादि चाष्टकम् ॥ १३ ॥

माहेशी ब्राह्मणी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ।
ऐन्द्री यास्या च चामुण्डा योगीशी चेति तां मताः ॥ १४ ॥

शतार्धभेदभिन्नानां तत्संख्यानां वराननै ।
 रुद्राणां वाचकत्वेन कल्पिताः परमेष्ठिना ॥ १५ ॥

१ क० पु० एवमेषेति पाठः । २ क० पु० भैरवनन्ततामिति पाठः ।
 ३ शि० वि० समापन्नमातृभावा, इति पाठः । ४ शि० वि० पृथग्वर्णविभे-
 दनेति पाठः ।

तद्वदेव च शक्तीनां तत्संख्यानमनुक्रमात् ।
 सर्वं च कथयिष्यामि तासां भेदं यथा गृणु ॥ १६ ॥
 अमृतोऽमृतपूर्णश्च अमृताभोऽमृतद्रवः ।
 अमृतौधोऽमृतोमिश्रं अमृतस्यन्दनोऽपरः ॥ १७ ॥
 अमृताङ्गोऽमृतवपुरमृतोद्भार एव च ।
 अमृतास्थोऽमृततनुस्तथा चामृतसेचनः ॥ १८ ॥
 तन्मूर्तिरमृतेशश्च सर्वामृतधरोऽपरः ।
 षोडशैते समाख्याता रुद्रबीजसमुद्भवाः ॥ १९ ॥
 जयश्च विजयश्चैव जयन्तश्चापराजितः ।
 सुजयो जयस्त्रश्च जयकीर्तिर्जयावहः ॥ २० ॥
 जयमूर्तिर्जयोत्साहो जयदो जयवर्धनः ।
 बलश्चातिबलश्चैव बलभद्रो बलप्रदः ॥ २१ ॥
 बलावहश्च बलवान् बलदाता बलेश्वरः ।
 नन्दनः सर्वतोभद्रो भद्रमूर्तिः शिवप्रदः ॥ २२ ॥
 सुमनाः स्पृहणो दुगो भद्रकालो मनोनुगः ।
 कौशिकः कालविश्वेशौ सुशिवः कोप एव च ॥ २३ ॥
 एते ग्रानिसमुद्भूताश्चतुस्त्रिशत्पकीर्तिताः ।
 स्त्रीपाठवशमापन्ना एत एवात्र शक्तयः ॥ २४ ॥

१ क० पु० जयभद्र इति पाठः ।

बीजयोनिसमुद्भूता रुद्रशक्तिसमाश्रयाः ।
 वाचकानामनन्तत्वात्परिसंख्या न विद्यते ॥ २५ ॥
 सर्वशास्त्रार्थगर्भिण्या इत्येवंविधयानया ।
अघोरं बोधयामास स्वेच्छया परमेश्वरः ॥ २६ ॥
 स तया संप्रबुद्धः सन्योनिं विक्षोभ्य शक्तिभिः ।
 तत्समानश्रुतीन्वर्णास्तसंख्यानसृजत्प्रभुः ॥ २७ ॥
 ते' तैरालिङ्गिताः सन्तः सर्वकामफलप्रदाः ।
 भवन्ति साधकेन्द्राणां नान्यथा वीरवन्दिते ॥ २८ ॥
 तैरिदं संततं विश्वं सदेवासुरमानुषम् ।
 तेभ्यः शास्त्राणि वेदाश्च संभवन्ति पुनः पुनः ॥ २९ ॥
 अनन्तस्यापि भेदस्य शिवशक्तेऽमहात्मनः ।
 कार्यभेदान्महादेवि त्रैविध्यं समुदाहृतम् ॥ ३० ॥
 विषयेष्वेव संलीनानंधोऽधः पातयन्त्यणून् ।
 रुद्राणन्याः समालिङ्गय घोरतर्योऽपराः स्मृताः ॥ ३१ ॥
 पिश्चकर्मफलासक्तिं पूर्ववज्जनयन्ति याः ।
 मुक्तिमार्गनिरोधिन्यस्ताः स्युर्घोराः परापराः ॥ ३२ ॥
 पूर्ववज्जनुजातस्य शिवधामफलप्रदाः ।
 पराः प्रकथितास्तज्ज्ञैरघोराः शिवशक्तयः ॥ ३३ ॥

१ क० पु० तैस्तैरिति पाठः ।

एताः सर्वाणुसंघातमपि निष्ठा [घिष्ठाय] यथा स्थिताः ।
 तथा ते कथिताः शंभोः शक्तिरेकैव शाङ्करी ॥ ३४ ॥
 अस्या वाचकभेदेन भेदोऽन्यः संप्रचक्ष्यते ।
 यथेष्टफलसंसिद्धै मन्त्रात्मानुवर्तिनाम् ॥ ३५ ॥
 विशेषविधिर्हीनेषु न्यासकर्मसु मन्त्रवित् ।
 न्यसेच्छाक्तशरीरार्थं भिन्नयोनि तु मालिनीम् ॥ ३६ ॥
 न शिखा क्रक्क लुलु च शिरोमाला थ मस्तकम् ।
 नेत्राणि च ध वै नासा ई समुद्रे णुणु श्रुती ॥ ३७ ॥
 वकर्गइआ वक्रदन्तजिह्वासु वाचि च ।
 वभयाः कण्ठदक्षादिस्कन्धयोर्मुजयोर्द्दौ ॥ ३८ ॥
 डो हस्तयोर्क्षीजौ शाखा जटौ शूलकपालके ।
 पहुच्छलौ स्तनौ क्षीरमा स जीवो विसर्गयुक् ॥ ३९ ॥
 तत्परः कथितः प्राणः षक्षावुदरनाभिगौ ।
 मशंताः कटिगुह्योरुयुग्मगा जानुनी तथा ॥ ४० ॥
 एषेकारौ तथा जड़े तत्परौ चरणौ दफौ ।
 अतो विद्याश्च मन्त्राश्च समुद्धार्या यथा शृणु ॥ ४१ ॥
 सविन्दुकां दक्षजडां ततो वाचं प्रकल्पयेत् ।
 तथैव जड़या युक्तं चतुर्थं दशनं ततः ॥ ४२ ॥
 दक्षजानुयुतं दण्डं प्राणं दण्डस्थमीयुतम् ।
 पृथग् घृदण्डकटिगा द्विजदण्डौ च पूर्ववत् ॥ ४३ ॥

उत्थितं विन्दुयुक्त्याणं पूर्ववद्दशनं ततः ।

दण्डं केवलमुद्दृत्य वाममुद्रान्वितं पुनः ॥ ४४ ॥

दक्षजानुयुतं हृच्च प्राणं जीवात्मना युतम् ।

दशनं पूर्ववद्यस्य दण्डं केवलमेव च ४५ ॥

नितम्बं दक्षमुद्रेत द्वितीयं जिह्वा द्विजम् ।

सनासं दक्षशिखरं नितम्बं केवलं ततः ॥ ४६ ॥

पुनस्तथैव शिखरं जठरं केवलं ततः ।

दक्षजानुयुतं कर्णं कण्डं केवलमेव च ॥ ४७ ॥

नितम्बं केवलं न्यस्य हृदयं जिह्वा युतम् ।

वक्रं केवलमुद्दृत्य प्राणमाद्येन जानुना ॥ ४८ ॥

शूलदण्डचतुष्कं च तत्राद्यं द्रव्यसंस्थि[मुत्थि]तम् ।

वामपादं च तस्यान्ते कपोलं पतितं न्यसेत् ॥ ४९ ॥

ततः परमघोरान्तं पाद्यकाद्ये च पूर्ववत् ।

परापरा समाख्याता अपरा च प्रकथ्यते ॥ ५० ॥

अघोरान्तं न्यसेदादौ प्राणं विन्दुयुतं पुनः ॥

वाममुद्रान्वितं न्यस्य पाद्यं काद्येन पूर्ववत् ॥ ५१ ॥

अपरेयं समाख्याता रुद्रशक्तिं परां शृणु ।

मत्राः संमुखतां यान्ति ययोच्चारितमात्रया ॥ ५२ ॥

१ ग० पाद्यकाद्ये नेति पाठः ।

कम्पते गात्रयष्टिश्च द्रुतं चोत्पतनं भवेत् ।
 मुद्राबन्धं च गेयं च शिवाखदितमेव च ॥ ५३ ॥
 अतीतानागतार्थस्य कुर्याद्वा कथनादिकम् ।
 वामजड्णान्वितो जीवः पारम्पर्यक्रमागतः ॥ ५४ ॥
परेयमनया सिद्धिः सर्वकामफलप्रदा ।
 नाशिष्यायं प्रदेयेयं नाभक्ताय कदाचन ॥ ५५ ॥
 रुद्रश्च रुद्रशक्तिश्च गुरुश्चेति त्रयं समम् ।
 भक्त्या प्रपश्यते यस्तु तस्मै देयं वरानने ॥ ५६ ॥
 शिष्येणापि तदा ग्राह्या यदा संतोषितो गुरुः ।
 शरीरद्रव्यविज्ञानशुद्धिकर्मगुणादिभिः ॥ ५७ ॥
 बोधिता तु यदा तेन गुरुणा हृष्टचेतसा ।
 तदा सिद्धिप्रदा ज्ञेया नान्यथा वीरवन्दिते ॥ ५८ ॥
 परापराङ्गसंभूता योगिन्योऽष्टौ महाबलाः ।
 पञ्च पद् पञ्च चत्वारि द्वित्रिद्वयाणाः क्रमेण तु ॥ ५९ ॥
 ज्ञेयाः सप्तकादशार्णा एकार्धर्णिद्रव्यान्विताः ।
 जीवो दीर्घस्वरैः षष्ठिः पृथग्जातिसंमन्वितः ॥ ६० ॥
 विद्यात्रयस्य गात्राणि हस्तैर्वक्ताणि पञ्चभिः ।
 ओंकारैः पञ्चभिर्मत्रो विद्याङ्गहृदयं भवेत् ॥ ६१ ॥

१ क० ख० पु० जातिविभेदत इति पाठः ।

ॐ अमृते तेजोमालिनि स्वाहापदानि [दीर्घ] भूषितम् ।

एकादशाक्षरं प्रोक्तमेतद्वामशिरः प्रिये ॥ ६२ ॥

वेदवेदिनि हूँफद् च प्रणवादिसमन्विता । ।

रुद्राण्यष्टाक्षरा ज्ञेया शिखा विद्यागणस्य तु ॥ ६३ ॥

चत्रिणे वज्रधराय स्वाहान्तं प्रणवादिकम् ।

एकादशाक्षरं वर्म पुरुषृतमिति स्मृतम् ॥ ६४ ॥

श्लीपैदं पशुशब्दं च हूँफडन्तं भवादिकम् ।

एतत्पाशुपतं प्रोक्तमर्धसप्ताक्षरं परम् ॥ ६५ ॥

लरटक्षवयैर्दीघैः सहयुक्तैः सविन्दुकैः ।

इन्द्रादीन्कल्पयेद्वस्तद्वाणि विचक्षणः ॥ ६६ ॥

तद्वासापयोभ्यां तु कल्प्यौ विष्णुप्रजापती ।

स्वरावाद्यतृतीयौ तु वाचकौ पञ्चक्रयोः ॥ ६७ ॥

इति मातृगणः प्रोक्तः सर्वकामफलप्रदः ।

योगिनां योगसिद्ध्यर्थं किमन्यत्परिपृच्छासि ॥ ६८ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे मत्रोद्वाराधिकारस्तृतीयः ॥ ३ ॥

१ ग० पु० युतां शिखेति पाठः । २ ग० पु० श्लशब्दमिति पाठः ।

३ ग० पु० सत्रगण इति पाठः ।

अथ

चतुर्थोऽधिकारः ।

॥२४॥

अथैतदुपसंश्रुत्य मुनयो मुदितेक्षणाः ।
प्रणम्य क्रौञ्चहन्तारं पुनरुचुरिदं वचः ॥ १ ॥
योगमार्गविधिं देव्या पृष्ठेन परमेष्ठिना ।
तत्प्रतिज्ञावताप्युक्तं किमर्थं मब्रलक्षणम् ॥ २ ॥
एवमुक्तः स तैः सम्यकातिकेयो महामतिः ।
इदमाह वचस्तेषां संदेहविनिवृत्तये ॥ ३ ॥
योगमेकत्वमिच्छन्ति वस्तुनोऽन्येन वस्तुना ।
यद्वस्तु ज्ञेयमित्युक्तं हेयत्वादिप्रसिद्धये ॥ ४ ॥
द्विरूपमपि तज्ज्ञानं विना ज्ञातुं न शक्यते ।
तत्प्रसिद्धै शिवेनोक्तं ज्ञानं यदुपवर्णितम् ॥ ५ ॥
सवीजयोगसंसिद्धै मब्रलक्षणप्रथलम् ।
न चाधिकारिता दीक्षां विना योगेऽस्ति शाङ्करे ॥ ६ ॥
क्रियाज्ञानविभेदेन सा च द्वेधा निगद्यते ।
द्विविधा सा प्रकर्तव्या तेन चैतदुदाहृतम् ॥ ७ ॥
न च योगाधिकारित्वमेकमेवानया भवेत् ।
अपि मब्राधिकारित्वं मुक्तिश्च शिवदीक्षया ॥ ८ ॥

श्रुत्वा चैतत्पतेर्वाक्यं रोपाञ्चितशरीरिणी ।
 इदमाह एुनर्वाक्यमम्बा मुनिवरोत्तमाः ॥ ९ ॥
 अभिन्नमालिनीकाये तत्त्वानि भुवनानि च ।
 कलाः पदानि मत्राश्च यथावदवधारिताः ॥ १० ॥
 भिन्नयोनिस्तु या देव त्वयोक्ता मालिनी मम ।
 तस्या अङ्गे यथैतानि संस्थितानि तथा वद ॥ ११ ॥
 एवमुक्तो महादेव्या भैरवो भूरिभोगदः ।
 स्फुरद्धिमांशुसंतानप्रकाशितदिग्न्तरः ॥ १२ ॥
 सुरासुरशरोमौलिमालालितशासनः ।
 उच्चाच मधुरां वाचमिमामहेश्विताशयाम् ॥ १३ ॥
 या मया कथिता देवि भिन्नयोनिस्तु मालिनी ।
 तदङ्गे संप्रवक्ष्यामि सर्वमेतद्यथा स्थितम् ॥ १४ ॥
 फे धरातत्त्वमुद्दिष्टं दादिज्ञान्तेऽनुपूर्वशः ।
 त्रयोविश्वसवादीनि प्रधानान्तानि लक्षयेत् ॥ १५ ॥
 ठादौ च सप्तके सप्त पुरुषादीनि पूर्ववत् ।
 इडंघेषु त्रयं विद्यादिव्यातः सकलावधि ॥ १६ ॥
 शिवतत्त्वे गकारादिनान्तान् षोडश लक्षयेत् ।
 कलाः पदानि मत्राश्च भुवनानि च सुन्दरि ॥ १७ ॥
 पूर्ववद्विदितव्यानि तत्संख्यार्णविभेदतः ।
 विद्यात्रयविभागेन यथेदानीं तथा शृणु ॥ १८ ॥

निष्कले पदमेकाणी त्र्यणैकार्णमिंति द्रयम् ।
 सकले तु परिज्ञेयं पञ्चकार्णद्रयं द्रये ॥ १९ ॥
 चतुरेकाक्षरे द्वे च मायादिवितये यते ।
 चतुरक्षरमेकं च कालादिद्वितये मतम् ॥ २० ॥
 रञ्जके द्वार्णमुद्दिष्टं प्रधाने त्र्यणमिष्यते ।
 बुद्धौ देवाष्टकव्यास्या पदं द्वक्षरमिष्यते ॥ २१ ॥
 ततः पञ्चाष्टकव्यास्या द्वेकद्विद्वक्षराणि तु ।
 विद्यापदानि चत्वारि सार्धवर्णं तु पञ्चमम् ॥ २२ ॥
 एकैकसार्धवर्णानि त्रीणि तत्रे तु पार्थिवे ।
 पुरांगे सर्वमन्यज्ञ वर्णमत्रकलादिकम् ॥ २३ ॥
 सार्थेनाण्डद्रयं व्याप्तमैकेन पृथग्द्रयम् ।
 अपरायाः समाख्याता व्याप्तिरेषा विलोमतः ॥ २४ ॥
 सार्थेनाण्डत्रयं व्याप्तं त्रिशूलेन चतुर्थकम् ।
 सर्वांतीतं विसर्गेण पराया व्याप्तिरिष्यते ॥ २५ ॥
 एतत्सर्वं परिज्ञेयं योगिना हितमिच्छता ।
 आत्मनो वा परेषां वा नान्यथा तदवाप्यते ॥ २६ ॥
 द्वावेव मोक्षदी ज्ञेयौ ज्ञानी योगी च शाङ्करि ।
 पृथक्कात्तत्र....बोद्धव्यं फलकाङ्गिभिः ॥ २७ ॥

१ क० पु० मयेति पाठः । २ क० ख० ग० एकद्विसार्थेति पाठः ।

३ ग० पु० पुरात्रै इति पाठः ।

ज्ञानं तत्रिविधं प्रोक्तं तत्राद्यं श्रुतमिष्यते ।
 चिन्तामयमथान्यच्च भावनामयमेव च ॥ २८ ॥
 शास्त्रार्थस्य परिज्ञानं विक्षिप्तस्य श्रुतं मतम् ।
 इदमत्रेदमत्रेति इदमत्रोपयुज्यते ॥ २९ ॥
 सर्वमालोच्य शास्त्रार्थमानुपूर्व्या व्यवस्थितम् ।
 तद्वच्चिन्तामयं ज्ञानं द्विरूपमुपदिश्यते ॥ ३० ॥
 मन्दस्वभ्यस्तभेदेन तत्र स्वभ्यस्तमुच्यते ।
 सुनिष्पन्ने ततस्तस्मिन्नायते भावनामयम् ॥ ३१ ॥
 यतो योगं समासाद्य योगी योगफलं लभेत् ।
 एवं विज्ञानभेदेन ज्ञनी प्रोक्तश्चतुर्विधः ॥ ३२ ॥
 संप्राप्तो घटमानश्च सिद्धः सिद्धतमोऽन्यथा ।
 योगी चतुर्विधो देवि द्वावत्प्रतिपद्यते ॥ ३३ ॥
 समावेशोऽक्तिवद्योगस्त्रिविधः समुदाहृतः ।
 तत्र प्राप्तोपदेशस्तु पारम्पर्यक्रमेण यः ॥ ३४ ॥
 प्राप्तयोगः स विज्ञेयस्त्रिविधोऽपि मनीषिभिः ।
 चेतसो घटनं तत्त्वाच्चलितस्य पुनः पुनः ॥ ३५ ॥
 यः करोति तमिच्छन्ति घटमानं मनीषिणः ।
 तदेव चेतसा नान्यद्वितीयमवलम्बते ॥ ३६ ॥
 सिद्धयोगस्तदा ज्ञेयो योगी योगफलार्थिभिः ।
 यः पुनर्यत्र तत्रैव संस्थितोऽपि यथा तथा ॥ ३७ ॥

भुज्ञानस्तत्फलं तेन हीयते न कथंचन ।
 सुसिद्धः स तु वोद्धव्यः सदाश्विवसमः प्रिये ॥ ३८ ॥
 उत्तरोत्तरवैशिष्ट्यमेतेषां समुदाहृतम् ।
 ज्ञानिनां योगिनां चैव सिद्धो योगविदुत्तमः ॥ ३९ ॥
 यतोऽस्य ज्ञानमप्यस्ति पूर्वो योगफलोज्जितः ।
 यतश्च मोक्षदः प्रोक्तः स्वभ्यस्तज्ञानवान्बुधैः ॥ ४० ॥
 इत्येतत्कथितं सर्वं विज्ञेयं योगिपूजिते ।
 तत्रार्थमुपसंहृत्य समाप्ताद्योगिनां हितम् ॥ ४१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्त्वे चतुर्थोऽधिकारः ॥ ४ ॥

० अथ
पञ्चमोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि शुचनाध्वानमीश्वरि । १ ॥
 आदौ कालाग्निभुवनं शोधितव्यं प्रयत्नतः ॥ १ ॥
 अवीचिः कुम्भीपाकश्च रौखश्च तृतीयकः ।
 कूष्माण्डभुवने शुद्धे सर्वे शुद्धा न संशयः ॥ २ ॥
 पातालानि ततः सप्त तेषामादौ महातलम् ।
 रसातलं ततश्चान्यत्तलातलमतः परम् ॥ ३ ॥
 मुतलं नितलं चेति॑ वितलं तलमेव च । ४ ॥
हाटकेन विशुद्धेन सर्वेषां शुद्धिरिष्यते ॥ ४ ॥
 तदूर्ध्वं पृथिवी ज्ञेया सप्तद्वापार्णवान्विता ।
 देवानामाश्रयो मेरुस्तन्मध्ये संच्यवस्थितः ॥ ५ ॥
 शुचोलोकस्तदूर्ध्वं च स्वर्लोकस्तस्य चोपरि ।
 महो जनस्तपः सत्यमित्येतल्लोकसप्तकम् ॥ ६ ॥
 चतुर्दशविधो यत्र भूतग्रामः प्रवर्तते ।
 स्थावरः सर्पजातिश्च पक्षिजातिस्तथापरा ॥ ७ ॥
 मृगसंज्ञश्च पश्चात्यः पञ्चमोऽन्यश्च मानुषः ।
 यशाचो राक्षसो याक्षो गान्धर्वशैन्द्र एव च ॥ ८ ॥

सौम्यश्च प्राजापत्यश्च ब्राह्मश्वात्र चतुर्दश ।
 सर्वस्यैवास्य संशुद्धिव्राण्मि संशोधिते सति ॥ ९ ॥
 शुचनं वैष्णवं तस्मान्मदीयं तदनन्तरम् ।
 तत्र शुद्धे भवेच्छुद्धं सर्वमेतत्र संशयः ॥ १० ॥
 कालाशिर्पूर्वकैरभिर्भुवनैः पञ्चभिः प्रिये ।
 शुद्धैः सर्वभिदं शुद्धं ब्रह्माण्डान्तर्व्यवस्थितम् ॥ ११ ॥
 तद्वाहिः शतरुद्राणां शुचनानि पृथक् पृथक् ।
 दश संशोधयेत्पश्चादेकं तन्नायकावृतम् ॥ १२ ॥
 अनन्तः प्रथमस्तेषां कपालीशस्तथापरः ।
 अग्निरुद्रो यमश्चैव नैर्कृतो बल एव च ॥ १३ ॥
 शीश्रो निर्धीभरश्चैव सर्वविद्याधिषोऽपरः ।
 शंभुश्च वीरभद्रश्च विशूमल्लनप्रभः ॥ १४ ॥
 एभिर्दशैकसंख्यातैः शुद्धैः शुद्धं शतं मतम् ।
 उपरिष्टात्पुरस्तेषामष्टकाः पञ्च संस्थिताः ॥ १५ ॥
 लकुली भारभूतिश्च दिष्ठ्याषाढीं सपुष्करौ ।
 नैमिषं च प्रभासं च अमरेशमयाष्टकम् ॥ १६ ॥
 एतत्पत्यष्टकं प्रोक्तमतो गुह्यातिगुह्यकम् ।
 तत्र भैरवकेदारमहाकालाः समध्यमाः ॥ १७ ॥
 आग्रातिकेशजलपेशश्रीशैलाः सहरीन्द्रवः ।
 भीमेश्वरमहेन्द्राद्वासाः सविमलेश्वराः ॥ १८ ॥

कनखलं नाखलं च कुरुक्षेत्रं गया तथा ।
 गुह्यमेतत्तृतीयं तु पवित्रमधुनोच्यते ॥ १९ ॥

स्थाणुस्वर्णक्षकावाद्यौ भद्रगोकर्णकौ परौ ।
 महाकालाविमुक्तेशरुद्रकोऽव्यम्बरापदाः ॥ २० ॥

स्थूलः स्थूलेश्वरः शङ्कुकर्णकालञ्जरावपि ।
 मण्डलेश्वरमाकोटदुरण्डछगलाण्डकौ ॥ २१ ॥

स्थाण्वष्टकमिति प्रोक्तमहंकारावधि स्थितम् ।
 देवयोन्यष्टकं बुद्धौ कथयमानं मया शृणु ॥ २२ ॥

पैशाचं राक्षसं याक्षं गान्धर्वं चैन्द्रमेव च ।
 तथा सौम्यं सप्राजेशं ब्राह्ममष्टमिष्यते ॥ २३ ॥

योगाष्टकं प्रधाने तु तमादावकृतं भवेत् ।
 कृतं च वैभवं ब्राह्मं वैष्णवं तदनन्तरम् ॥ २४ ॥

कौमारमौमं श्रैकण्ठमिति योगाष्टकं तथा ।
 पुरुषे वामभीमोग्रभवेशानैकवीरकाः ॥ २५ ॥

प्रचण्डो माधवोऽजश्च अनन्तैकशिवावथ ।
 क्रोधेशचण्डौ विद्यायां संवर्तो ज्योतिरेव च ॥ २६ ॥

कलातन्त्रे परिज्ञेयौ सुरपञ्चान्तकौ परे ।
 एकवीरशिखण्डशश्रीकण्ठाः कालमाश्रिताः ॥ २७ ॥

महातेजः प्रभृतयो मण्डलेशमनसंज्ञकाः ।
 मायातत्त्वे स्थितास्तत्र वामदेवभवोद्भवौ ॥ २८ ॥
 एकपिङ्गेक्षणेशानभुवनेशपुरः सराः ।
 अङ्गुष्ठमात्रसहिताः कालानलसमत्विषः ॥ २९ ॥
 विद्यातत्त्वेऽपि पञ्चाहुभुवनानि मनीषिणः ।
 तत्र हालाहलः पूर्वो रुद्रः क्रोधस्तथापरः ॥ ३० ॥
 अम्बिका च अघोरा च वामदेवी च कीर्त्यते ।
 ईश्वरे पिंचनाद्याः स्युरघोरान्ता महेश्वराः ॥ ३१ ॥
 रौद्री ज्येष्ठा च वामा च तथा शक्तिसदाशिवौ ।
 एतानि सकले पञ्च भुवनानि विदुर्बुधाः ॥ ३२ ॥
 एवं तु सर्वतत्त्वेषु शतमष्टादशोत्तरम् ।
 भुवनानां परिङ्रेयं संक्षेपान्न तु विस्तरात् ॥ ३३ ॥
 शुद्धेनानेन शुद्ध्यन्ति सर्वाण्यपि न संशयः ।
 सर्वमार्गविशुद्धौ तु कर्तव्यायां महापतिः ॥ ३४ ॥
 सकलावधि संशोध्य शिवे योगं प्रकल्पयेत् ।
 बुभुक्षोः सकलं ध्यात्वा योगं कुर्वीत योगवित् ॥ ३५ ॥
 इत्येष कीर्तिं तो मार्गो भुवनाख्यस्य मे मतः ।
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे भुवनाध्वाधिकारः पञ्चमः ॥ ५ ॥

अथ
षष्ठोऽधिकारः ।

अथास्य वस्तुजातस्य यथा देहे व्यवस्थितिः ।
क्रियते ज्ञानदीक्षासु तथेदानीं निगद्यते ॥ १ ॥

पादाधः पञ्चभूतानि व्याप्त्या द्वादुलया न्यसेत् ।
धरातत्त्वं च गुल्फान्तमवादीनि ततः क्रमात् ॥ २ ॥

तद्वत्तदुपरिष्ठानु पर्वषद्वावसानकम् ।
पुंस्तत्त्वात्कलातत्त्वान्तं तत्त्वषङ्कं विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

ततो मायादितत्त्वानि चत्वारि सुसमाहितः ।
चतुरदुलया व्याप्त्या सकलान्तानि भावयेत् ॥ ४ ॥

शिवतत्त्वं ततः पञ्चात्तेजोरूपमनाकुलम् ।
सर्वेषां व्यापकत्वेन सबादाभ्यन्तरं स्मरेत् ॥ ५ ॥

षट्टिंशत्तत्त्वभेदेन न्यासोऽयं समुदाहृतः ।
अधुना पञ्च तत्त्वानि यथा देहे तथोच्यते ॥ ६ ॥

नाभेरुद्धर्वं तु याचत्स्यात्पर्वषङ्कमनुक्रमात् ।
धरातत्त्वेन गुल्फान्तं व्याप्तं शेषमिहाम्बुना ॥ ७ ॥

द्वाविंशतिश्च पर्वाणि तदूर्ध्वं तेजसावृतम् ।
तस्माद्वादश पर्वाणि वायुव्याप्तिरुदाहृता ॥ ८ ॥

७ तत्त्वालो. पूर्वषद्विमिति पाठः । ८ तत्त्वालो. ततोर्द्विमिति पाठः ।

आकाशान्तं परं शान्तं सर्वेषां व्यापकं स्मरेत् ।
 शत्यादिपञ्चखण्डाध्वविधिष्वप्येवमिष्यते ॥ ९ ॥
 त्रिखण्डे कण्ठपर्यन्तमात्मतत्त्वमुदाहृतम् ।
 विद्यातत्त्वमतोर्ध्वं तु शिवतत्त्वं तु पूर्ववत् ॥ १० ॥
 एवं तत्त्वविधिः प्रोक्तो भुवनाध्वा तथोच्यते ।
 कालाम्बर्वीरभद्रान्तं पुरषोडशकं ततः ॥ ११ ॥
 गुलफान्तं विन्यसेज्ज्यात्वा यथावदनुपूर्वशः ।
 तस्मादेकाङ्गुलव्यास्या लकुलीशादितः क्रमात् ॥ १२ ॥
 विन्यसेत्तु द्विरण्डान्तं त्र्यङ्गुलं छगलाण्डकम् ।
 ततः पादाङ्गुलव्यास्या देवयोगाष्टकं पृथक् ॥ १३ ॥
 ततोऽप्यर्धाङ्गुलव्यास्या पुरषङ्गमनुक्रमात् ।
 चतुष्कं तु द्वयेऽन्यस्मिन्नेकमेकत्र चिन्तयन् ॥ १४ ॥
 उत्तरादिक्रमादूद्रयेकमेदो विद्यादिके त्रये ।
 काले प्रत्येकमुदिष्टमेककं तु यथाक्रमम् ॥ १५ ॥
 मण्डलाधिपतीनां तु व्यासिर्धाङ्गुला मता ।
 त्रिभागन्यूनपर्वाख्या त्रितयस्य तथोपरि ॥ १६ ॥
 द्वितीयस्य तु संपूर्णा पञ्चकं समुदाहृतम् ।
 अष्टकं पञ्चकं चान्यदेवमेव विलक्षयेत् ॥ १७ ॥

भुवनाध्वविधावत्र पूर्ववाच्चन्तयेच्छिवम् ।
 पदानि द्विविधान्यत्र वर्गविधाविभेदतः ॥ १८ ॥

तेषां तन्मत्रवद्वाप्तिर्थेदानीं तथा शृणु ।
 चतुरङ्गुलमाद्यं तु द्वे चान्यऽष्टाङ्गुले पृथक् ॥ १९ ॥

दशाङ्गुलानि त्रीएयस्मादेकं पञ्चदशाङ्गुलम् ।
 चतुर्भिरधिकैरन्यन्नवमं व्यापकं महत् ॥ २० ॥

ऊनविंशतिके भेदे पदानां व्याप्तिरुच्यते ।
 एकैकं अङ्गुलं ज्ञेयं ततः पूर्वं पदत्रयम् ॥ २१ ॥

सँसाङ्गुलानि चत्वारि दशाङ्गुलमतः परम् ।
 अङ्गुल द्वे पदे चात्ये षडङ्गुलमतः परम् ॥ २२ ॥

द्वादशाङ्गुलमन्यत्र द्वेऽन्ये पञ्चाङ्गुले पृथक् ।
 पदद्वयं चतुष्पर्वं द्वे पूर्वे द्वे पृथक्ततः ॥ २३ ॥

व्यापकं पदमन्यत्र.....तत्परिकीर्तिंतम् ।

अपरोऽयं विधिः प्रोक्तः परापरमतः शृणु ॥ २४ ॥

पूर्ववत्पृथिवीतत्त्वं विज्ञेयं चतुरङ्गुलम् ।

सार्धाङ्गुलमानानि धिषणान्तानि लक्षयेत् ॥ २५ ॥

प्रधानं अङ्गुलं ज्ञेयं शेषं पूर्ववदादिशेत् ।

परेऽपि पूर्ववत्पृथिवी अङ्गुलान्यपराणि च ॥ २६ ॥

१ कर्तुम् ० एवं पञ्चदशेति पाठः । २ तन्मालो. अष्टाङ्गुलानीति पाठः ।

चतुष्पूर्वं प्रधानं च शेषं पूर्ववदाश्रयेत् ।
 द्विविधेऽपि हि वर्णानां षड्विधो भेद उच्यते ॥ २७ ॥
 तत्त्वमार्गविधानेन ज्ञातव्यः परमार्थतः ।
 पदमत्रकलादीनां पूर्वसूत्रानुसारतः ॥ २८ ॥
 त्रितयत्वं प्रकुर्वीत तत्त्ववर्णोक्तवर्त्मना ।
 इत्थं भूतशरीरस्य गुरुणा शिवमूर्तिना ॥ २९ ॥
 प्रकर्तव्या विधानेन दीक्षा सर्वफलप्रदा ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे देहमार्गविकारः षष्ठः ॥ ६ ॥

१ क० पु० चतुष्पूर्वेति पाठः । २ क० पु० द्विविधेऽपीति पाठः ।
 ३ क० पु० इत्यत इति पाठः ।

अथ
सप्तमोऽधिकारः ।

३०६

अथातः संप्रवक्ष्यामि मुद्राख्याः शिवशक्तयः ।
 याभिः संरक्षितो मत्री मत्रसिद्धिमवामुयात् ॥ १ ॥
 त्रिशूलं च तथा पद्मं शक्तिश्चक्रं सवज्जकम् ।
 दण्डदंष्ट्रे महाप्रेता महामुद्रा खगेश्वरी ॥ २ ॥
 महोदया कराला च खट्टाङ्गं सकपालकम् ।
 हलं पाशाङ्गुशं घण्टा मुद्ररस्त्रिशिखोऽपरः ॥ ३ ॥
 आवाहस्थापनीरोधा द्रव्यदा नतिरेव च ।
 अमिता योगमुद्रेति विज्ञेया वीरवन्दिते ॥ ४ ॥
 तर्जनीमध्यमानामा दक्षिणस्य प्रसारिताः ।
 कनिष्ठाङ्गुष्टकाक्रान्तास्त्रिशूलं परिकीर्तितम् ॥ ५ ॥
 पद्माकारौ करौ कृत्वा पद्ममुद्रां प्रदर्शयेत् ।
 संमुखौ प्रस्तौ कृत्वा करावन्तरिताङ्गुली ॥ ६ ॥
 प्रसुते मध्यमे लघ्वे कौमार्याः शक्तिरिष्यते ।
 उत्तानवाममुष्टेस्तु दक्ष ॥ ७ ॥
 क्षयेन्मुष्टिं चक्रं नाराचं
 उत्तानवामकस्योर्ध्वं न्यसेदक्षमधोमुखम् ॥ ८ ॥

१ स्वच्छ. याभिस्तु रक्षित इति पाठः ।

कनिष्ठाङ्गुष्टकौ श्लिष्टौ शेषाः स्युर्मणिवन्वगाः ।
 वज्रमुद्रेति विख्याता चैन्द्री संतोषकारिका ॥ ९ ॥
 ऊर्ज्वप्रसारितो मुष्टिदक्षिणोऽङ्गुष्टगर्भगः ।
 दण्डमुद्रेति विख्याता वैवस्वतकुलप्रिया ॥ १० ॥
 वामतो वज्रगां कुर्याद्वाममुष्टेः कनिष्ठिकाम् ।
 दंष्ट्रेयं कीर्तिता देवि चामुण्डाकुलनन्दिनी ॥ ११ ॥
 वामजानुगतं पादं हस्तौ पृष्ठपलम्बिनौ ।
 विकृते लोचने ग्रीवा भग्ना जिह्वा प्रसारिता ॥ १२ ॥
 सर्वयोगिगणस्येषा प्रीता योगीश्वरी मता ।
 हस्तावयोमुखौ पद्मां हृदयान्तं नयेद्वयः ॥ १३ ॥
 तिर्यग्मुखान्तमुपरि संमुखावर्ध्वगौ नयेत् ।
 महामुद्रेति विख्याता देहशीधनकर्मणि ॥ १४ ॥
 सर्वकर्मकरी चैषा योगिनां योगसिद्धये ।
 वज्रा पद्मासनं योगी नाभावक्षेष्वरं न्यसेत् ॥ १५ ॥
 दण्डाकारं तु तं भैवं नयेद्यावत्कर्वत्रयम् ।
 निगृह तत्र तत्त्वं प्रेरयेत् खत्रयेण तु ॥ १६ ॥
 एतां वज्रा महावीरः खेगतिं प्रतिपद्यते ।
 अधोमुखस्य दक्षस्य वाममुक्तानमूर्ध्वतः ॥ १७ ॥

१ तं. क्षियेदिति पाठः । २ ख० पु० तं. च, तं तावदिति पाठः ।

अनामामध्यमे तस्य वामाङ्गुष्ठेन पीडयेत् ।
 तर्जन्या तत्कनिष्ठां च तर्जनीं च कनिष्ठया ॥ १८ ॥
 मध्यमानामिकाभ्यां च तदङ्गुष्ठं निपीडयेत् ।
 मुद्रा महोदयाख्येयं महोदयकरी वृणाम् ॥ १९ ॥
 अनामिकाकनिष्ठाभ्यां सुकण्यौ प्रविदारयेत् ।
 जिह्वां च चालयेन्मन्त्री हाहाकारं च कारयेत् ॥ २० ॥
 क्रुद्धदृष्टिः करालेयं मुद्रा दुष्टभयङ्गरी ।
 वामस्कन्धगतो वाममुष्टिरुच्छ्रतर्जनी ॥ २१ ॥
 खद्वाङ्गाख्या स्मृता मुद्रा कपालमधुना शृणु ।
 निन्मं पाणितलं दक्षेमीषत्संकुचिताङ्गुलि ॥ २२ ॥
 कपालमिति विज्ञेयमधुना हलमुच्यते ।
 मुष्टिवद्धस्य दक्षस्य तर्जनी वाममुष्टिना ॥ २३ ॥
 वक्तर्जनिना ग्रस्ता हलमुद्रेति कीर्तिता ।
 मुष्टया [पृष्ठ] गयोर्दक्षवामयोस्तर्जनीद्रयम् ॥ २४ ॥
 वामाङ्गुष्ठाग्रसंलग्नं पाशः प्रसृतकुचितः ।
 हले मुष्टिर्यथा वामो दक्षहीनस्तथाङ्गुशः ॥ २५ ॥
 अधोमुखस्थिते वामे दक्षिणां तर्जनीं बुधः ।
 चालयेन्मध्यदेशस्थां घटामुद्रा प्रिया मता ॥ २६ ॥

१ क० पु० जिह्वां च लालयेदिति पाठः ।

२ स्व० मीषत्संकुचिताङ्गुलिम् इति पाठः ।

करावृद्धमुखौ कार्यावन्योन्यान्तरिताङ्गुली ।

अनामे मध्यपृष्ठस्थे तर्जन्यौ मूलपर्वगे ॥ २७ ॥

मध्यमे द्वे युते कार्ये कनिष्ठे परुषावधि ।

तर्जन्यौ मध्यपार्श्वस्थे विरले परिकलिपते ॥ २८ ॥

मुद्ररत्नशिखो हेष क्षणादावेशकारकः ।

कराभ्यामञ्जलि कृत्वा अनामामूलपर्वगौ ॥ २९ ॥

अङ्गुष्ठौ कलपयेद्विद्वान्मत्रावाहनकर्मणि ।

मुष्टी द्वावृत्ताङ्गुष्ठौ स्थापनी परिकीर्तिता ॥ ३० ॥

द्रावेव गर्भगाङ्गुष्ठौ विज्ञेया संनिरोधिनी ।

द्रव्यदा तु समाख्याता.....त्र संमुखी ॥ ३१ ॥

हृदये संमुखौ हस्तौ संलग्नौ प्रसृताङ्गुली ।

नमस्कृतिरियं मुद्रा मत्रवन्दनकर्मणि ॥ ३२ ॥

अन्योन्यान्तरिताः सर्वाः करयोरङ्गुलीः स्थिताः ।

कनिष्ठां दक्षिणां वामेऽनामिकाग्रे नियोजयेत् ॥ ३३ ॥

दक्षिणे च तथा वामां तर्जनीमध्यमे तथा ।

अङ्गुष्ठौ मध्यमूलस्थौ मुद्रेयममृतप्रभा ॥ ३४ ॥

१ स्व० मूलपर्वत इति पाठः ।

२ स्व० मध्ये द्रुतु युत इति,

परुषावधि इति च पाठः ।

३ क० पु० लिंशिर इति पाठः ।

दक्षिणं नाभिमूले तु वामस्योपरि संस्थितम् ।
तर्जन्यद्वृष्टकौ लग्नौ उच्छ्रूतौ योगकर्मणि ॥ ३५ ॥

एवं मुद्रागणं मत्री ब्रह्मीयाद्वृदये बुधः ।
सर्वासां वाचकश्चासां ओं ह्रीं नाम ततो नमः ॥३६॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे मुद्राधिकारः सप्तमः ॥ ७ ॥

अथ

अष्टमोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि यजनं सर्वकापदम् ।
यस्य दर्शनमात्रेण योगिनीसंमतो भवेत् ॥ १ ॥
तत्रादौ यागसदनं शुभक्षेत्रे मनोरमम् ।
कारयेदग्निकुण्डेन वर्तुलेन समन्वितम् ॥ २ ॥
पञ्चविंशतिपर्वेण समन्तादर्धनाभिना ।
तुर्यांशमेखलेनापि पर्वौष्टेन सुशोभिना ॥ ३ ॥
ततः स्त्रात्वा जितद्रन्दो भावस्त्रानेन मत्रवित् ।
तच्च षड्विधमुद्दिष्टं भस्यस्त्रानाद्यनुक्रमात् ॥ ४ ॥
भस्यस्त्रानं महास्त्रेण भस्म सप्ताभिमत्रितम् ।
मलस्त्रानाय संहारक्रमेणोद्भूलयेत्तनुम् ॥ ५ ॥
विद्याङ्गैः पञ्चभिः पञ्चाञ्चित्तरः प्रभृतिं गुण्ठयेत् ।
अभिषेकं तु कुर्वीत मूलेनैव षडङ्गिना ॥ ६ ॥
ततौऽवासाः सुवासा वा हस्तौ पादौ च धावयेत् ।
आचम्य मार्जनं कुर्याद्विद्यया भूरिवर्णया ॥ ७ ॥
न्यासं कृत्वा तु सामान्यप्रवर्ष्य द्वितीयया ।
उपस्थानं च मालिन्या जपेष्वैकाक्षरां पराम् ॥ ८ ॥

जलस्तानेऽपि चाक्षेण भृदं सप्ताभिमन्त्रितम् ।
 पूर्ववत्तनुमालभ्य मलस्तानं समाचरेत् ॥ ९ ॥

विधिस्तानादिकं चात्र पूर्ववत् किंतु वारिणा ।
 साधारणविधिस्तातो विद्यात्रितयमन्त्रितम् ॥ १० ॥

तोयं विनिक्षिपेन्मूर्ध्मि मन्त्रस्तानाय मन्त्रवित् ।
 रजसा गोद्युतेनैव वायव्यं स्तानमाचरेत् ॥ ११ ॥

महास्तमुच्चरन् गच्छेद्यानयुक्तं पदसप्तकम् ।
 तदेव पुनरागच्छेदनुस्मृत्य परापराम् ॥ १२ ॥

वर्षातपसमायोगाद्विद्योऽप्येवंविधो मतः ।
 किंतु तत्र परां मन्त्री स्ववन्तीममृतं स्मरेत् ॥ १३ ॥

अक्षेणाङ्गुष्ठमूलात् वहिमुत्थाप्य निर्दहेत् ।
 स्वतनुं शावयेत्पश्चात्परयैवामृतेन तु ॥ १४ ॥

सूर्यादौ मन्त्रमादाय गच्छेदस्तमनुस्मरन् ।
 यागवेशमास्त्रसंशुद्धं विशेच्छुचिरनाकुलः ॥ १५ ॥

तत्र द्वारपतीन् पूज्य महास्तेणाभिमन्त्रितम् ।
 पुष्पं विनिक्षिपेद्यात्वा ज्वलद्विष्प्रशान्तये ॥ १६ ॥

दशस्वर्णि ततोऽस्तेण दिक्षु संकल्प्य रक्षणम् ।
 प्रविशेद्यागसदनं वहिवद्वहिसंयुतम् ॥ १७ ॥

१ तं० लो० कृतेति पाठः ।

पूर्वस्यः सौम्यवक्रो वा विशेषन्यासप्रारभेत् ।
 तत्रादावस्थमत्रेण कालानलसमैत्विषा ॥ १८ ॥
 अङ्गुष्ठाग्रात्तनुं दग्धां सवाद्वाभ्यन्तरां स्मरेत् ।
 विकीर्यमाणं तद्द्वस्म ध्यात्वा कवचवायुना ॥ १९ ॥
 शिवविन्दुसमाकारमात्मानमनुचिन्तयेत् ।
 ततोऽस्य योजयेच्छक्तिं सोऽहमित्यपराजितः ॥ २० ॥
 विद्यामूर्तिं ततो दध्यान्मत्रेणानेन शाङ्करि ।
 दण्डाक्रान्तं महाप्राणं दण्डारुदं सनाभिकम् ॥ २१ ॥
 नितम्बं तदधस्ताच्च वामस्तनमूर्धः पुनः ।
 कण्ठं च वामशिखरं वाममुद्राविभूषितम् ॥ २२ ॥
 विन्द्रधर्घचन्द्रखं नादशक्तिविन्दुविभूषितम् ।
 एष पिण्डवरो देवि नवात्मक इति श्रुतः ॥ २३ ॥
 सर्वसिद्धिकरश्चायं सरहस्यमुदाहृतः ।
 एष त्र्यणोऽजिक्फतोऽधस्तादीर्घः षाङ्किः स्वरैर्युतः ॥ २४ ॥
षड्ङ्गानि हृदादीनि जातिभेदेन कल्पयेत् ।
 क्षयरवलवीजैश्च दीप्तैर्विन्दुविभूषितैः ॥ २५ ॥
वक्राणि कल्पयेत्पूर्वमूर्ववक्रादितः क्रमात् ।
प्रत्यङ्गविधिसिद्ध्यर्थं ललाटादिष्वथो न्यसेत् ॥ २६ ॥

१ क० पु० समन्विता इति पाठः ।

अ ललाटे द्वितीयं च ब्रक्ते संपरिकल्पयेत् ।
 ई नेत्रद्वये दत्त्वा उज्ज कर्णद्वये न्यसेत् ॥ २७ ॥

ऋ ऋ नासापुटे तद्वत् लृ लृ गण्डद्वये तथा ।
 ए ए अधोर्धवदनतेषु ओआौकारौ तथोष्टयोः ॥ २८ ॥

अं शिखायां विसर्गेण जिहां संपरिकल्पयेत् ।
 दक्षिणस्कन्धदोर्दण्डकराङ्गुलिनखेषु च ॥ २९ ॥

कवर्गं विन्यसेद्वामे तद्वचाद्यमनुक्रमात् ।
 टताद्यौ पूर्ववद्वग्नौ नितम्बोर्वादिषु न्यसेत् ॥ ३० ॥

पाद्यं पार्श्वद्वये पृष्ठे जठरे हृदयनुक्रमात् ।
 त्वग्रक्तमांससूत्रेषु यवर्गं परिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥

शाद्यमस्थिवसाशुक्रप्राणकूपेषु पञ्चकम् ।
 मूर्त्यङ्गानि ततो दत्त्वा शिवमावाहयेहुधः ॥ ३२ ॥

प्राणोपरि न्यसेन्नाभिं तदूर्ध्वे दक्षिणाङ्गुलिम् ।
 वामकर्णप्रमेयोतः सर्वसिद्धिप्रदः शिवः ॥ ३३ ॥

सङ्घावः परमो हेष भैरवस्य महात्मनः ।
 अङ्गान्यनेन कार्याणि पूर्ववत्स्वरभेदतः ॥ ३४ ॥

मूर्तिः सृष्टिस्त्रितच्चं च अष्टौ मूर्त्यङ्गसंयुताः ।
 शिवः साङ्गश्च पौर्वैव न्यासः संपरिकीर्तितः ॥ ३५ ॥

अस्योपरि ततः शाक्तं कुर्याद्यासं यथा शृणु ।
 मूर्तौ परापरां न्यस्य तद्वक्ताणि च मालिनीम् ॥३६॥
 परादित्रितयं पश्चाच्छिखाहृत्पादगं न्यसेत् ।
 कवक्कण्ठहृव्वाभिगुह्योरूपादगं क्रमात् ॥३७॥
 अद्योर्याद्यष्टकं न्यस्य विद्याङ्गानि तु पूर्ववत् ।
 ततस्त्वावाहयेच्छक्तिं सर्वयोगिनमस्कृताम् ॥ ३८ ॥
 जीवः प्राणपुटान्तस्थः कालानलसमद्युतिः ।
 अतिदीप्तस्तु वामाङ्गिभूषितो मूर्ध्नि विन्दुना ॥३९॥
 दक्षजानुयुतश्चायं सर्वमातृगणान्वितः ।
 अनेन प्रीणिताः सर्वा ददते वाज्चितं फलम् ॥४०॥
 सद्ग्रावः परमो हेष मातृणां परिपूर्यते ।
 तस्मादेनां जपेन्मन्त्री य इच्छेत्सिद्धिमुत्तमाम् ॥४१॥
 रुद्रशक्तिसमावेशो नित्यमत्र प्रतिष्ठितः ।
 यस्मादेषा पराशक्तिर्भेदेनानेनै कीर्तिता ॥ ४२ ॥
 यावत्यः सिद्धयस्तत्रे सैर्वाः स्युरनया कृताः ।
 अङ्गानि कल्पयेदस्याः पूर्ववत्स्वरभेदतः ॥ ४३ ॥

१ तं० लो० अचित इति पाठः । २ तं० लो० अन्येनेति पाठः ।
 ३ ख० पु० ताः सर्वाः कुरुते त्वियमिति पाठः ।

मूर्तिः सवक्ता शक्तिश्च विद्यात्रितय एव च ।
अघोर्याद्यष्टकं चेति तथा विद्याङ्गपञ्चकम् ॥ ४४ ॥

साङ्गा चैव परा शक्तिर्यासः प्रोक्तोऽथ षट्ठिः ।
यामलोऽयमतो न्यासः सर्वसिद्धिप्रसिद्धये ॥ ४५ ॥

वामो वायं विधिः कार्यो मुक्तिमार्गविलम्बिभिः ।
वर्णमन्त्रविभेदेन पृथग्वा तत्फलार्थिभिः ॥ ४६ ॥

यावन्तः कीर्तिता भेदैः शंभुशक्तयणुवाचकाः ।
तावत्स्वप्येवमेवायं न्यासः पञ्चविधो मतः ॥ ४७ ॥

किंतु बाह्यस्तु यो यज स तत्राङ्गसमन्वितः ।
षष्ठः स्यादिति सर्वत्र षोडैवायमुदाहृतः ॥ ४८ ॥

स्वानुष्टानाविरोधेन भावाभावविकल्पनैः ।
यागद्रव्याणि सर्वाणि कार्याणि विधिवद्धृष्टैः ॥ ४९ ॥
ततोऽर्धपात्रमादाय भावाभावाविकल्पितम् ।
ततश्चास्त्राग्निसंदर्शं शक्तयम्बुद्धावितं शुचि ॥ ५० ॥

कर्तव्या यस्य संशुद्धिरन्यस्याप्यत्र वस्तुनः ।
तस्यानेनैव मार्गेण प्रकर्तव्या विजानता ॥ ५१ ॥

न चासंशोधितं वस्तु किंचिदप्यत्रं कल्पयेत् ।
 तेन शुद्धं तु सर्वं यदशुद्धमपि तच्छुचि ॥ ५२ ॥
 तदम्बुना समापूर्य षड्ग्रंजैः समर्प्य च ।
 अमृतीकृत्य सर्वाणि तेन द्रव्याणि शोधयेत् ॥ ५३ ॥
 आत्मानं पूजयित्वा तु कुर्यादन्तःकृतिं यथा ।
 तथा ते कथयिष्यामि सर्वयोगिगणार्चिते ॥ ५४ ॥
 आदावाधारशक्तिं तु नाभ्यधश्चतुरङ्गुलाम् ।
 धरां सुरोदं पोतं च कन्दश्चेति चतुष्टयम् ॥ ५५ ॥
 एकैकाङ्गुलमेतत्स्याच्छूलस्यामलसारकम् ।
 ततो नालमनन्ताख्यं दण्डमस्य प्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥
 लम्बिकावधितश्चात्र शूलोर्ध्वं ग्रन्थिरिष्यते ।
 अभिच्छैनं महादेवि पाशजालमहार्णवम् ॥ ५७ ॥
 न स योगमवास्तुति शिवेन सह मानवः ।
 धर्मं ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च चतुष्टयम् ॥ ५८ ॥
 कोणेषु चिन्तयेन्मत्री आग्रेयादिष्वनुक्रमात् ।
 गात्रकाणां चतुष्कं च दिक्षु पूर्वादिषु स्मरेत् ॥ ५९ ॥

१ तं. किंचिदप्युपकल्पयेदिति पाठः । २ क० पु० संशोधितं च
 यत्सर्वमिति पाठः । ३ क० पु० षड्ग्रंजैरिति पाठः । ४ क० पु०
 चतुरङ्गुलमेतदिति पाठः ।

ग्रन्थेरुद्धर्वं त्रिशूलाधो भवितव्या चतुष्किका ।

विद्यातत्त्वं तदेवाहुश्छेदनत्रयसंयुतम् ॥ ६० ॥

कंखलम्बिकयोर्मध्ये तत्त्वमनुचिन्तयेत् ।

पद्माकृति कंखतत्त्वमैधरं चिन्तयेहुधः ॥ ६१ ॥

कणिकाकेसरोपेतं सर्वीजं विकसत्सितम् ।

पूर्वपत्रादितः पश्चाद्वामादिनवकं न्यसेत् ॥ ६२ ॥

वामा ज्येष्ठा च रौद्री च काली चेति तैर्था परा ।

कलविकरणी चैव बलविकरणी तथा ॥ ६३ ॥

बलप्रमथनी चान्या सर्वभूतदमन्यपि ।

मनोन्मनी च मध्येऽपि भानुमार्गेण विन्यसेत् ॥ ६४ ॥

विभ्वादिनवकं चान्यद्विलोमात्परिकल्पयेत् ।

विभुज्ञानी क्रिया चेच्छा वामीशी ज्वालिनी तथा ॥ ६५ ॥

वामा ज्येष्ठा च रौद्री च सर्वाः कालानलप्रभाः ।

ब्रह्मविष्णुहराः पूर्वं ये शाक्ताः प्रतिपादिताः ॥ ६६ ॥

१ ख० पु० छदनद्वयेति पाठः । २ क० पु० कंखलम्बिकयोर्मध्ये
तत्त्वमनुचिन्तयेदित्येवंविधः पाठः । ३ क० पु० कृति कंखे तत्त्वमिति,
४ चिन्तयेत्तत् इति च पाठः । ५ क० पु० बीजं विकसितं सितमिति पाठः ।
६ क० तैतः परा इति पाठः ।

दलकेसरमध्यस्था मण्डलानां त ईश्वराः ।
 ध्वनि ? चार्केन्दुवहीनां संज्ञया परिभावयेत् ॥६७॥
 ईश्वरं च महाप्रेतं प्रहसन्तं सचेतनम् ।
 कालाश्रिकोटिवपुषमित्येवं सर्वमासनम् ॥ ६८ ॥
 तस्य नाभ्युत्थितं शक्तिशूलशृङ्गत्रयं स्मरेत् ।
 कस्त्रयेण निर्यातं द्वादशान्तावसानकम् ॥ ६९ ॥
 चिन्तयेत्स्य शृङ्गेषु शाक्तं पद्मत्रयं ततः ।
 सर्वाधिष्ठायकं शुक्लमित्येतत्परमासनम् ॥ ७० ॥
 तत्रोपरि ततो मूर्तिं विद्यारूप्यामनुचिन्तयेत् ।
 आत्मारूपां च ततस्तस्यां पूर्वन्यासं शिवात्मकम् ॥७१
 ततो मध्ये परां शक्तिं दक्षिणोत्तररथोद्धयम् ।
 परापरां स्वरूपेण रक्तवर्णां महावलाम् ॥ ७२ ॥
 इच्छारूपधरां ध्यात्वा किंचिदुग्रां न भीषणाम् ।
 अपरां वामशृङ्गे तु भीषणां कृष्णपिङ्गलाम् ॥ ७३ ॥
 इच्छारूपधरां देवीं प्रणतार्तिविनाशिनीम् ।
 परां चाप्यायनीं देवीं चन्द्रकोटयुतप्रभाम् ॥ ७४ ॥

१ परात्रि, इत्येतत्सर्वमिति पाठः ।

षट्टिवेऽपि कृते शार्के मूर्त्यादावपि चिन्तयेत् ।
 विद्याङ्गपञ्चकं पश्चादग्रेय्यादिषु विन्यसेत् ॥ ७५ ॥
 अंगीशरक्षोवायूनां दक्षिणे च यथाक्रमम् ।
 शक्तयङ्गानि शिवाङ्गानि तथैव विधिना स्मरेत् ॥ ७६ ॥
 किंतु शक्रादिदिक्षवस्त्रमव्रं मध्ये च लोचनम् ।
 अघोराद्यष्टकं ध्यायेदघोर्याद्यष्टकान्वितम् ॥ ७७ ॥
 सर्वासामावृतत्वेन लोकपालांश्च बाह्यतः ।
 साक्षान्स्वमन्त्रैः संचिन्त्य जपं पश्चात्समारभेत् ॥ ७८ ॥
 स्वरूपे तल्लयो भूत्वा एकैकां दशधा स्मरेत् ।
 ज्वलत्पावकसंकाशां ध्यात्वा स्वाहान्तमुच्चरेत् ॥ ७९ ॥
 सकृदेकैकशो मत्री होमुकर्मप्रसिद्धये ।
 इयेव मानसो यागः कथितः सामुदायिकः ॥ ८० ॥
 एतत्रिशूलमुदिष्टमेकदण्डं त्रिशक्तिकम् ।
 इत्थमेतदविज्ञाय शक्तिशूलं वरानने ॥ ८१ ॥
 बद्धापि खेचरीं मुद्रां नोत्पतत्यवनीतलात् ।
 इत्येतच्छाम्भवं प्रोक्तमष्टान्तं शाक्तमिष्यते ॥ ८२ ॥
 तुर्यान्तमाणवं विद्यादिति शूलत्रयं मतम् ।
 पृथग्यागविधानेन शक्तिचक्रं विचिन्तयेत् ॥ ८३ ॥

तेनापि खेचरीं वद्वा त्यजत्येवं महीतलम् ।
 ततोऽभिमङ्ग्य धान्यानि महाखेण त्रिसप्त्या ॥ ८४ ॥
 निक्षिपेदिश्चु सर्वासु ज्वलत्पावकवत्स्परेत् ।
 निर्विन्द्रं तद्दृहं ध्यात्वा संहृत्येशदिशं नयेत् ॥ ८५ ॥
 पञ्चगच्छं ततः कुर्याद्वदनैः पञ्चभिर्विधः ।
 गोमूत्रं गोमयं चैव क्षीरं दधि घृतं तथा ॥ ८६ ॥
 मत्त्रयेदूर्ध्वपर्यन्तैः षड्डेन कुशोदकम् ।
 मुद्रे द्रव्यामृतं वद्वा तत्त्वं तस्य विचिन्तयेत् ॥ ८७ ॥
 तेन संप्रोक्षयेद्भूमिं स्वल्पेनान्यनिर्विधापयेत् ।
 वास्तुयागं ततः कुर्यान्मालिन्युच्चारयोगतः ॥ ८८ ॥
 पुष्पैरञ्जलिमापूर्य फैकारादि समुच्चरन् ।
 ध्यात्वा शक्त्यन्तमध्वानं नकारान्ते विनिक्षिपेत् ॥ ८९ ॥
 गन्धधूपादिकं दत्त्वा गणशानं प्रपूजयेत् ।
 षड्गत्यमासनं न्यस्य प्रणवेन ततोपरि ॥ ९० ॥
 गामित्यनेन विद्वेशं गैन्यधूपादिभिर्यजेत् ।
 अस्याङ्गानि गकारेण षड्दीर्घस्वरयोगतः ॥ ९१ ॥

१ क० पु० नान्यद्विदारयेदिति पाठः । २ क० पु० हकारादीति पाठः ।
 ३ क० पु० गन्धपुष्पादिभिरिति पाठः । ४ तं० तस्याङ्गानीति पाठः ।

त्रिनेत्रमुदितं ध्यात्वा गृजास्यं वामनाकृतिम् ।
 विसर्ज्य सिद्धिकामस्तु महास्त्रमनुपूजयेत् ॥ ९२ ॥
 दत्त्वानन्तं तथा धर्मं ज्ञानं वैराग्यमेव च ।
 ऐश्वर्यं कर्णिकां चेति षड्त्यमिदमासनम् ॥ ९३ ॥
 अस्योपरि न्यसेद्वात्वा खड्गखेटकधारिणम् ।
 विकरालं महादंष्ट्रं महोग्रं भुकुटीमुखम् ॥ ९४ ॥
 स्वाङ्गषट्टसमोपेतं दिङ्गमातृपरिवारितम् ।
 स्वार्णं रेवाङ्गषट्टं तु फट्टकारपरिदीपितम् ॥ ९५ ॥
 तद्वप्येव संचिन्त्य ततो मात्रष्टकं यजेत् ।
इन्द्राणीं पूर्वपत्रे तु सवज्ञां युगपत्स्मरेत् ॥ ९६ ॥
आग्रेयीं शक्तिहस्तां च याम्यां दण्डकरां ततः ।
नैऋतीं वरुणानीं च वायवीं च विचक्षणः ॥ ९७ ॥
 खड्गपाशधृजैर्युक्तां चिन्तयेद्युगपत्प्रिये ।
 कौवेरीं मुद्रकरामीशानीं शूलसंयुताम् ॥ ९८ ॥
 गन्धपुष्पादिभिः पूज्य स्वतत्रे होममाचरेत् ।
 आदौ च कलशं कुर्यात्सहस्राधिकमत्रितम् ॥ ९९ ॥
 सहस्रं होमयेत्तत्र ततो जस्वा विसर्जयेत् ।
शतमष्टोत्रं पूर्णं पश्चाद्यजनपारभेत् ॥ १०० ॥

१ क० पु० कर्णिकायां चेति पाठः । २ क० ख पु० साहैः (सार्णैः)
 इत्येवं विषयः पाठः ।

तत्रादौ कुम्भमादाय हेमादिमंयमत्रणम् ।
 सर्वमंत्रौषधीगर्भं गन्धाम्बुपरिपूरितम् ॥ १०१ ॥
 चूतपल्लववक्त्रं च स्त्रकस्त्रसितकण्ठकम् ।
 रक्षोद्वतिलकाक्रान्तं सितवस्त्रयुगावृतम् ॥ १०२ ॥
 शताष्टोत्तरसंजसं मूलमत्रप्रपूजितम् ।
 वार्धान्यापि तथाभूता किंतु साक्षेण पूजिता ॥ १०३ ॥
 विकिरैरासनं दत्त्वा पूर्वोक्तं तु विचक्षणः ।
 इन्द्रादीन्पूजयेत्पथश्चात्स्वदिक्षु प्रोक्तसस्वरैः ॥ १०४ ॥
 अविच्छिन्नां ततो धारां वार्धान्या प्रतिपादयेत् ।
 प्रामयेत्कलशं पश्चाहूयाल्लोकेश्वरानिदम् ॥ १०५ ॥
 भो भोः शक त्वया स्वस्यां दिशि विन्द्रपशान्तये ।
 सावधानेन कर्मान्तं भवितव्यं शिवाङ्गया ॥ १०६ ॥
 नीत्वा तत्रासने पूर्वं मूर्तिभूतं घटं न्यसेत् ।
 तस्य दक्षिणादिभागे वार्धानीं विनिवेशयेत् ॥ १०७ ॥
 आर्त्ममूर्त्यादिपूज्यान्तं कुम्भे विन्यस्य मत्रवित् ।
 गन्धपुष्पादिभिः पूज्य वार्धान्यां पूँजयेदिमम् ॥ १०८ ॥

१ तं० सर्वरत्नौषधीगर्भमिति पाठः । २ तं० कृतकण्ठकमिति पाठः ।
 ३ क० पु० शूलमत्रप्रपूरितमिति पाठः । ४ क० पु० विनोपशान्तये इति
 पाठः । ५ क० पु० मूर्तिभूतां परामिति पाठः । ६ तं० विनिवेदयेदिति
 पाठः । ७ ख० पु० पूजयेदसिमिति पाठः ।

गन्धैर्मण्डलकं कृत्वा ब्रह्मस्थाने विचक्षणः ।

तत्र संपूजयेत्पद्मं त्रिकं वाप्येकमेव वा ॥ १०९ ॥

कुण्डस्योल्लेखनं लेखः कुट्टनं चोपलेपनम् ।

चतुष्पथाक्षवाटं च वज्रसंस्थापनं तथा ॥ ११० ॥

कुशास्तरणपरिधिविष्टराणां च कल्पनम् ।

सर्वमस्त्रेण कुर्वीत विद्यामोहीमिति न्यसेत् ॥ १११ ॥

शिवमोमिति विन्यस्य संपूज्य द्वितयं पुनः ।

ताम्रपात्रे शरावे वा आनयेज्जातवेदसम् ॥ ११२ ॥

शिवशुक्रमिति ध्यात्वा विद्यायोनौ विनिक्षिपेत् ।

ततस्त्वाहुतयः पञ्च विद्याङ्गैरेव होमयेत् ॥ ११३ ॥

जननादि ततः कर्म सर्वमेवंकृते कृतम् ।

परापरामनुस्मृत्य दद्यात्पूर्णाहुतिं पुनः ॥ ११४ ॥

संपूज्य मातरं वह्नेः पितरं च विसर्जयेत् ।

चर्वादिसाधनायाग्निं समुच्छृत्य ततः पुनः ॥ ११५ ॥

ज्वलितस्याथवा वह्नेश्चितिं वापेन वायुना ।

आकृष्य हृदि संकुम्भ्य दक्षिणेन पुनः क्षिपेत् ॥ ११६ ॥

१ तं० गन्धमण्डलकमिति, २ ख० पु० मनुमण्डलकमिति पाठः ।
 २ ख० पु० संपूजयेद्दण्डखमिति, ३ तं० त्रिके वेति पाठः ।
 ४ ख० पु० विद्यामैन्द्रीमिति पाठः । ५ तं० मेवं कृतमिति पाठः ।

पूर्णा च पूर्ववद्याच्छिवाप्नेरपरो विधिः ।
 शिवरूपं तमालोक्य तस्यात्मान्तःकृतिः क्रमात् ११७
 कुर्यादन्तःकृतिं मत्री ततो होमं समारभेत् ।
 मूलं शतेन संतर्प्य तदङ्गानि षडङ्गतः ॥ ११८ ॥
 शेषाणां मत्रजातीनां देशांशेनैव तर्पणम् ।
 ततः प्रवेशयेच्छिष्याऽशुचीन्स्त्रातानुपोषितान् ॥ ११९ ॥
 प्रणम्य देवदेवेशं चतुष्टयगतं क्रमात् ।
 पञ्चगव्यं चरुं दद्याद्विन्दधावनमेव च ॥ १२० ॥
 हृदयेन चरोः सिद्धिर्याज्ञिकैः क्षीरतण्डुलैः ।
 संपातं सप्तभिर्मत्रैस्ततः षड्गग्भाजितम् ॥ १२१ ॥
 शिवाग्निगुरुशिष्याणां वार्धनीकुम्भयोः समम् ।
 दन्तकाष्ठं ततो दद्यात्क्षीरवृक्षसमुद्दवम् ॥ १२२ ॥
 तस्य पातः शुभः प्राचीसौम्यैशाप्योर्ध्वदिग्गतः ।
 अशुभोऽन्यत्र तत्रापि होमोऽष्टशतिको भवेत् ॥ १२३ ॥
 वहिःकर्म ततः कुर्यादिक्षु सर्वासु दैशिकः ।
 औं क्षः क्षः सर्वभूतेभ्यः स्वाहेति मनुनामुना ॥ १२४ ॥

१ क० पु० दशांशेषैव तर्पणमिति पाठः । २ क० पु० शिष्यांश्चेति
 पाठः ।

समाचम्य कृतन्यासः समभ्यर्थ्य च शङ्करम् ।
..... गृहे शुचिः ॥ १२५ ॥

न्यासं कृत्वा तु शिष्याणामात्मनश्च विशेषतः ।
प्रभाते नित्यकर्मादि कृत्वा स्वप्नं विचारयेत् ॥ १२६ ॥

शुभं प्रकाशयेत्तेषामशुभे होममाचरेत् ।
ततः पुष्पफलादीनां सुवेशाभरणाः स्त्रियः ॥ १२७ ॥

आपदुत्तरणं चैव शुभदेशावरोहणम् ।
मद्यपानं शिरश्छेदमायमांसस्य भक्षणम् ॥ १२८ ॥

देवतादर्शनं साक्षात्तथा विष्टानुलेपनम् ।
एवंविधं शुभं दृष्ट्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यभीप्सिताम् ॥ १२९ ॥

एतदेवान्यथाभूतं दुःस्वप्नं इति कीर्त्यते ।
पक्मांसाशनाभ्यङ्गर्तादिपतनादिकम् ॥ १३० ॥

तत्रोक्तां निष्कृतिं कृत्वा द्विजत्वापादनं ततः ।
देवाग्निगुरुदेवीनां पूजां कृत्वा सदा ब्रुधः ॥ १३१ ॥

एतेषामनिवेद्यैव न किंचिदपि भक्षयेत् ।
देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं चण्डीद्रव्यं च वर्जयेत् ॥ १३२ ॥

निष्फलं नैव चेष्टेत मुहूर्तमपि मत्रवित् ।
योगाभ्यासरतो भूयान्मत्राभ्यासरतोऽपि वा ॥ १३३ ॥

इत्येवमादिसमयाऽश्रावयित्वा विसर्जयेत् ।
 देवदेवं ततः स्तानं शिष्याणामात्मनोऽपि वा ॥ १३४ ॥
 कारयेच्छवकुम्भेन सर्वदुष्कृतहारिणा ।
 इसेतत्सामयं कर्म समासात्परिकीर्तिंतम् ॥ १३५ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे समयाधिकारोऽष्टमः ॥ ८ ॥

अथ
नवमोऽधिकारः ।

अथैषां समयस्थानां कुर्यादीक्षां यदा गुरुः ।
तथाधिवासनं कृत्वा ॥ १ ॥

स च पूर्वा दिशं सम्यक् सूत्रमासफालयेत्ततः ।
तन्मध्यात्पूर्ववारुण्यावङ्ग्येत समान्तरम् ॥ २ ॥

पूर्वापरसमासेन सूत्रेणोत्तरदक्षिणम् ।
अङ्ग्येदपरादङ्गात्पूर्वादपि तथैव ते ॥ ३ ॥

मत्स्यमध्ये क्षिपेत्सूत्रमायतं दक्षिणोत्तरे ।
मतक्षेत्रार्थमानेन मध्यादिक्षवङ्ग्येत्समम् ॥ ४ ॥

तद्विकस्थाच्च कोणेषु अनुलोमविलोमतः ।
पातयेत्तेषु सूत्राणि चतुरश्रपसिद्धये ॥ ५ ॥

वेदाश्रिते हि हस्ते प्राक् पूर्वमध्ये विभाजयेत् ।
हस्तार्थं सर्वतस्त्यक्त्वा पूर्वोदग्यामदिग्गतम् ॥ ६ ॥

गुणाङ्गुलसमैर्भागैः शेषमस्य विभाजयेत् ।
त्यङ्गुलैः कोष्टकैरुद्धैस्तिर्यक् चाष्टद्विधात्मकैः ॥ ७ ॥

१ क० पु० ददेत्सूत्रमिति पाठः । २ क० पु० वेदाश्रिते त्रिहस्ते
इति, ख० पु० एवमस्य त्रिहस्तस्य प्राक् इति पाठान्तरं च ।

द्वौ द्वौ भागौ परित्यज्य पुनर्दक्षिणसौम्यगौ ।
 ब्रह्मणः पार्व्योर्जीवाच्चतुर्थात्पूर्वतस्तथा ॥ ८ ॥
 भागार्धभागमानं तु खण्डचन्द्रद्रव्यं द्रव्यम् ।
 तयोरन्तस्त्रृतीये तु दक्षिणोत्तरपार्व्योः ॥ ९ ॥
 जीवे खण्डेन्दुयुगलं कुर्यादन्तर्भमाद्वृधः ।
 तयोरपरमर्मस्थं खण्डेन्दुद्रव्यकोटिगम् ॥ १० ॥
 बहिर्मुखं प्रमं कुर्यात् खण्डचन्द्रद्रव्यं द्रव्यम् ।
 तद्वद्व्यमणि कुर्वीत भागभागार्धसंमितम् ॥ ११ ॥
 ततो द्वितीयभागान्ते ब्रह्मणः पार्व्योद्वृयोः ।
 द्वे रेखे पूर्वे नेये भागव्यंशशमे बुधैः ॥ १२ ॥
 एकार्धेन्दूर्ध्वकोटिस्थं ब्रह्मसूत्राग्रसंगतम् ।
 सूत्रद्रव्यं प्रकुर्वीत मध्यशृङ्गप्रसिद्धये ॥ १३ ॥
 तदग्रपार्व्योर्जीवात्सूत्रमेकान्तरे श्रितम् ।
 आदिद्वितीयखण्डेन्दुकोणात्कोणान्तमाश्रयेत् ॥ १४ ॥
 तयोरेवापराज्जीवात्पथमार्धेन्दुकोणतः ।
 तद्रदेव नयेत्सूत्रं शृङ्गद्वितयसिद्धये ॥ १५ ॥

१ क० पु० मुखं भ्रममिति पाठः । २ क० पु० भागं भागार्धेति पाठः ।
 ३ क० पु० एकार्धेन्दूर्ध्वेति पाठः । ४ ख० पु० वृत्तमिति पाठः ।

क्षेत्रार्थं चापरे दण्डो द्विकरच्छब्दपञ्चकः ।
 द्विकरं पञ्च तद्भागाः पञ्चपीठतिरोहिताः ॥ १६ ॥
 शैषमन्यद्भवेद्दृश्यं पृथुत्वाद्भागसंमितम् ।
 षड्डिस्तृतं चतुर्दीर्घं तदधोऽमलसारकम् ॥ १७ ॥
 वेदाङ्गुलं च तदधो मूलं तीक्ष्णाग्रमिष्यते ।
 आदिक्षेत्रस्य कुर्वीत दिक्षु द्वारचतुष्टयम् ॥ १८ ॥
 हस्तायामं तदर्थं तु विस्तारादपि तत्समम् ।
 द्विगुणं बाह्यतः कुर्यात्तः पञ्चं यथा शृणु ॥ १९ ॥
 एकैकभागमानानि कुर्यादृत्तानि वेदवत् ।
 दिक्षवष्टौ पुनरप्यष्टौ जीवसूत्राणि षोडश ॥ २० ॥
 द्वयोर्द्वयोः पुनर्षेष्ये तत्संख्यातानि पातयेत् ।
 ऐषां तृतीयवृत्तस्थं पार्श्वजीवसमं ऋमम् ॥ २१ ॥
 एतदन्तं पकुर्वीत ततो जीवाग्रमानयेत् ।
 यत्रैव कुत्रचित्सङ्गस्तत्संबन्धे स्थिरीकृते ॥ २२ ॥
 तत्र कृत्वा नयेन्मत्री पत्राग्राणां प्रसिद्धये ।
 एकैकस्मिन्दले कुर्यात्केसराणां त्रयं त्रयम् ॥ २३ ॥

१ ख० पु० चापरे कुर्याद्षडमस्य यथा शृणु, इति पाठान्तरं वर्तते ।

२ ग० पु० द्विगुणं बाह्यमर्थं चेति पाठः । ३ ग० पु० एषु
तृतीयेति पाठः । ४ क० पु० ऋमादिति पाठः ।

द्विगुणाष्टाङ्गुलं कार्यं तद्वच्छूद्धकजनयम् ।
 ततः प्रपूजयेन्मत्त्री रजोभिः सितपूरकैः ॥ २४ ॥
 रक्तैः कृष्णैस्तथा पीतैर्हरितैश्च विशेषतः ।
 कर्णिका पीतवर्णेन मूलमध्याग्रदेशतः ॥ २५ ॥
 सितं रक्तं तथा पीतं कार्यं केसरजालकम् ।
 दलानि शुक्लवर्णानि प्रतिवारणया सह ॥ २६ ॥
 पीतं तद्वच्चतुष्कोणं कर्णिकार्धसमं बहिः ।
 सितरक्तपीतकृष्णैस्तत्पादान्वहितः क्रमात् ॥ २७ ॥
 चतुर्भिरपि शृङ्गाणि विभिर्ण्डलमिष्यते ।
 दण्डः स्यान्नीलरक्तेन पीतमामलसारकम् ॥ २८ ॥
 रक्तं शूलं प्रकुर्वति यत्तपूर्वं प्रकल्पितम् ।
 पश्चाद्वारस्य पूर्वेण त्यक्त्वाङ्गुलचतुष्टयम् ॥ २९ ॥
 द्वारं वेदाश्रि वृत्तं वौं संकीर्णं वा विचित्रितम् ।
 एकद्वित्रिपुरं तुल्यं सामुद्रमथ वोभयम् ॥ ३० ॥
 कपालकण्ठशोभोपशोभादिबहुचित्रितम् ।
 विचित्राकारसंस्थानं वल्लीसूक्ष्मगृहान्वितम् ॥ ३१ ॥

१ क० पु० द्विगुणाष्टदलमिति पाठः । २ क० पु० मध्याग्रभेदत
 इति पाठः । ३ ग० पु० कर्णिकारसममिति पाठः ।

एवमत्र सुनिष्पन्ने गन्धवस्त्रेण मार्जनम् ।
कृत्वा स्वानं प्रकुर्वीत पूर्वोक्तैव कर्मणा ॥ ३२ ॥

पूर्विश्य पूर्ववन्मन्त्री उपविश्य यथा पुरा ।
न्यस्य पूर्वोदितं सर्वं पञ्चधा भैरवात्मकम् ॥ ३३ ॥

उत्तरे विन्यसेच्छङ्गे देवदेवं नवात्मकम् ।
मध्ये भैरवसङ्घावं दक्षिणे रतिशेखरम् ॥ ३४ ॥

रक्तत्वङ्गां समूचैस्तु वामकर्णविभूषितम् ।
बिन्दुयुक्तं प्रमेयोतं रतिशेखरमादिशेत् ॥ ३५ ॥

शक्तं च पूर्ववत्कृत्वा तर्पयेत्पूर्ववद्वधः ।
पुनरभ्यर्च्य देवेशं भज्या विज्ञापयेदिदम् ॥ ३६ ॥

गुरुत्वेन त्वयैवाहमाज्ञातः परमेश्वर ।
अनुग्राहास्त्वया शिष्याः शिवशक्तिप्रचोदिताः ॥ ३७ ॥

तदेते तद्विधाः प्राप्तास्त्वमेषां कुर्वनुग्रहम् ।
मदीयां तनुमाविश्य येनाहं त्वत्समो भवन् ॥ ३८ ॥

करोम्येवमिति शोक्तो हर्षादुत्कुल्लोचनः ।
ततः षड्विधमध्वानमनेनाधिष्ठितं स्मरेत् ॥ ३९ ॥

१ ग० पु० वर्मणेति पाठः ।

२ क० पु० तदेतद्विधा इति पाठः ।

सृष्ट्यादिपञ्चकर्माणि निष्पाद्यान्यस्य चिन्तयेत् ।
 शक्तिभिर्जीवमूर्तिः स्याद्विधैवास्य परापरा ॥ ४० ॥
 मूर्त्यमूर्तत्वभेदेन मामप्येषानुतिष्ठति ।
 करणत्वं प्रयान्त्यस्य मच्चा ये हृदयादयः ॥ ४१ ॥
 एवंभूतं शिवं ध्यात्वा तद्गतेनान्तरात्मना ।
 भाव्यं तन्मयमात्मानं दशधावर्तयेच्छिवम् ॥ ४२ ॥
 त्रिःकृत्वा सर्वमत्रांश्च गर्भावरणसंस्थितान् ।
 सितोष्णीषं ततो बद्धा सप्तजसं नवात्मना ॥ ४३ ॥
 शिवहस्तं ततः कुर्यात्पाशाविश्लेषकारकम् ।
 प्रक्षाल्य गन्धतोयेन हस्तं हस्तेन केनचित् ॥ ४४ ॥
 गन्धदिग्धो यजेदेवं साङ्गमासनवर्जितम् ।
 आत्मन्यालभनं कुर्याद्वृहणं योजनं तथा ॥ ४५ ॥
 वियोगं च तथोद्धारं पाशच्छेदादिकं च यत् ।
 एवं प्रतित्वमासाद्य प्रपञ्चव्याप्तिः शिवम् ॥ ४६ ॥
 भावयेत्पृथगात्मानं तत्समानगुणं ततः ।
 मण्डलस्थोऽहमेवायं साक्षीवास्तिलकर्मसु ॥ ४७ ॥

१ ख० पु० निष्पादानानीति पाठः ।

२ क० पु० मूर्त्यमूर्तत्वभेदेन ममाप्येषा इति पाठः ।

होमाधिकरणत्वेन वह्नावहमवस्थितः ।
 आयागान्तमहं कुम्भे संस्थितो विश्वशान्तये ॥ ४८ ॥

शिष्यदेहे च तत्पाशविश्लेषत्वप्रसिद्धये ।
 साक्षात्स्वदेहसंस्थोऽहं कर्तानुग्रहकर्मणः ॥ ४९ ॥

इत्येतत्सर्वमालोच्य शोध्याध्वानं विचिन्तयेत् ।
 दीक्षां येनाध्वना मत्री शिष्याणां कर्तुमिच्छति ॥ ५० ॥

तत्रैवालोचयेत्सर्वं यायात्पदमनामयम् ।
 तत्र तेनापृथग्भूत्वा पुनः संचिन्तयेदिदम् ॥ ५१ ॥

अहमेव परं तत्त्वं नयि सर्वमिदं जगत् ।
 अधिष्ठाता च कर्ता च सर्वस्याहमवस्थितः ॥ ५२ ॥

तत्समत्वं गतो जन्तुमुक्त इत्यभिधीयते ।
 एवं संचिन्त्य भूयोऽपि शोध्याध्वानं समाश्रयेत् ॥ ५३ ॥

शिष्यमण्डलवह्नीनां तत्रैकं भावयेत्स्थितम् ।
 शोध्याध्वानं तु शिष्याणां न्यस्य देहे पुरोक्तवैत् ॥ ५४ ॥

स्वेन स्वेनैव मत्रैण स्वव्याप्तिध्यानमाश्रयेत् ।
 आगन्तु सहजं शाकं बद्धादौ पाशपञ्चरम् ॥ ५५ ॥

बाहुकण्ठशिखाग्रेषु त्रिषु (वृत्त) त्रिगुणतनुना ।
 स्वमन्त्रेण ततस्तत्त्वमावांशेष्टु प्रतर्प्य च । ५६ ॥
 ततस्तच्छोऽध्ययोनीनां व्यापिनीं योनिमानयेत् ।
 मांयान्तेऽध्वनि तामेव शुद्धे विद्यां विचक्षणः ॥ ५७ ॥
 तस्यां संतर्पणं कृत्वा शिष्यमन्त्रेण ताडयेत् ।
 आलभ्य हृदये विद्वाऽन्त्वहस्तेन तं पुनः ॥ ५८ ॥
 ग्रहणं तस्य कुर्वीत रश्मिमात्रावियोगतः ।
 नाडीमार्गेण गत्वा तु हृहन्मत्रपुटीकृतम् ॥ ५९ ॥
 कृत्वात्मस्थं ततो योनौ गर्भाधानं विचिन्तयेत् ।
 व्यर्णाधीर्धक्षरया मत्री सर्वगर्भक्रियान्वितम् ॥ ६० ॥
 भोग्यभोक्तृत्वसामर्थ्यनिष्पत्त्या जननं बुधः ।
 दक्षशृङ्गस्थया मत्री प्रकुर्वीत सुलोचने ॥ ६१ ॥
 पिवनीपूर्विकाभिश्च अस्त्राद्यैः परयापि च ।
 सम्युगाहुतयो दद्यादृशं पञ्च विचक्षणः ॥ ६२ ॥
 ततोऽस्यापरया कार्यं पाशविच्छेदनं बुधैः ।
 भुवनेशमथामत्रय तत्त्वेश्वरमयापि वा ॥ ६३ ॥

१ क० पु० आवाशाच्चा प्रतर्प्येति पाठः ।

२ क० पु० व्यर्णाधीर्धाधीर्धक्षरामिति, क्रियान्वितामिति च पाठः ।

भोगभागा पश्चात्तमिदमादिशेत् ।
 सुवनेश त्वया नास्य साधकस्य शिवाज्ञया ॥ ६४ ॥
 प्रतिबन्धः प्रकर्तव्यो यातुः पदमनामयम् ।
 उत्क्षेपणं ततः कुर्यात्त्यैवाध्युष्टवर्णया ॥ ६५ ॥
 अव्यासिमत्रसंयोगात्पृथङ् मार्गविशुद्धये ।
 दद्यादेकैकशो ध्यात्वा आहुतीनां त्रयं त्रयम् ॥ ६६ ॥
 ततः पूर्णाहुतिं दद्यात्परया वौषट्ठन्तया ।
 शिशुमुत्क्षिप्य चात्मस्थं तदेहस्थं च कारयेत् ॥ ६७ ॥
 आहुतीनां त्रयं दद्यादत्त्वा पूर्णाहुतिं बुधः ।
 महापाशुपतास्त्रेण विलोमादिविशुद्धये ॥ ६८ ॥
 विसर्जयित्वा वागीशां तत्त्वं तु तदनन्तरम् ।
 विलीनं भावयेन्द्रुद्धमशुद्धे परमेश्वरि ॥ ६९ ॥
 कालान्तव्यासिसंशुद्धौ कृतायामेवमादरात् ।
 बाहुपाशं तु तं छित्त्वा होमयेदाज्यसंयुतम् ॥ ७० ॥
 मायातत्त्वे विशुद्धे तु कण्ठपाशे तथा बुधः ।
 मायान्तमार्गसंशुद्धौ दीक्षाकर्मणि सर्वतः ॥ ७१ ॥

क्रियास्वनुक्तमन्नामु योजयेदपरां बुधः ।
 विद्यादिसकलान्ते च तद्वदेव परापराम् ॥ ७२ ॥
 योजयेवैश्वरादूर्ध्वं पिबन्यादिकमष्टकम् ।
 न चापि सकलादूर्ध्वमङ्गष्टकं विचक्षणः ॥ ७३ ॥
 निष्कले परथा कार्यं यर्त्किचिद्विधिचोदितम् ।
 विशुद्धे सकलान्ते तु शिखां छित्त्वा विचक्षणः ॥ ७४ ॥
 हुत्वा चाज्यं ततः शिष्यं स्नापयेदनुपूर्वतः ।
 आचम्याभ्यर्च्य देवेशं स्नुवमापूर्य सर्पिषा ॥ ७५ ॥
 कृत्वा शिष्यं तथात्मस्थं मूलमन्त्रमनुस्परेत् ।
 शिवशक्तिं तथात्मानं शिष्यं सर्पिस्तथानलम् ॥ ७६ ॥
 एकीकुर्वच्छनैर्गच्छेद्वादशान्त्रमनन्यधीः ।
 तत्र कुम्भकमास्थाय ध्यायन्सकलनिष्कलम् ॥ ७७ ॥
 तिष्ठत्वावदनुद्विशो यावदाज्यक्षयो भवेत् ।
 एवं सुक्तः परे तत्त्वे गुरुणा शिवमूर्तिना ॥ ७८ ॥
 न भूयः पशुतामेति दग्धमायानिबन्धनः ।
 विधिरेष समाख्यातो दीक्षाकर्मणि भौवने ॥ ७९ ॥

१ क० पु० योजयेवैश्वरादिति पाठः ।

२ क० पु० अष्टघेति पाठः ।

इतराध्वविधि मुक्त्वा शिवयोगविधि तथा ।
 विलोमकर्म संत्यज्य द्विगुणस्तत्त्ववर्त्मनि ॥ ८० ॥
 तद्वच वर्णमार्गेऽपि चतुर्धा पदवर्त्मनि ।
 अष्टधा मत्रमार्गेऽपि कलाख्येऽपि च तद्विधा ॥ ८१ ॥
 त्रिखण्डे विंशतिषुणः स एव परस्कीर्तिंतः ।
 इति सर्वाध्वसंशुद्धिः समासात्परिकीर्तिंता ॥ ८२ ॥
 साधकाचार्ययोः कर्म कथ्यमानमतः शृणु ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे क्रियादीक्षाधिकारो नवमोऽधिकारः ॥

अथ

दशमोऽधिकारः

अथ लक्षणसंपन्नं सिद्धिसाधनतप्तपरम् ।

शास्त्रज्ञं संयतं धीरमलुब्धमशठं दृढम् ॥ १ ॥

अपरीक्ष्य शुस्तद्रत्साधकत्वे नियोजयेत् ।

समभ्यच्चर्य विधानेन पूर्ववत्परमेश्वरम् ॥ २ ॥

द्वितीये पूर्ववत्कुम्भं हेमादिमयमवणम् ।

सर्वत्र मध्यपद्मस्य दक्षिणं दलमाश्रितम् ॥ ३ ॥

नायकानां पृथग्भान्पूजयेत्कुमुमादिभिः ।

तं संतर्प्य सहस्रेण प्रकुर्यादभिषेचनम् ॥ ४ ॥

भद्रपीठे शुभे स्थाप्य श्रीपर्णे दारुनिर्मिते ।

पूर्वामुखमुदग्वक्कं स्नातं पुष्पाद्यलङ्कृतम् ॥ ५ ॥

कृतमन्तरतनुः सम्यक् सम्यक् कृतमङ्गलः ।

शङ्खभेर्यादिनिर्घोषैर्वेदमङ्गलनिस्वनैः ॥ ६ ॥

सर्वराजोपचारेण कृत्वा तस्याभिषेचनम् ।

सदाशिवसमं ध्यात्वा ततस्तपापि भूषयेत् ॥ ७ ॥

पुनः संपूज्य देवेशं मन्त्रमस्मै ददेहुधः ।

पुष्पाक्षतिलोपेतः सजल....श्वरं न्यसेत् ॥ ८ ॥

सोऽपि मूर्धनि तं तद्वन्मूर्तिमाश्रित्य दक्षिणाम् ।

अभिषिन्य ततोऽन्नेण रुद्रशक्तिं प्रकाशयेत् ॥ ९ ॥

सं तयालिङ्गय तन्मत्रं सहस्रेण प्रतर्पयेत् ।

तदा प्रभृति तन्निष्टस्तत्समानगुणो भवेत् ॥ १० ॥

आचार्यस्याभिषेकोऽयं स.....मत्रविधिं विना ।

किंतु तस्य.....अधिवासपदान्वितम् ॥ ११ ॥

एवमेतत्पदं प्राप्य दुष्प्राप्यमकृतात्मनाम् ।

साधको मत्रसिद्ध्यर्थं मत्रव्रतमुपाचरेत् ॥ १२ ॥

एवं कृत्वाभिषेकोक्तं स्नात्वा विद्याधिपं जपेत् ।

लक्ष्मेकं द[शंशेन त]स्य तर्पणमाचरेत् ॥ १३ ॥

पूर्ववच्चाभिषेकं च कृत्वा ब्रह्मशिरो जपेत् ।

तल्लक्ष्यस्तन्मयो भूत्वा लक्ष्मद्वयमतन्द्रितः ॥ १४ ॥

लक्ष्मद्वयं च रुद्राणीं चतुष्कं तु पुरुषुतम् ।

लक्ष्माणां पञ्चकं देवि महापाशुपतं जपेत् ॥ १५ ॥

सितरक्तपीतकृष्णविचित्राम्बरभूषणः ।

ततः संरक्षितो मत्रैरेभिरप्रतिमो भवेत् ॥ १६ ॥

अवाच्यः सर्वदृष्टानां मत्रतेजोपबृंहितः ।

एवं चीर्णव्रतो भूत्वा यं साधयितुमिच्छति ॥ १७ ॥

दत्त्वार्थं तस्य लक्षणां जपेन्नवकमादरात् ।
उत्तमद्रव्यहोमाच्च तदशांशेन तर्पणम् ॥ १८ ॥

महाक्षमापपलान्याहुरुत्तमादीनि तद्विदः ।
मध्यमे द्विगुणं कृत्वा त्रिगुणं कन्यसेऽपि च ॥ १९ ॥

आज्यगुणगुलनृस्तेहा महामांससमाः मताः ।
दधिविल्वपयः पद्माः क्षमासमाः परिकीर्तिताः ॥ २० ॥

धात्रीदूर्वामृतामीनाः सम्यगाज्यसमा मताः ।
तिलाद्यैरथ कुर्वीत नवषद्विगुणं क्रमात् ॥ २१ ॥

पूर्वमेवमिमं कृत्वा सिद्धेर्धं क्वद्द्वयः ।
दत्त्वार्थं तु जपेत्तावद्यावत्सिद्धिरभीषिता ॥ २२ ॥

लक्षणैकेन पृथ्वीशः सभृसंबलवाहनः ।
वशमानीयते देवि द्वाभ्यां राज्यमवाप्न्यात् ॥ २३ ॥

त्रिभिर्निधानसंसिद्धिश्चतुर्भिर्बलसिद्धयः ।
पञ्चभिर्मेदिनी सर्वा षड्विरप्सरसां गणः ॥ २४ ॥

सप्तभिः सप्त लोकाश्च दशभिस्तत्समो भवेत् ।
पञ्चाशद्विस्ततो गच्छेदव्यक्तान्तं महेश्वरि ॥ २५ ॥

मायान्तं षष्ठिभिर्लक्ष्मीश्वरान्तमशीतिभिः ।
 सकलावनिर्यन्तं कोटिजप्तस्य सिद्ध्यति ॥ २६ ॥
 अथवा वीरचित्तः स्यात्कृत्वा सेवां यथोदिताम् ।
 कृष्णभूतदिने रात्रौ विधिमेनं समाचरेत् ॥ २७ ॥
 कृत्वा पूर्वोदितं यागं हुत्वा द्रव्यमयोत्तुरम् ।
 ऊर्ध्वकायो जपेन्मत्री सुनिष्कम्पोत्तरामुखः ॥ २८ ॥
 तावद्यावत्समायाता योगेश्वर्यः समन्ततः ।
 कृत्वा कलकलारावमतिघोरं सुदारुणम् ॥ २९ ॥
 भूमौ निपत्य तिष्ठृन्ति वेष्टचान्तः सायकेश्वरम् ।
 तासां कृत्वा नमस्कारं भिन्न्वा वामाङ्गमात्मनः ॥ ३० ॥
 तदुत्थेन ततस्तासां दक्ष्वार्द्धं तत्समो भवेत् ।
 आचार्योऽपि च षष्ठ्यासं मौनी प्रतिदिनं वैरेत् ॥ ३१ ॥
 दश पञ्च च ये मत्राः पूर्वमुक्ता मया तव ।
 पूर्वन्यासेन संनद्धत्तिकालं वहिकार्यकृत् ॥ ३२ ॥
 ध्यायेत्पूर्वोदितं शूलं ब्रह्मचर्यं समाश्रितः ॥ ३३ ॥
 कृत्वा पूर्वोदितं यागं त्रिशक्तिपरिमण्डलम् ॥ ३३ ॥

१ क० पु० समाख्याता इति पाठः ।

२ ग० पु० प्रतिदिनं जपेदिति पाठः ।

अभिषिञ्चेत्तदात्मानमादावन्ते च दैशिकः ।

एवं चीर्णव्रतो भूत्वा मत्री मन्त्रविदुत्तमः ॥ ३४ ॥

निग्रहानुग्रहं कर्म कुर्वन्न प्रतिहृन्यते ।

शुद्धयोर्विन्यसेन्मूलमध्यादित्रितये त्रयम् ॥ ३५ ॥

वामाङ्गुष्ठे तले नेत्रे तर्जन्यामस्तमेव च ।

अक्षहीमिति खण्डेन शब्दराशिं निवेशयेत् ॥ ३६ ॥

नक्षहीमित्यनेनापि शक्तिमूर्तिं विचक्षणः ।

विपरीतमहामुद्राप्रयोगान्मूलमेव च ॥ ३७ ॥

स्वस्थानेषु तथाङ्गानि न्यासः सामान्य इत्ययम् ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रेऽभिषेकाधिकारो दशमः ॥ १० ॥

१ क० पु० प्रतिपश्यतीति पाठः । २ ख० पु० नमो हीमिति पाठः ।

अथ

एकादशोऽधिकारः

अथातः संप्रवक्ष्यामि दीक्षां परमदुर्लभाम् ।
भुक्तिमुक्तिकरीं सम्यकसद्यः प्रत्ययकारिकाम् ॥ १ ॥

नास्यां मण्डलकुण्डादि किंचिदप्युपयुज्यते ।
न च न्यासादिकं पूर्वं स्नानादि च यथेच्छया ॥ २ ॥

प्रविश्य यागसदनं सूपलिङ्गं सुचर्चितम् ।
प्राह्मुखोद्भ्मुखो वापि सुपुष्णाम्बरभूषितः ॥ ३ ॥

दीक्षां शक्तिमनुसमृसे पादाग्रान्मस्तकावधि ।
महामुद्राप्रयोगेन निर्दग्धां चिन्तयेत्तनुम् ॥ ४ ॥

अनुलोमप्रयोगाच्च मालिनीमृतप्रभाम् ।
चिन्तयेत्तनुनिष्पत्त्यै तद्व्यानगतमानसः ॥ ५ ॥

शोध्याध्वानं ततो देहे पूर्वोक्तमनुचिन्तयेत् ।
ततः संशोध्य वस्तूनि शक्तयैवामृततां नयेत् ॥ ६ ॥

परासंपुटमध्यस्थां मालिनीं सर्वकर्मसु ।
योजयेत विधानज्ञः परां वा केवलां प्रिये ॥ ७ ॥

गणेशं पूजयित्वा तु पुरा विश्वशान्तये ।
ततः स्वगुरुमारभ्य पूजयेद्गुरुपद्मतिम् ॥ ८ ॥ ९ ॥

गणेशाधः ततः सर्वं यजेन्मत्रकदम्बकम् ।

तत्पतीनां ततोऽर्धं च तत्रैव परिपूजयेत् ॥ ९ ॥

अन्त्याधः पूजयेद्विद्यां तद्विद्यां महेश्वरीम् ।

मत्रविद्यागणस्यान्तः कुलशक्तिं निवेशयेत् ॥ १० ॥

पूर्वयाम्यापरोदक्षु माहेश्यादिचतुष्टयम् ।

इन्द्राणीपूर्वकं तद्वैशादिदल अन्तगम् ॥ ११ ॥

तत्रोपारि न्यसेद्वैं कूटरूपाणुनामुना ।

जीवं दण्डसमाक्रान्तं शूलस्योपरि संस्थितम् ॥ १२ ॥

दक्षाङ्गुर्लिं ततोऽधस्तान्ततो वामपयोधरम् ।

नाभिकण्ठौ ततोऽधस्ताद्वामस्कन्धविभूषणौ ॥ १३ ॥

शिवजिह्वान्वितः पश्चात्तद्वौष्ठेन चोपरि ।

सर्वयोगिनिचक्राणामधिपोऽयमुदाहृतः ॥ १४ ॥

अस्याप्युच्चारणादेव संविच्छिः स्यात्परोदिता ।

ततो वीराष्ट्रकं पश्चाच्छक्तयुक्तविधिना यजेत् ॥ १५ ॥

प्रभूतैर्विधैरिष्टा गन्धवूपैः स्त्रादिभिः ।

श्रीकारपूर्वकं नाम पादान्तं परिकल्पयेत् ॥ १६ ॥

ततः शिष्यं समाहूय बहुधा सुपरीक्षितम् ।

रुद्रशक्त्या तु संप्रोक्ष्य देवाग्रे विनिवेशयेत् ॥ १७ ॥

भुजौ तस्य समालोक्य रुद्रशक्त्या प्रदीपयेत् ।
तथैवाप्यप्येत्पुष्पं क्ररयोर्गन्धदिग्धयोः ॥ १८ ॥

निरालम्बौ तु तौ ध्यात्वा शक्त्याकृष्टौ विचिन्तयेत् ।
शक्तिमध्रितनेत्रेण बद्धा नेत्रे तु पूर्ववत् ॥ १९ ॥

ततः प्रक्षेपयेत्पुष्पं सा शक्तिस्तकरस्थिता ।
येत्र तत्पतते पुष्पं तत्कुलं तस्य लक्षयेत् ॥ २० ॥

मुखमुद्धात्य तं पश्चात्पादयोः प्रतिपातयेत् ।
ततोऽस्य मस्तके चक्रं हस्तयोश्चार्च्यं योगवित् ॥ २१ ॥

तद्दस्तौ प्रेरयेच्छत्तैया यावन्मूर्धान्तभागतौ ।
शिवहस्तविधिः प्रोक्तः सद्यः प्रत्ययकारकः ॥ २२ ॥

चरुकं दापयेत्पश्चात् खर्जूरादिफलोद्भवम् ।
शक्त्यालम्बां तनुं कृत्वा स्थापयेदग्रतः शिशोः ॥ २३ ॥

पुष्पक्षेपप्रयोगेन हस्तमाकृष्य दक्षिणम् ।
चरुकं ग्राहयेन्मच्ची तद्वानगतमानसः ॥ २४ ॥

शिवहस्तप्रयोगेन समारोप्य मुखं नयेत् ।
अनेनैव विधानेन क्षीरघृक्षसमुद्भवम् ॥ २५ ॥

१ क० पु० तत्र तत्पतनेति पाठः ।

२ क० पु० मुखं बद्धा मुतं पश्चादिति पाठः ।

दन्तकाष्ठं ददेहेवि षोडशाङ्गुलमायतम् ।
एतेषां चालनान्मत्री शक्तिपातं परीक्षयेत् ॥ २६ ॥

मन्दतीव्रादिभेदेन मन्दतीव्रादिकाढुधः ।
इत्ययं सप्तयी प्रोक्तः संस्थितेक्तेन वर्त्मना ॥ २७ ॥

चिकीर्षुश्च यदा दीक्षामस्यैवार्पितमानसः ।
तदिष्ट्वा पूर्ववद्योगी कुलेशं तमनुक्रमात् ॥ २८ ॥

संपूज्य पूर्ववच्छिष्यमृजुदेहे विलोकयेत् ।
शक्ति संचिन्त्य पादाग्रान्मस्तकान्तं विचक्षणः ॥ २९ ॥

शोध्याध्वानं ततो न्यस्य सर्वाध्वव्याप्तिभावनाम् ।
शक्तितत्त्वादिभेदेन पूर्वोक्तेन च वर्त्मना ॥ ३० ॥

उपविश्य ततस्तस्य विधानमिदमाचरेत् ।
मूलशोध्यात्समारभ्य शक्ति दीक्षानलप्रभाम् ॥ ३१ ॥

योजयेच्छोध्यसंशुद्धिभावनागतमानसः ।
एवं सर्वाणि शोध्यानि निर्दहन्तीमनामयाम् ॥ ३२ ॥

शिवे संचिन्तयेष्टीनां निष्कले सकलेऽपि वा ।
योगिना योजिता मार्गे स्वजातीयस्य पोषणम् ॥ ३३ ॥

एकादशोऽधिकारः ।

कुरुते निर्देहत्यन्यद्विन्नजातिकदम्बकम् ।
अनया शोध्यमानस्य शिष्यस्यास्य महामतिः ॥ ३४ ॥
लक्ष्येच्चिह्नसंघातमानन्दादिकमादरात् ।
आनन्द उद्भवः कम्पो निद्रा धूर्णिश्च पञ्चमी ॥ ३५ ॥
एवमाविष्या शक्तया मन्दतीव्रादिभेदतः ।
पाशस्तोभपशुग्राहौ प्रकुर्वीत यथेच्छया ॥ ३६ ॥
गृहीतस्य पुनः कुर्यान्नियोगं शेषभुक्तये ।
अथवा कस्यचिन्नायमावेशः संप्रजायते ॥ ३७ ॥
तदेनं युगपच्छत्तया सुवाहौभ्यन्तरे दहेत् ।
तया संदहमानोऽसौ च्छब्दमूल इव दुमः ॥ ३८ ॥
पतते काश्यपीपृष्ठे आक्षेपं वा करोत्ससौ ।
यस्य त्वेवपि स्यान्न तं चैवोपलब्ध्यजेत् ॥ ३९ ॥
पृथक्तत्त्वविधौ दीक्षां योग्यतावश्यवर्तिनः ।
तत्त्वाभ्यासविधानेन वक्ष्यमाणेन कारयेत् ॥ ४० ॥
इति संदीक्षितस्यास्य मुमुक्षोः शेषवर्तनम् ।
कुलक्रमेष्टिरादेश्या पञ्चावस्थासमन्विता ॥ ४१ ॥

१ क० पु० धूर्णिश्च पञ्चकमिति पाठः । २ क० पु० कस्यचिद्वाय-
मिति पाठः । ३ ग० पु० भ्यन्तरं दहेदिति पाठः ।

बुमुक्षोस्तु प्रकुर्वीत सम्यग्यौगाभिषेचनम् ।
 तत्रेष्टा पूर्ववदेहं विस्तीर्णेविबुधैर्बुधैः (?) ॥ ४२ ॥
 इमादिदीपकानष्टौ धृतेनारुणवर्तिकान् ।
 कुलाष्टकेन संबोध्य शिवं शङ्खे प्रपूजयेत् ॥ ४३ ॥
 सर्वरक्षौषुधीगर्भे गन्धाम्बुपरिपूरिते ।
 तेनाभिषेचयेत्तं तु शिवहस्तोक्तवर्त्मना ॥ ४४ ॥
 आचार्यस्याभिषेकोऽयमधिकारपदान्वितः ।
 कुर्यात्पिण्डादिभिस्तद्वच्चतुःषष्टि प्रदीपकान् ॥ ४५ ॥
 अभिषिक्तविधावेव सर्वयोग्यिगणेन तु ।
 विदितौ भवतस्तत्र गुरुर्मोक्षप्रदो भवेत् ॥ ४६ ॥
 अनयोः कथंयेज्ञानं त्रिविधं सर्वमप्यलम् ।
 स्वकीयाज्ञां ददेद्योगी स्वक्रियाकरणं प्रति ॥ ४७ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे दीक्षाधिकार एकादशः ॥ ११ ॥

अथ

द्वादशोऽधिकारः

अथैतां देवदेवस्य श्रुत्वा वाचमतिस्फुटाम् ।
प्रहर्षोत्कुल्लुनयना जगदानन्दकारिणी ॥ ३ ॥

संतोषामृतसंतुष्टा देवी देवगणार्चिता ।
प्रणम्यान्धकहन्तारं पुनराहेति भारतीम् ॥ २ ॥

पूर्वमेव त्वया श्रोक्तं योगी योगं समभ्यसेत् ।
तस्याभ्यासः कथं कीर्यः कथ्यतां त्रिपुरान्तक ॥ ३ ॥

एवमुक्तो जगद्भाव्या भैरवो भयनाशनः ।
प्राह प्रसन्नगम्भीरां गिरमेतामुदारधीः ॥ ४ ॥

योगाभ्यासविधिं देवि कथ्यमानं मया शृणु ।
स्थिरीभूतेन येनेह योगी सिद्धिमवाप्यति ॥ ५ ॥

गुहायां भूगृहे वापि निःशब्दे सुमनोरमे ।
सर्वाबाधाविनिर्मुक्ते योगी योगं समभ्यसेत् ॥ ६ ॥

जितासनो जितमना जितप्राणो जितेन्द्रियः ।
जितनिद्रो जितकोषो जितोद्वेगो गतव्यथः ॥ ७ ॥

लक्ष्यभेदेन वा सर्वमयवा चित्तभेदतः ।
 धरादिशक्तिपर्यन्तं योगीशस्तु प्रसाधयेत् ॥ ८ ॥
 व्योमविग्रहविन्दूर्णभुवनध्वनिभेदतः ।
 लक्ष्यभेदः स्मृतः षोढा यथावदुपदिश्यते ॥ ९ ॥
 वाहाभ्यन्तरभेदेन समुच्चयकृतेन च ।
 त्रिविधौ कीर्तिं व्योम दशधा विन्दुरिष्यते ॥ १० ॥
 कदम्बगोलकाकारः स्फुरत्तारकसंनिभः ।
 शुक्लादिभेदभेदेन एकोऽपि दशधा मतः ॥ ११ ॥
 चित्तिनीचीरवाकादिप्रभेदादशधा ध्वनिः ।
 विग्रहः स्वाणुभेदाच्च द्विधा भिन्नोऽप्यनेकधा ॥ १२ ॥
 भुवनानां न संख्यास्ति वर्णानां सा शताधिका ।
 एकस्मिन्ब्रपि साध्ये वै लक्ष्मेदत्रानुषङ्गतः ॥ १३ ॥
 अन्यान्यपि फलानि स्युर्लक्ष्यभेदः स उच्यते ।
 एकमेव फलं यत्र चित्तभेदस्त्वसौ मतः ॥ १४ ॥
 होमदीक्षाविशुद्धात्मा समावेशोपदेशवान् ।
 यं सिषाधयिषुर्योगमादावेव समाचरेत् ॥ १५ ॥

१ ख० मुक्त्वा समादधे इति पाठः । २ क० लक्ष्मेदो मत इति
 पाठः । ३ क० पु० तारकसप्रभ इति पाठः । ४ क० पु०
 समावेशोपदेशवानिति पाठः ।

हस्तयोस्तु पराबीजं न्यस्य शक्तिमनुस्मरेत् ।
 महामुद्राप्रयोगेन विपूरीतविधौ बुधः ॥ १६ ॥

ज्वलद्विष्टीकाशं पादाग्रान्मस्तकान्तिकम् ।
 नमस्कारं ततः पश्चाद्द्वाद्विदि धृतानिलः ॥ १७ ॥

स्वरूपेण पराबीजमतिदीप्तमनुस्मरेत् ।
 तस्य मात्रात्रयं ध्यायेत्कत्वत्रयविनिर्गतम् ॥ १८ ॥

ततस्तालशताद्योगी समावेशमवामुयात् ।
 ब्रह्मघोडपि हि सप्ताहात्प्रतिवासरमभ्यसेत् ॥ १९ ॥

एवमाविष्टदेहस्तु यज्ञेकं विधिमाचरेत् ।
 यः पुनर्गुरुरुणैवादौ कृतावेशविधिक्रमः ॥ २० ॥

cp. 12/40 b
 स वासनानुभावेन भूमिकाजयमारभेत् ।
 गणनाथं नमस्कृत्य संस्मृत्य त्रिगुरुक्तमम् ॥ २१ ॥

सम्यगाविष्टदेहः स्यादिति ध्यायेदनन्यधीः ।
 स्वदेहं हेमसंकाशं तुर्याश्रिं वज्रलाञ्छितम् ॥ २२ ॥

ततो गुरुत्वमायाति सप्तविंशतिभिर्दिनैः ।
 दिवसात्सप्तमादूर्ध्वं जडता चास्य जायते ॥ २३ ॥

षड्गिर्मासैर्जितव्याधिर्द्रुतहेमनिभो भवेत् ।

वज्रदेहस्त्रिभिश्चाब्दैर्नवनागपराक्रमः ॥ २४ ॥

एषा ते पार्थिवी शुद्धा धारणा परिकीर्तिता ।

आद्या पूर्वोदिते देवि भेदे पञ्चदशात्मके ॥ २५ ॥

सव्यापारं स्मरेद्देहं द्रुतहेमसमपभम् ।

उपविष्टं च तुर्याश्रे पण्डले वज्रभूषिते ॥ २६ ॥

सप्ताहाद्गूरुतामेति मासाद्याधिविवर्जितः ।

षड्गिर्मासैर्धरान्तःस्थं सर्वं जानाति तत्त्वतः ॥ २७ ॥

त्रिभिरब्दर्महीं शुद्धे सप्ताम्भोनिधिमेखलाम् ।

द्वितीयः कथितो भेदस्तृतीयर्मधुना शृणु ॥ २८ ॥

तद्वदेव स्मरेद्देहं किंतु व्यापारवर्जितम् ।

पूर्वोक्तं फलमाप्नोति तद्वत्पातालसंयुतम् ॥ २९ ॥

चतुर्थं हृदयं ध्यायेद्वादशाहृलमायतम् ।

पूर्ववर्णस्वरूपेण सव्यापारमतन्द्रितः ॥ ३० ॥

प्राप्य पूर्वोदितं सर्वं पातालाधिपतिर्मवेत् ।

तदेव स्थिरमाप्नोति निर्व्यापारे तु पञ्चमे ॥ ३१ ॥

स्फुरत्स्वर्यनिभं पीतं षष्ठे कुण्ठं घनादृतम् ।

निस्तरङ्गं स्मरेत्तद्वत्सप्तमेऽपि विचक्षणः ॥ ३२ ॥

द्वयेऽप्यत्र स्थिरीभूते भूर्भुवःस्वरिति त्रयम् ।

वेति भुद्धे च लोकानां पुरोक्तैरेव वत्सरैः ॥ ३३ ॥

सकलं हृदयान्तस्थं मात्मानं कनकप्रभम् ।
 स्वप्रभाद्योतिताशेषु देहान्तमनुचिन्तयेत् ॥ ३४ ॥

संव्यापारादिभेदेन सप्तलोकीं तु पूर्ववत् ।
 वेत्ति भुज्ञे स्थिरीभूते भेदेऽस्मिन्नवमे बुधः ॥ ३५ ॥

रविविम्बनिर्भं पीतं पूर्ववद्वितयं स्मरेत् ।
 ब्रह्मलोकप्रवामोति पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ३६ ॥

अधः प्रकाशितं पीतं द्विरूपं पूर्ववन्महत् ।
 चिन्तयेन्मत्समो भूत्वा मल्लोकप्रवामुगच्छति ॥ ३७ ॥

सवाह्नाभ्यन्तरं पीतं तेजः सर्वप्रकाशकम् ।
 चिन्तयेच्छतस्त्रदाणामुधिपत्वप्रवामुयात् ॥ ३८ ॥

इत्येवं पृथिवीतत्त्वमभ्यस्य दशपञ्चधा ।
 योगिभिर्योगसिद्ध्यर्थं तत्फलानां बुभुक्षया ॥ ३९ ॥

योग्यतावशसंजांता यस्य यत्रैव वासना ।
 स तत्रैव नियोक्तव्यो दीक्षाकाले विचक्षणैः ॥ ४० ॥

यो यत्र योजितस्तत्त्वे स तस्मान्न निर्वर्तते ।
 तत्फलं सर्वमासाद्य शिवयुक्तोऽपवृज्यते ॥ ४१ ॥

अयुक्तोऽप्यूर्ध्वसंशुद्धिसंप्राप्तभुवनेशतः ।
 शुद्धाद्विष्वत्वमायाति दग्धसंसारवन्धनः ॥ ४२ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे प्रथमधारणाधिकारो द्वादशः ॥ १२ ॥

अथ

त्रयोदशोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि धारणां वारुणीमिमाम् ।
यया संभिद्योगेन जलान्ताधिपतिर्भवेत् ॥ १ ॥
जलान्तःस्थं स्मरेद्देहं सितं शीतं सुवर्तुलम् ।
सवाहाभ्यन्तरं योगी नान्यदस्तीति चिन्तयेत् ॥ २ ॥
एवमध्यस्थयतस्तस्य सप्ताहात्क्रिच्चता भवेत् ।
पित्तव्याधिपरित्यक्तो मासेन भवति ध्रुवम् ॥ ३ ॥
स्त्रिघाङ्गः स्त्रिघदष्टिश्च नीलकुञ्जितमूर्धजः ।
भवत्यज्जेन योगीन्द्रस्त्रिभिर्वर्षपति मेघवत् ॥ ४ ॥
इसेषा वारुणी प्रोक्ता प्रथमा शुद्धधारणा ।
अधुना संप्रवक्ष्यामि भेदैर्भिन्नामिमां पुनः ॥ ५ ॥
पूर्वदचिन्तयेद्देहं सव्यापारं सितं स्वकम् ।
जलोपरि स्थितं देवि तद्वतेनान्तरात्मना ॥ ६ ॥
सप्ताहान्मुच्यते रोगैः सर्वैः पित्तसमुद्भवैः ।
षण्मासाज्जायते स्थैर्यं यदि तन्मयतां गतः ॥ ७ ॥

१ जलात्मकं स्मरेदिति पाठः स्वच्छन्दे प्रमाणितः ।

जलावरणविज्ञानमब्दैरस्य त्रिभिर्भवेत् ।
 निव्यापारप्रभेदेऽपि सर्वत्र वस्त्रोपमः ॥ ८ ॥

सं याति वारुणं तत्त्वं भूमिकां क्रमशोऽभ्यसेत् ।
 पूर्ववत्कण्ठमध्यस्थमात्पानं द्वादशाङ्गुलम् ॥ ९ ॥

संस्मरञ्जलतत्त्वेशं प्रपश्यत्वाचिरादध्युवम् ।
 तद्वृष्टिः स्थिरतामेति स्वरूपे पञ्चमे स्थिरे ॥ १० ॥

द्विभेदेऽपि स्थिरीभूते चन्द्रविम्बे घनावृते ।
 तत्समानत्वमध्येति ततः सकलरूपिणी ॥ ११ ॥

चिन्त्यते देहमापूर्य सितवर्णेन तेजसा ।
 तदेव स्थिरतामेति तत्र सुस्थिरतां गते ॥ १२ ॥

घनमुक्तेन्दुविम्बाभस्ततः समनुचिन्तयेत् ।
 तत्पतित्वं समध्येति द्वितीयं स्थिरतां व्रजेत् ॥ १३ ॥

अतः प्रकाशकं शुक्रं ततस्तेजो विचिन्तयेत् ।
 विद्येश्वरत्वमाप्नोति जलावरणसंभवम् ॥ १४ ॥

स्वदेहव्यापिनि ध्याते तत्रस्थे शुक्रतेजसि ।
 सर्वाधिपत्यमाप्नोति सुस्थिरे तत्र सुस्थिरम् ॥ १५ ॥

ध्येयतत्त्वसमानत्वमवस्थात्रितये स्थिरे ।
 द्वितीये च तदीशानसंवित्तिरूपजायते ॥ १६ ॥

द्वितीयेऽन्यत्र तत्तुल्यः स्थिरो भवति योगवित् ।
 षट्टु सर्वेशतामेति द्वितीयेऽन्यत्र तु च्युतिः ॥ १७ ॥

इस्यर्यं सर्वतत्त्वेषु भेदे पञ्चदशात्मके ।
 ज्ञेयो विधिविधानज्ञैः फलपञ्चकसिद्धिदः ॥ १८ ॥
 तत्कलान्तरमेतस्मादुक्तं यत्त्वापि वक्ष्यते ।
 अनुषङ्गफलं ज्ञेयं तत्सर्वमविचारतः ॥ १९ ॥
 इत्येवं वारुणी प्रोक्ता प्रभेदैर्दशपञ्चभिः ।
 योगिनां योगसिद्ध्यर्थमाप्नेयीमधुना शृणु ॥ २० ॥
 त्रिकोणं चिन्तयेद्देहं रक्तज्वालावलीधरम् ।
 सप्तभिर्दिवसैर्दीर्त्वे तैक्षण्यमस्योपजायते ॥ २१ ॥
 वातश्लेष्मभवैः सर्वैर्मासान्मुच्यति साधकः ।
 निद्राहीनश्च बह्वाशी स्वत्पविमूलकृद्वेत् ॥ २२ ॥
 इच्छया निर्दहत्यन्यत्स्पष्टवस्तु क्रतुक्षयात् ।
 त्यब्दादग्निसमो भूत्वा क्रीडत्यग्निर्यथेच्छया ॥ २३ ॥
 सर्वं निर्दहति कुद्धः सशैलवनकाननम् ।
 त्रिकोणमण्डलारुद्धमात्मानमनुचिन्तयेत् ॥ २४ ॥
 सर्वायापारादिभेदेन सर्वत्रापि विचक्षणः ।
 सप्ताहाद्याधिभिर्हीनः षष्ठ्मासादग्निसाद्वेत् ॥ २५ ॥
 त्रिभिरब्दैः स संपूर्णं तेजस्तत्त्वं प्रपश्यति ।
 यच्छक्तिभेदे यदृष्टं तत्तद्वेदे स्थिरीभवेत् ॥ २६ ॥

पूर्ववत्तालुमध्यस्थमात्मानं ज्वलनप्रभम् ।
 ध्यायन्प्रपश्यते तेजस्तत्त्वेशानस्तिलान्कपात् ॥ २७ ॥
 धूमाक्रान्ताग्निसंकाशं रविविम्बसमाकृतिम् ।
 ध्यायस्तन्मध्यतस्तेजस्तत्त्वेशसमतां ब्रजेत् ॥ २८ ॥
 प्रभाहततमोजालं विधूमाग्निसमप्रभम् ।
 तत्रैव सकलं ध्यायेत्तत्पतित्वमवाप्न्यात् ॥ २९ ॥
 दिवसाग्निप्रभाकारं तत्र तेजो विचिन्तयेत् ।
 तन्मात्रसंमतामेति तत्र सुस्थिरतां गते ॥ ३० ॥
 मणिप्रदीपसंकाशं तेजस्तत्र प्रकाशयेत् ।
 मन्त्रेशेशत्वमभ्येति थोगी तन्मयतां गतः ॥ ३१ ॥
 सबाण्याभ्यन्तरं तेजो ध्यायन्सर्वत्र तद्रूपम् ।
 तस्मान्न च्यवते स्थानीदासंहारमखण्डितः ॥ ३२ ॥
 संहारे तु परं शान्तं पदमभ्येति शाङ्करम् ।
 इत्येषा पञ्चदशधा कथिता वह्निधारणा ॥ ३३ ॥
 स्वदेहं चिन्तयेत्कृष्णं वृत्तं षट्बिन्दुलाङ्गितम् ।
 चलं सच्चूचूशब्दं च वायर्वीं धारणां श्रितः ॥ ३४ ॥
 चलत्वं कफजव्याधिविच्छेदाद्वायुवज्ज्वेत् ।
 षण्मासमभ्यैसेद्योगी तद्रूपेनान्तरात्मना ॥ ३५ ॥

१ ग० पु० तन्मत्रसमताभिति पाठः । २ क० पु० वृत्तषट्पञ्चलाङ्गितमिति
 पाठः । ३ ग० पु० अभ्यसन्योगीति पाठः ।

योजनानां शतं गत्वा मुहूर्तादेत्यखेदेतः ।
 वत्सरैस्तु त्रिभिः साक्षाद्वायुरूपधरो भवेत् ॥ ३६ ॥
 चूर्णयत्येद्रिसंघातं वृक्षानुन्मूलयत्यपि ।
 कुद्धेश्वानयते शक्तं सभृत्यबलवाहनम् ॥ ३७ ॥
 नीलाञ्जननिर्भं देहमात्मीयमनुचिन्तयेत् ।
 पूर्वोक्तं सर्वमामोति षण्मासान्नात्र संशयः ॥ ३८ ॥
 इयब्दात्पश्यते वायुतत्त्वं तन्मयतां गतः ।
 भ्रुवोर्मध्ये स्मरेद्रूपमात्मनोऽञ्जनसंनिभम् ॥ ३९ ॥
 पश्यते वायुतत्त्वेशानशुद्धानस्तिलानपि ।
 घनावृतेन्द्रनीलाभो रविविम्बसमाकृतिम् ॥ ४० ॥
 ध्यायंस्तत्समतामेति तत्संलीनो यदा भवेत् ।
 भिन्नेन्द्रनीलसंकाशं सकलं तत्र चिन्तयेत् ॥ ४१ ॥
 तन्मयेशत्वमामोति ततस्तस्येशतामपि ।
 सर्वव्यापिनि तद्दूर्णे ध्याते तेजस्यवाप्न्यात् ॥ ४२ ॥
 तदाप्रधृष्यतामेति तत्रोर्ध्वाधोविसर्पिणि ।
 इसेवं कथिता दिव्या धारणा वायुसंभवा ॥ ४३ ॥
 स्वदेहं वायुवद्ध्यात्वा तदभावमनुस्मरन् ।
 दिवसैः सप्तभिर्योगी शून्यतां प्रतिपद्यते ॥ ४४ ॥

१ क० पु० मुहूर्तादेव खेदत इति पाठः । २ क० पु० चूर्णयन्त्रसंघातमिति
 पाठः । ३ क० पु० कुद्धेश्व जयति शत्रुमिति पाठः ।

मासमात्रेण भोगीन्द्रैरपि दष्टो न मुहति ।
 सर्वव्याधिपरित्यक्तो वलीपलितवर्जितः ॥ ४५ ॥

षण्मासाद्गगनाकारः सूक्ष्मरन्त्रैरपि व्रजेत् ।
 वत्सरत्रितयात्सार्धादृव्योमवच्च भविष्यति ॥ ४६ ॥

इच्छयैव महाकायः सूक्ष्मदेहस्तथेच्छया ।
 अच्छेदशाप्यभेदश्च चिछ्रां पश्यति मोदिनीम् ॥ ४७ ॥

शतपुष्परसोचिछृष्टमूषागर्भस्ववन्निजम् ॥
 देहं चिन्तयतस्यब्दाद्योमज्ञानं प्रजायते ॥ ४८ ॥

पूर्वोक्तं च फलं सर्वं सप्ताहादिकमाप्नुयात् ।
 ललाटे चिन्तयेत्तद्वौदशाङ्गुलमायतम् ॥ ४९ ॥

तत्तच्चेशान्कमात्सर्वान्पश्यत्यग्रतः स्थितान् ।
 राहुग्रस्तेनदुविम्बाभं ध्यायंस्तत्समतां व्रजेत् ॥ ५० ॥

सकलं चन्द्रविम्बाभं तत्रस्थमनुचिन्तयेत् ।
 तन्मध्रेशत्वमाप्नोति ज्योत्स्नया चन्द्रतामपि ॥ ५१ ॥

तयैवाधोविसर्पिण्या सबाह्नाभ्यन्तरं बुधः ।
 मध्रेशरेशतामाप्य विज्ञानमतुलं लभेत् ॥ ५२ ॥

तया चोर्ध्वविसर्पिण्या ज्योत्स्नयागृतस्फुपया ।
 स्वतन्त्रत्वमनुप्राप्य न क्वचित्प्रतिहन्यते ॥ ५३ ॥

१ व्योम एवेति स्वच्छन्दतत्रे प्रमाणितः पाठः ।
 १२

इत्येवं पञ्चतत्त्वानां धारणा परिकीर्तिं ।
 शुद्धाध्वस्था तु संवित्तिभूतावेशोऽत्र पञ्चधा ॥ ५४ ॥
 तास्वेव संदधच्चित्तं विषादिक्षयमात्मनः ।
 अन्यस्यामपि संवित्तौ यस्यामेव निजेच्छया ॥ ५५ ॥
 चेतः सम्यक्स्थिरीकुर्यात्तया तत्फलमश्चुते ।
 एकापि भौद्यमनेयमवान्तरविभेदतः ॥ ५६ ॥
 अन्तरायत्वमभ्येति तत्र कुर्यात् संस्थितिम् ।
 संस्थितिं तत्र कुर्वन्तो न प्राप्यन्त्युत्तमं फलम् ॥ ५७ ॥

प्र. 16/167 धारणापञ्चके सिद्धे पिशाचानां गुणाष्टकम् ।
 ऐन्द्रान्ताः पञ्च सिद्धयन्ति यांगिनां भेदतोऽपिवा ॥ ५८ ॥
 इष्टाः पञ्चदशावस्थाः क्रमेणैव समभ्यसन् ।
 व्यबदादाद्यां प्रसाध्यान्यां द्वाभ्यामेकेन चापराम् ॥ ५९ ॥
 षष्ठ्यासात्पञ्चभिश्चान्यां चतुर्भिस्त्रिभिरेवच ।
 द्वाभ्यामेकेन पक्षेण दशभिः पञ्चभिर्दिनैः ॥ ६० ॥
 त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन व्यस्तेच्छोः पूर्ववत्क्रमः ।
 शाश्वतं पदमाप्नोति भुत्त्वा सिद्धिं यथेष्टिताम् ॥ ६१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रै भूतजयाधिकारम्बयोदयः ॥ १३ ॥

अथ

चतुर्दशोऽधिकारः ।

अथ गन्धादिपूर्वाणां तन्मात्राणामनुक्रमात् ।
धारणाः संप्रवक्ष्यामि तत्फलानां प्रसिद्धये ॥ १ ॥

पीतकं गन्धतन्मात्रं तुर्याश्रं पर्वसंमितम् ।
नासारन्ध्रांग्रं ध्यायेद्वज्जलाञ्छनलाञ्छितम् ॥ २ ॥

दशमाद्विवसादूर्ध्वं योगिनोऽनन्यचेतसः ।
कोऽपि गन्धः समाधाति द्विधाभूतोऽप्यनेकधा ॥ ३ ॥

ततोऽस्य क्रतुमात्रेण शुद्धो गन्धः स्थिरीभवेत् ।
षड्ग्रीष्मासैः स्वयं गन्धुमयमेव भविष्यति ॥ ४ ॥

यो यत्र रोचते गन्धस्तं तत्र कुरुते भृशम् ।
त्र्यब्दात्सद्विमवाप्नोति प्रेरितां पाञ्चभौतिकीम् ॥ ५ ॥

तदूर्ध्वमात्मनो रूपं तत्र संचिन्तयेद्यृदि ।
गन्धावरणविज्ञानं त्रिभिरब्दैरवाप्न्यात् ॥ ६ ॥

ईषद्वीपियुतं तत्र तन्मण्डलविवर्जितम् ।
ध्यायन्प्रपश्यते सर्वान्गगन्धावरणवासिनः ॥ ७ ॥

१ स्वच्छी० पञ्चसंमितमिति पाठः । २ क० पु० रन्ध्रान्तकमिति पाठः ।
३ ख० पु० क्रापि गन्ध इति, द्विधाभूतस्य नैकधा, इति च पाठः ।

धरातत्त्वोक्तविम्बांभं तत्रैवमनुचिन्तयन् ।
 तत्समानत्वमभ्येति पूर्ववद्वितये स्थिरे ॥ ८ ॥
 स्वरूपं तत्र संचिन्त्य भासयन्तमधःस्थितम् ।
 तदीशत्वमवाग्नोति पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ९ ॥
 धरातत्त्वोक्तवत्सर्वमत ऊर्ध्वमनुस्मरन् ।
 तद्रूपं फलमाग्नोति गन्धावरणसंस्थितम् ॥ १० ॥
 रसरूपामतो वक्ष्ये धारणां योगिसेविताम् ।
 यया सर्वरसावासियोंगिनः संप्रजायते ॥ ११ ॥
 जलबुद्धुदसंकाशं जिह्वायां चाग्रतः स्थितम् ।
 चिन्तयेद्रसतन्मात्रं जिह्वाग्राधात्ममात्मनः ॥ १२ ॥
 सुशीतं षड्सं चैन्त्यं तदतेनान्तरात्मना ।
 ततोऽस्य मासमात्रेण रसास्तादः प्रवर्तते ॥ १३ ॥
 लवणादीन्परित्यज्य यदा मधुरतां गतः ।
 तदा तन्निगिरन्योगी षण्मासान्मृत्युजिज्ञवेत् ॥ १४ ॥
 जराव्याधिविनिर्मुक्तः कृष्णकेशोऽच्युतद्युतिः ।
 जीवेदाचन्द्रताराकंपभ्यस्यंश कचित्कचित् ॥ १५ ॥
 पूर्वोक्तबुद्धुदाङ्कारं स्वरूपमनुचिन्तयन् ।
 निरावरणविज्ञानमाग्नोतीति किमद्दुतम् ॥ १६ ॥

१ क० पु० विम्बान्तमिति पाठः । २ ग० पु० राजनाज्यग्रसंस्थितमिति पाठः ।
 ३ क० पु० षड्सं क्षिग्धमिति पाठः । ४ ग० पु० बहुधाकारमिति पाठः ।

तमेव द्युतिसंयुक्तं ध्यायन्नाधारवर्जितम् ।
पथेते वत्सरैः सर्वी रसावरणमाश्रिताम् ॥ १७ ॥

जङ्गतत्त्वोक्तविम्बादि तदूर्ध्वमनुचिन्तयन् ।
पूर्वोक्तं सर्वमामोति रसावरणं स्फुटम् ॥ १८ ॥

अतो रूपवर्ती वक्ष्ये दिव्यदृष्टिप्रदां शुभाम् ।
धारणां सर्वसिद्ध्यर्थं रूपतन्मात्रमाश्रिताम् ॥ १९ ॥

एकान्तस्थो यदा योगी विनिमीलितलोचनः ।
शरत्संध्याभ्रसंकाशं यत्तु किंचित्प्रपश्यति ॥ २० ॥

तत्र चेतः समाधाय यावदास्ते दशाहैकम् ।
तावत्प्रश्यते तत्र विन्दून्सूक्ष्मतमानेषि ॥ २१ ॥

केचित्तत्र सिता रक्ताः पीता नीलास्तथा परे ।
तान्वद्वा तत्र संदध्यान्मनोऽत्यन्तमनन्यधीः ॥ २२ ॥

षष्ठ्यासात्पश्यते तेषु रूपाणि सुबहून्यपि ।
अब्दात्तान्येव तेजोभिः प्रदीप्तानि स्थिराणि चु ॥ २३ ॥

तान्यभ्यस्यस्ततो अब्दाद्विम्बाकाराणि पश्यति ।
ततोऽब्दात्पश्यते तेजः षष्ठ्यासात्पुरुषाकृति ॥ २४ ॥

१ ग० पु० पश्यते वत्सरैरिति पाठः । २ क० पु० बहिमीलितलोचन इति पाठः ।

३ क० पु० यत्तर्किन्चिदिति पाठः । ४ क० पु० दशाहैकभिति पाठः ।

५ क० पु० तमानेतीति पाठः । ६ क० पु० तेषु इति पाठः ।

त्रिमासाद्यापकं तेजों मासात्सर्वं विसर्पितम् ।
 कालक्रमाच्च पूर्वोक्तं रूपावरणमाश्रितम् ॥ २५ ॥
 तत्सर्वं फलमामोति दिव्यदृष्टिश्च जायते ।
 इतीयं कल्पनाशून्या धारणा कृतकोदिता ॥ २६ ॥
 दशपञ्चविधो भेदः स्वयमेवात्र जायते ।
 यतोऽस्यां निश्चयं कुर्यात्किमन्यैः शास्त्रदम्बरैः ॥ २७ ॥
 अतः स्पर्शवतीमन्यां कथयामि तवाधुना ।
 धारणां तु यथा योगी वज्रदेहः प्रजायते ॥ २८ ॥
 षड्गोणमण्डलान्तःस्थमात्मानं परिभावयेत् ।
 रूक्षमञ्जनसंकाशं प्रत्यंशं स्फुरिताकुलम् ॥ २९ ॥
 ततोऽस्य दशभिर्देवि दिवसैस्त्वाचि सर्वतः ।
 भवेत्पिपीलिकास्पर्शस्तत्स्तमनुचिन्तयन् ॥ ३० ॥
 वज्रदेहत्वमासाद्य पूर्वोक्तं पूर्ववल्लभेत् ।
 पूर्वोक्तमण्डलाकारं पूर्वरूपं विचिन्तयन् ॥ ३१ ॥
 स्पर्शतत्त्वावृतिज्ञानं लभन्केन निवार्यते ।
 हीनमण्डलमात्मानं ध्यायेत्तपतिसिद्धये ॥ ३२ ॥
 यथा संसिद्धया सर्वस्पर्शवेदी भविष्यति ।
 कर्णौ पिधाय यवेन निमीलितविलोचनः ॥ ३३ ॥

यं शृणोति महाघोषं चेतस्तत्रानुसन्धयेत् ।
 दीप्यते जाठरो वह्निस्तोऽस्य दशभिर्दिनैः ॥ ३४ ॥
 दर्शन्छवणविज्ञानं षष्मासादुपजायते ।
 यस्तस्यान्ते ध्वनिर्मन्दः किंचित्किंचिद्भाव्यते ॥ ३५ ॥
 सकलात्मा स विज्ञेयस्तदभ्यासादनन्यधीः ।
 शब्दावरणविज्ञानमाप्नोति स्थिरतां गतेम् ॥ ३६ ॥
 यः पुनः श्रूयते शब्दस्तदन्ते शंखनादवत् ।
 प्रलयाकलरूपं तदभ्यस्यं तत्फलेषुभिः ॥ ३७ ॥
 स एवातितरामन्यशब्दपञ्चादको यदा ।
 विज्ञानाकल इत्युक्तस्तदासावपराजिते ॥ ३८ ॥
 मनोऽद्वादकरो योऽन्यस्तदन्ते संविभाव्यते ।
 स मत्र इति विज्ञेयो योगिभिर्योगकाङ्क्षिभिः ॥ ३९ ॥
 ततस्तु श्रूयते योऽन्यः शान्तघण्टानिनादवत् ।
 स मञ्चेश इति प्रोक्तेः सर्वसिद्धिकलप्रदः ॥ ४० ॥
 घण्टानादविरामान्ते यः शब्दः संभजायते ।
 मञ्चेशेशपदं तद्द्वि सिद्धीनां कारणं महत् ॥ ४१ ॥
 अनिलेनाहता वीणा यादद्वादं विमुञ्चति ।
 तादृशो यो ध्वनिस्तत्र तं विद्याच्छांभवं पदम् ॥ ४२ ॥

१ क० प० मञ्चेश हस्ति मत्र इति पाठः ।

पृथग्वा क्रमशो वापि सर्वनिर्तान्समभ्यसेत् ।
 प्रामोति सर्ववित्सद्धीः शब्दावरणमाश्रितः ॥ ४३ ॥
 इत्येताः कुथिताः पञ्च तन्मात्राणां तु धारणाः ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे तन्मात्रधारणाधिकारशतुर्दशः ॥ १४ ॥

अथ

पञ्चदशोऽधिकारः ।

अथ वागिन्द्रियादीनां मनोन्तानामनुक्रमात् ।
धारणाः संप्रवक्ष्यामि दशैकां च समासतः ॥ १ ॥

वचनान्तं नमःशब्दमात्मनचिन्तयेद्बुधः ।
गृहीतवाक्त्वमभ्येति मौनेन मधुसूदनि ॥ २ ॥

सर्वत्रास्खलिता वाणी षड्गिर्मासैः प्रवर्तते ।
सर्वशास्त्रार्थवेच्चत्वं वत्सरादुपजायते ॥ ३ ॥

वागेवास्य प्रवर्तते काव्यालङ्कारभूषिता ।
त्रिभिरब्दैः स्वयं कर्ता शास्त्राणां संप्रजायते ॥ ४ ॥

तत्रैव चिन्तयेद्देहं स्वकीयमनुख्पतः ।
भूयस्तमेव धवलमीषत्तेजोवभासितम् ॥ ५ ॥

रसान्तःसोमविम्बादितेजोन्तं तमनुस्मरेत् ।
सर्वे फलमवाभ्नोति वागावरणं क्रमात् ॥ ६ ॥

पाणौ च तं समादाय षण्मासादूरसंस्थितम् ।
वस्तु गृह्णात्यसंदेहात्यब्दात्परेऽपि वारिधेः ॥ ७ ॥

तत्रात्मदेहपूर्वं तु पश्चाभमनुचिन्तयन् ।
सव्यापारादिभेदेन चतुर्दशकमादरात् ॥ ८ ॥

पूर्वोक्तकालनियमात्पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ।
 सर्वे फलमवाम्नोति हस्तावृतिसमाश्रितम् ॥ ९ ॥

पादावेर्वविधो ध्यायन्वत्सरत्रयमादरात् ।
 मुहूर्तेन समुद्रान्तामश्रान्तो भ्रमति क्षितिम् ॥ १० ॥

चतुर्दश समभ्यर्च्य स्वदेहादिकमभ्यसन् ।
 प्रामोति पूर्ववत्सर्वफलं पादावृतिस्थितम् ॥ ११ ॥

पायावपि मैनस्तत्त्वं स्थिरीकुर्वन्नवाप्स्यति ।
 मासेन तद्वव्याधिविमुक्तिमवलम्बितः ॥ १२ ॥

पुण्यश्लोकत्वमाप्नोति त्रिभिरुद्दैरनादरात् ।
 चतुर्दशविधं चात्र पूर्ववत्फलमाप्स्यति ॥ १३ ॥

स्वरूपतः स्परेण्डिङ्गं मासमात्राज्जितेन्द्रियः ।
 षड्ग्रीष्मसैरनायासादिच्छाकामित्वमामुयात् ॥ १४ ॥

चतुर्दशविधे भेदे तत्राभ्यस्ते महामतिः ।
 लिङ्गावरणजं सर्वे पूर्ववल्लभते फलम् ॥ १५ ॥

स्वजिह्वामिन्दुवर्णाभां चिन्तयेदशभिर्दिनैः ।
 प्राप्नोत्यनुभवं योगी जिह्वाभवमिवात्मनः ॥ १६ ॥

१ ग० पु० पुरोक्तेति पाठः । २ ग० पु० मनस्तद्विति पाठः ।
 ३ क० पु० इच्छासिद्धिमवामुयादिति पाठः ।

आस्वादयति दूरस्थं षण्मासादेकमानसः ।

वत्सरैस्तु त्रिभिः साक्षाल्लेख्यसौ परमामृतम् ॥ १७ ॥

येनासौ भवति योगी जरामरणवर्जितः ।

अपेयादिप्रसक्तोऽपि न पापैः परिभूयते ॥ १८ ॥

पूर्ववत्सर्वमन्यच्च स्वदेहाद्यनुचिन्तयन् ।

फलमाप्नोत्यसंदेहाद्रसनावृतिसंभवम् ॥ १९ ॥

कनकार्भं स्वकं ग्राणमनुचिन्तयतः शनैः ।

दिवसैर्दशभिर्ग्राणशून्यतानुभवो भवेत् ॥ २० ॥

षण्मासाद्वन्धमाग्राति दूरस्थस्यापि वस्तुनः ।

घातयेद्वन्धमाग्राय यस्य दुष्टो भविष्यति ॥ २१ ॥

वत्सरैस्तु त्रिभिर्दिव्यं गून्धमासाद्य योगवित् ।

जरामरणनैर्गुण्ययुक्तो दिव्यत्वर्महति ॥ २२ ॥

सर्वमन्यद्यथोऽहिष्टं तथैव च विचिन्तयेत् ।

क्रमिकं फलमाप्नोति ग्राणावरणमास्थितम् ॥ २३ ॥

उदयादित्यसंकाशे चिन्तयंशक्षुषी निजे ।

दशाहचक्षुषो रक्तस्त्रावानुभवमाप्स्यति ॥ २४ ॥

वेदना महती चास्य ललाटे संप्रजायते ।

न भेतव्यं महादेवि न चाभ्यासं परिवजेत् ॥ २५ ॥

संत्यजन्नन्धतामेति तेन यत्रात्समभ्यसेत् ।
 षड्ग्रीष्मैर्महायोगी दिव्यदृष्टिः प्रजायते ॥ २६ ॥
 छिद्रां प्रपश्यते भूमिं कटाहान्तामतन्द्रितः ।
 आध्युवान्तमयोर्धर्वं च करामलकवद्बुधः ॥ २७ ॥
 वत्सरैस्त् त्रिभिर्योगी ब्रह्माण्डान्तं प्रपश्यति ।
 तदन्तर्योगिनीज्ञानं शरीरस्थं प्रजायते ॥ २८ ॥
 स्वदेहादिकमन्यच्च पूर्वोक्तं पूर्ववत्समरन् ।
 नयनादृतिजं सर्वमामोतीति किमद्गृहतम् ॥ २९ ॥
 सर्वत्राज्ञनपत्राभां निस्तरङ्गां त्वचं स्मरन् ।
 शखैरपि न मासेन हन्तुं शक्यो भविष्यति ॥ ३० ॥
 षष्ठ्यासादतितीव्रेण नाश्निनाप्येष दद्यते ।
 वत्सरत्रितयाद्योगी वज्रोपलविषादिभिः ॥ ३१ ॥
 पीड्यते न कदाचित्स्यादजरामरतां गतः ।
 स्पर्शादृतिजविज्ञानगीतवच्च चतुर्दश ॥ ३२ ॥
 भेदाः सह फलैर्ज्याः पूर्वकालानुसारतः ।
 किंत्वत्र चिन्तयेद्देहं स्वदेहादिभिरादृतम् ॥ ३३ ॥
 संदधानः स्वकं चेतः श्रोत्राकाशे विचक्षणः ।
 दूराच्छ्रवणविज्ञानं षष्ठ्यासादुपजायते ॥ ३४ ॥

१ ग० पु० च्छेतुं शक्य इति पाठः ।

त्रिभिः संवत्सरैर्देविं ब्रह्माण्डान्तरुदीरितम् ।

शृणोति सं स्फुटं सर्वं जरामरणवर्जितः ॥ ३५ ॥

तत्राकाशोक्तवत्सर्वं स्वदेहाद्यतुचिन्तयेत् ।

श्रोत्रावरणजं सर्वं फलमाप्नोति पूर्ववत् ॥ ३६ ॥

मनोवतीमतो वक्ष्ये धारणां सर्वसिद्धिदृष्टम् ।

यया संसिद्धया देवि सर्वसिद्धिफलं लभेत् ॥ ३७ ॥

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।

तस्माच्चादभ्यसेन्मन्त्री यदीच्छेन्मोक्षमव्ययम् ॥ ३८ ॥

तदर्थचन्द्रसंकाशमश्वोवक्रं हृदि स्थितम् ।

चिन्तयन्मासमात्रेण प्रतिभां प्रतिपत्स्यते ॥ ३९ ॥

अक्समात्पश्यते किंचिदक्समाच्छृणुते तथा ।

सर्वेन्द्रियात्मकं ज्ञानमकस्माच्च क्वचित्क्वचिद् ॥ ४० ॥

स्वस्वकेन्द्रियविज्ञानं संपश्येद्वत्सरत्रयात् ।

भवते योगयुक्तस्य योगिनः सुपरिस्फुटम् ॥ ४१ ॥

स्वदेहादिकमप्यत्र पूर्वोक्तवदतुस्मरन् ।

चिन्तावरणविज्ञानं प्राप्य सोमगुणं लभेत् ॥ ४२ ॥

१ क० पु० विस्फुटं सर्वमिति पाठः । २ ग० पु० मक्षयमिति पाठः ।

३१ क० पु० पतितां प्रतीति पाठः ।

इत्येकादश गीतानि समभ्यस्यानि ते तथा ।
 इन्द्रियाणि, यतः सर्वं फलमेव प्रतिष्ठितम् ॥ ४३ ॥
 वन्धमोक्षावुभावेताविन्द्रियाणां जगुर्बुधाः ।
 विगृहीतानि वन्धाय विमुक्तानि विमुक्तये ॥ ४४ ॥
 एतानि व्यापके भावे यदा स्युर्मनसा सह ।
 विमुक्तानीति विद्वद्विज्ञातव्यानि तदा प्रिये ॥ ४५ ॥
 यदा तु विषये कापि प्रदेशान्तरवर्तिनि ।
 संस्थितानि तदा तानि बद्धानीति प्रचक्षते ॥ ४६ ॥
 इत्येयं द्विविधो भावः शुद्धाशुद्धमभेदतः ।
 इन्द्रियाणां समाख्यातः सिद्धयौगीश्वरीमते ॥ ४७ ॥

हृति श्रीमालिनीविजयोत्तरेऽक्षधारणाधिकारः पञ्चदशः ॥ १५

१ तं० इन्द्रियाणीति पाठः । २ क० पु० तदेतानीति पाठः ।
 ३ तं० इत्येवमिति पाठः ।

अथ

षोडशोऽधिकारः

अथ गर्वमयीं दिव्यां धारणां धारणोत्तमीम् ।
महागर्वकरीं वक्ष्ये योगिनां योगवन्दित्ये ॥ १ ॥

षोडशारं स्मरेच्चक्रमात्पदेहमनन्यधीः ।
एषोऽहमिति संचिन्त्य स्वकार्यपरिवारितम् ॥ २ ॥

अप्रधृष्यो भवेद्योगी वत्सरत्रितयेन तु ।
ममत्वमच्युतं तस्य भवेत्सर्वत्र कुत्रचित् ॥ ३ ॥

ताहृपृपस्य चक्रस्य नाभिं मूर्त्तैः स्वकां स्मरन् ।
चिन्तयेत्सर्वमेवाहं मयि सर्वमवस्थितम् ॥ ४ ॥

ततोऽहङ्कारविज्ञानं प्राप्नोतीति किमद्गुतम् ।
हृचके समनुध्यायन्मत्स्वरूपमतन्द्रितः ॥ ५ ॥

अर्कलोकमवाप्नोति गर्वविरणजं फलम् ।
विम्बादिकं क्रमात्सर्वं चिन्तयन्नीललोहितम् ॥ ६ ॥

तद्वं सर्वमाप्नोति दशावस्थाप्रचोदितम् ।
इति गर्वमयी प्रोक्ता प्रजापतिगुणपदा ॥ ७ ॥

१ ख० पु० आत्मन्यहमनन्यधीरिति पाठः ।

उद्यदांदित्यविम्बाभं हृदि पंचमनुस्मरन् ।
 धर्मादिभावसंयुक्तमष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ८ ॥
 मासेन स्थिरबुद्धिः स्यात्पद्मिः श्रुतिधरो भवेत् ।
 त्रिभिरलदैः स्वयं कर्ता शास्त्राणां संप्रजायते ॥ ९ ॥
 स्वां तत्र चिन्तयेन्मूर्ति बुद्धितत्त्वं प्रपश्यति ।
 तदीशज्ञानमामोति ब्रह्माणमनुचिन्तयन् ॥ १० ॥
 वेदानुद्दिरते सप्त ? [सुप्तः] समाधिस्थोऽथवा मुनिः ।
 सुस्थिरास्ते सदाभ्यासादनधीता अपि स्फुटम् ॥ ११ ॥
 विम्बादिकं क्रमात्सर्वं पूर्वोक्तमनुचिन्तयन् ।
 प्रामोति ब्राह्मणैर्वर्यं बुद्ध्यावरणमाश्रितम् ॥ १२ ॥
 हृदि विम्बं रवेधर्यायंस्तदन्तः सोममण्डलम् ।
 एवमभ्यसतस्तस्य षण्मासादुपजायते ॥ १३ ॥
 दिव्यचक्षुरनायासात्सिद्धिः स्याद्रूपसरत्रयात् ।
 स्वदेहं चिन्तयंस्तत्र गुणज्ञानमवाप्यति ॥ १४ ॥
 लिङ्गाकारं स्मरन्दीप्तं तदीशत्वमवाप्यात् ।
 विम्बादि पूर्ववद्ध्यायन्दशकं दशकात्मकम् ॥ १५ ॥

फलमामोत्यसंदेहादुणावरणसंस्थितम् ।
 चतुर्विंशत्यमी प्रोक्ताः प्रत्येकं दशपञ्चधा ॥ १६ ॥

धारणाः क्षमादितच्चानां समासाद्योगिनां हिताः ।
 त्रयोदशात्मके भेदे षडन्याः संस्थिता यथा ॥ १७ ॥

योगिनामनुवर्ण्यन्ते तथा योगप्रसिद्धये ।
 देहं मुक्त्वा स्वरूपेण नान्यत् किंचिदिति स्मरेत् ॥ १८ ॥

सितपञ्चासनासीनं मण्डलत्रितयोपरि ।
 एवमत्र स्थिरीभूते मासमात्रेण योगवित् ॥ १९ ॥

सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो भवतीति किमद्भुतम् ।
 षण्मासादस्य विज्ञानं जायते पृथिवीतले ॥ २० ॥

अब्दाज्जरादिनिर्मुक्तस्त्रिभिः पुंस्तत्त्वहर्भवेत् ।
 हृदधः पङ्कजेऽत्रैव द्वादशार्धाङ्गुलां तनुम् ॥ २१ ॥

हृदन्ते भावयेत्स्वान्यां षण्मासान्मृत्युजिज्ञवेत् ।
 त्रिभिरब्दैः समाप्नोति पुंसतत्त्वेश्वरतुल्यताम् ॥ २२ ॥

विम्बादौ पूर्ववत्सर्वं तत्र संचिन्तिते सति ।
 फलमामोत्यसंदेहात्पुरुषावरणस्थितम् ॥ २३ ॥

एतद्वेदान्तविज्ञानं समासादुपवर्णितम् ।
 कपिलस्य पुरा प्रोक्तमेतद्विस्तरशो मया ॥ २४ ॥

१ क० पु० विज्ञातिसंप्रोक्ता इति पाठः ।

शरत्संध्याग्रसंधाभं स्वदेहपनुचिन्तयन् ।

वीतरागत्वमाप्नोति षड्मीसैर्न संशयः ॥ २५ ॥

जसमरणनिर्मुक्तो वर्षेणौपोपजायते ।

त्र्यब्दाज्ञानमवाप्नोति रागावरणं महत् ॥ २६ ॥

रक्तं संचिन्तयेदेहं संपूर्णाप्रोपरिस्थितम् ।

मासषड्मनुदिग्मो वीतरागत्वसिद्धये ॥ २७ ॥

स्मरन्संवत्सरे सम्यड्मृत्युना न परीड्यते ।

त्रिभिरब्दैर्जितद्वन्द्वो रागे च समतां व्रजेत् ॥ २८ ॥

रक्तपश्चस्थितं रक्तं पञ्चपर्वं हृदावधि ।

ध्यायन्कलमवाप्नोति पूर्वोक्तमस्तिलं क्रमात् ॥ २९ ॥

विम्बादि चात्र पूर्वोक्तमनुचिन्तयतो मुहुः ।

फलं भवति निःशेषं रञ्जकावृतिसंभवम् ॥ ३० ॥

हृदि पद्मं सितं ध्यायेदूद्वष्टपत्रं सकेसरम् ।

सर्वामृतमयं दिव्यं चन्द्रकलिपतकण्ठिकम् ॥ ३१ ॥

निश्चलं तत्र संयम्य चेतो निदान्तमात्पनः ।

ततो यत्पश्यते स्वसे तथ्यं तत्स्य जायते ॥ ३२ ॥

एवमभ्यसतस्तस्य तद्दि पञ्चोदितं फलम् ॥

सर्वं प्रजायते तस्य तत्कालक्रमयोगतः ॥ ३३ ॥

चतुर्ङ्गुलुदेहादि सर्वत्रैवं विचिन्तयन् ॥

पूर्ववत्सर्वमाप्नोति विद्यातत्त्वसमुद्भवम् ॥ ३४ ॥

हृदयादेकमेकं तु व्यतिक्रम्यार्थमङ्गुलम् ॥

पृथक् चक्रत्रयं ध्यायेद्रक्तनीलसिंहं क्रमात् ॥ ३५ ॥

तत्रैत्यद्येकपर्वं तु पुरुषं तत्समवृतिम् ॥

विम्बादिकं च यत्पोक्तं तत्त्वत्रयमिदं सहत् ॥ ३६ ॥

त्रयोदशात्मकं भेदमेतद्दन्तं विदुर्बुधाः ॥

एकादशप्रभेदेन तत्त्वद्वयमयोच्यते ॥ ३७ ॥

कण्ठकूपावधौ चक्रे पथारे नाभिसंस्थितम् ॥

ध्यायेत्स्वरूपमात्मीयं दीप्तेत्रोपलब्धवत् ॥ ३८ ॥

क्षिसादिकालतत्त्वान्ते यद्रस्तु स्थितमध्वनि ॥

सर्वं प्रसाध्य योगीन्द्रो न कालेनाभिभूयते ॥ ३९ ॥

विम्बादिकेऽपि तत्रस्थे योगिनामनुचिन्तिते ।

भवतीति कलाश्वर्यमनायासेन तत्फलम् ॥ ४० ॥

१ ग० पु० प्रजायते देवीति पाठः । २ क० पु० तत्र तिथ्येकपर्वमिति पाठः ।

कण्ठाकाशे स्थिरं चेतः कुर्वन्योगी दिने दिने ।

मायोत्थं फलमाप्नोति विम्बादावपि तत्रगे ॥ ४१ ॥

कण्ठकूपविंधानाभं राहुग्रस्तेन्दुविम्बवत् ।

चिन्तयन्न पुनर्याति मायादेवशवर्तिताम् ॥ ४२ ॥

तदेव तत्र स्वर्भानुमुक्तवत्परिचिन्तयन् ।

तेजोदेहादिकं चापि प्राप्नोति परमेशताम् ॥ ४३ ॥

मध्यन्दिनकराकारं लम्बकस्थं विचिन्तयेत् ।

समस्तमत्रचक्रस्य रूपं यत्सामुदायिकम् ॥ ४४ ॥

ततः कालक्रमायोगी मत्रत्वमुद्धिगच्छति ।

अनुषङ्गफलं चात्र पूर्वोक्तं सर्वमिष्यते ॥ ४५ ॥

मूर्ति तत्रैव संचिन्त्य मत्रेशत्वमवाप्न्यात् ।

तदधो दीपकं तेजो ध्यात्वा तत्पतितां व्रजेत् ॥ ४६ ॥

सबाद्याभ्यन्तरं तस्मादधोर्ध्वं व्यापि च स्मरन् ।

तेजो मत्रेशत्वानपदात्र च्यवते नरः ॥ ४७ ॥

बद्धा पद्मासनं योगी पराबीजमनुस्मरन् ।

भुवोर्मध्ये न्यसेचित्तं तद्विदिः किंचिदग्रतः ॥ ४८ ॥

निमीलिताक्षो हृष्टात्मा शब्दालोकविवर्जिते ।

पश्यते पुरुषं तत्र द्वादशाङ्गुलमायतम् ॥ ४९ ॥

तत्र चेतः स्थिरं कुर्यात्ततो मासत्रयोपरि ।

सर्वावयवसंपूर्णं तेजोरूपमचञ्चलम् ॥ ५० ॥

प्रसन्नमिन्दुसंकाशं पश्यति दिव्यचक्षुषा ।

तं हृष्टा पुरुषं दिव्यं कालज्ञानं प्रवर्तते ॥ ५१ ॥

अशिरस्के भवेन्मृत्युः षष्ठासाभ्यन्तरेण तु ।

वञ्चनं तत्र कुर्वीत यत्रात्कालस्य योगवित् ॥ ५२ ॥

ब्रह्मरन्ध्रोपरि ध्यायेच्चन्द्रविम्बमकल्पमषम् ।

स्ववन्तमपूर्तं दिव्यं स्वदेहापूरकं बहु ॥ ५३ ॥

तेनापूरितमात्मानं चेतोनालानुसर्पिणा ।

सबाहाभ्यन्तरं ध्यायन्दशाहान्मृत्युजिङ्गवेत् ॥ ५४ ॥

महाव्याधिविनाशेऽपि योगमेनं समभ्यसेत् ।

प्रसद्ग्रन्ध्याधिनाशाय प्रत्यङ्गाङ्गमनुस्मरन् ॥ ५५ ॥

धूमवर्णं यदा पश्येन्महाव्याधिस्तदा भवेत् ।

कृष्णे कुष्ठमवाप्नोति नीले शीतलिकाभयम् ॥ ५६ ॥

हीनचक्षुषि तद्रोगं नासाहीने तदात्मकम् ।

यद्यदङ्गं न पश्येत तत्र तद्वाधिमादिशेत् ॥ ५७ ॥

आत्मनो वा परेषां वा योगी योगपथे स्थितः ।

वर्षेस्तु पञ्चभिः सर्वे विद्यातञ्चान्तमीश्वरि ॥ ५८ ॥

वेत्ति भुज्ञे च सततं न च तस्मात्प्रहीयते ।
 तत्रस्थे तेजसि ध्याते सर्वदेहविसर्पिणि ॥ ५९ ॥
 पूर्वोक्तं सर्वमाप्नोति तत्कालकमयोगतः ।
 अथोधर्वव्यापिनि ध्याने तत्र तस्मादखण्डितः ॥ ६० ॥
 सर्वमत्रेष्वशत्वान्न भूयोऽपि निवर्तते ।
 एवं ललाटदेशैऽपि महादीप्तमनुस्मरन् ॥ ६१ ॥
 प्रपञ्चत्यचिरादेव वर्णाष्टकयुतं क्रमात् ।
 इन्द्रनीलप्रतीकाशं शिखिकण्ठसमद्युति ॥ ६२ ॥
 राजावर्तनिभं चान्यत्तथा वैदूर्यसंनिभम् ।
 गुष्परागनिभं चान्यत्प्रवालकसमद्युति ॥ ६३ ॥
 पद्मरागप्रतीकाशमन्यचन्द्रसमद्युति ।
 तां हृष्टां परमां ज्योत्स्नां दिव्यज्ञानं प्रवर्तते ॥ ६४ ॥
 विहारपादचारादि ततः सर्वं प्रवर्तते ।
 अधोधर्वं व्यापिनि ध्याते न तस्माह्यवते पदात् ॥ ६५ ॥
 इत्येतत्सर्वमाख्यातं लक्ष्यभेदव्यवस्थितम् ।
 अधुना चित्तभेदोऽपि समासादुपदिश्यते ॥ ६६ ॥

पिशाचानन्तपर्यन्तगुणाष्टकसमीहया ।

तत्तद्रूपगुणं कुर्यात्सम्यग्गते स्थिरं मनः ॥ ६७ ॥

इतीश्वरपदान्तस्य मार्गस्यास्य पृथक् पृथक् ।

यथोपासा तथाख्याता योगिनां योगसिद्धये ॥ ६८ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रेऽधारणाधिकारः षोडशः ॥ १६ ॥

अथ ।

सप्तदशोऽधिकारः

अथैतत्सर्वमुदिष्टं यदि न स्फुटतां व्रजेत् ।
स्फुटीकृते स्थिते तत्र न मनस्तिष्ठते स्फुटम् ॥ १ ॥

गतिभद्रं ततस्तस्य प्राणायामेन कारयेत् ।
स च पञ्चविधः प्रोक्तः पूरकादिप्रभेदतः ॥ २ ॥

पूरकः कुम्भकश्चैव रेचको त्वपकर्षकः ।
उत्कर्षः पञ्चमो ज्ञेयस्तदभ्यासाय योगिभिः ॥ ३ ॥

पूरकः पूरणाद्वायोद्देवा षोडा च गीयते ।
स्वभावपूरणादेको विरेच्यान्यः प्रपूरितः ॥ ४ ॥

नासामुखोर्ध्वतालूनां रन्ध्रभेदाद्विभिद्यते ।
भिन्नः षोडात्वमभ्येति पुनर्भेदैरनन्तताम् ॥ ५ ॥

कुम्भः पञ्चविधो ज्ञेयस्तत्रैकः पूरितादत् ।
विधृतो रेचकात्पश्चाद्वितीयः परिकीर्तिः ॥ ६ ॥

द्वयोरन्ते द्वयं चान्यत्स्वभावस्थश्च पञ्चमः ।
स्थानान्तरप्रभेदेन गच्छत्येषोऽप्यनन्तताम् ॥ ७ ॥

रेचकः पूर्ववज्ज्ञेयो द्विधाभूतः षडात्मकः ।
स्थानसंस्तम्भितो वायुस्तस्मादुत्कृष्य नीयते ॥ ८ ॥

योऽन्यप्रदेशसंप्राप्त्यै स उत्कर्षक इष्यते ।
 तस्मादपि पुनः स्थानं यतो नीतस्तदाहृतः ॥ ९ ॥
 अपकर्षक इत्युक्तो द्वावप्येतावनेकथा ।
 एषामभ्यसनं कुर्यात्पद्मकाद्यासनस्थितः ॥ १० ॥
 अधमः सकृदुद्धातो मध्यमः सिद्धिदो मैतः ।
 ज्येष्ठः स्याद्यस्त्रिरुद्धातः स च द्वादशमात्रकः ॥ ११ ॥
 त्रिर्जनुवेष्टनान्मात्रात्रिगुणात्त्वोटिकात्रयात् ।
 अजितां नाक्रमेन्मात्रां वायुदोषनिवृत्तये ॥ १२ ॥
 प्रत्यङ्गधारणाद्वायुं न च चक्षुषि धारयेत् ।
 नाभिहृतालुकण्ठस्थे विवृते मरुति क्रमात् ॥ १३ ॥
 चतस्रो धारणा ज्ञेया शिख्यम्बूशामृतात्मिकाः ।
 यद्यत्र चिन्तयेद्वयं तत्तत्सर्वगतं स्मरेत् ॥ १४ ॥
 बिन्दुनादात्मकं रूपमीशानीं धारणां श्रितम् ।
 अमृतायाः स्मरेदिन्दुं कालत्यागोक्तवर्त्मना ॥ १५ ॥
 धारणाभिरिहैताभिर्योगी योगपथे स्थितः ।
 हेयं वस्तु परित्यज्य यायात्पदमनुक्तमम् ॥ १६ ॥
 त्रिवेदद्वीन्दुसंख्यातसमुद्धातास्त्वमा मताः ।
 एताभिरप्यधोऽप्युक्तं फलं प्राप्नोत्यनुक्तमम् ॥ १७ ॥

१ ग० पु० पदमनामयमिति पाठः ।
 १५

योगाङ्गत्वे समानेऽपि तर्को योगाङ्गमुत्तमम् ।
 हेयाद्यालोचना तस्मात्तत्र यत्नः प्रशस्यते ॥ १८ ॥

मार्गे चेतः स्थिरीभूते हेयेऽपि विषयेच्छया ।
 व्रेयं तेनानयेत्तावद्यावत्पदमनामयम् ॥ १९ ॥

तदर्थभावनायुक्तं मनोध्यानमुदाहृतम् ।
 तदेव परमं ज्ञानं भावनामयमिष्यते ॥ २० ॥

मुहूर्तादेव तत्रस्थः समाधिं प्रतिपद्यते ।
 तत्रापि च सुनिष्पन्ने फलं प्राप्नोत्यभीप्सितम् ॥ २१ ॥

यत्किञ्चिच्चिन्तयेद्दस्तु नान्यत्वं प्रतिपद्यते ।
 तेन तन्मयतामात्य भवेत्पश्चादभाववत् ॥ २२ ॥

पञ्चतामिव संप्राप्तस्तीवैरपि न चाल्यते ।
 ततः शब्दादिभिर्योगी योगिनीकुलनन्दनः ॥ २३ ॥

इत्यनेन विधानेन प्रत्याहृत्यं मनो मुहुः ।
 प्राणायामादिकं सर्वं कुर्याद्योगप्रसिद्धये ॥ २४ ॥

सर्वमप्यथवा भोगं मन्यमानो विरूपकम् ।
 स्वशरीरं परित्यज्य शाश्वतं पदमृच्छति ॥ २५ ॥

तदा पूर्वोदितं न्यासं कालानलसमप्रभम् ।
 विपरीतविधानेन कुर्या.....द्वियुग्मताम् ॥ २६ ॥

आग्नेयीं धारणां कृत्वा सर्वमर्मप्रतापिनीम् ।
 यूर्येद्वायुना देहमङ्गुष्ठान्मस्तकान्तिकम् ॥ २७ ॥

तमुत्कृष्य ततोऽङ्गुष्ठाद्ब्रह्मरन्ध्रान्तमानयेत् ।

छेदयेत्सर्वमर्माणि मन्त्रेनानेन योगवित् ॥ २८ ॥

३/३७-३८
जीवमादिद्विजास्त्वं शिरोमालादिसंयुतम् ।

कृत्वा तदग्रे कुर्वीत द्विजमाद्यमजीवकम् ॥ २९ ॥

इत्येषा कथितां कालरात्रिमर्मनिकृत्तनी ।

नैनां समुच्चरेदेवि य इच्छेद्वीर्धजीवितम् ॥ ३० ॥

शतार्थोच्चारयोगेन जायते भूधिं वेदना ।

एवं प्रत्ययमालोच्य मृत्युजिज्ञानमाश्रयेत् ॥ ३१ ॥

निपीड्य तं ततस्तत्र विन्दुनादादिचिन्तकम् ।

वेगादुत्कृष्य तत्रस्थकालरात्रिं विसर्जयेत् ॥ ३२ ॥

.... सिद्धयोगीश्वरी मते ।

तत्सकाशाद्वेतिसद्धिः सर्वमन्त्रोक्तलक्षणा ॥ ३३ ॥

तदेव मन्त्ररूपेण म [नुष्ट्यैः] समुपास्यते ।

एष ते ज्ञेयसद्धावः कथितः सुखान्दिते ॥ ३४ ॥

अभक्तस्य गुहस्यापि नाख्येयो जातुचिन्मया ।

उदरं सर्वमापूर्य ब्रह्मरन्ध्रान्तमागतम् ॥ ३५ ॥

वायुं भ्रमणीयोगेन ततस्तं प्रेरयेत्तथा ।

यावत्प्राणप्रदेशान्तं योगिनां मनसेष्पितम् ॥ ३६ ॥

१ क० पु० माद्य सजीवकमिति पाठः । २ क० पु० तदा भ्रमणेति पाठः

व्याप्ते पुनरा [वृत्ति] तथैव नाभिमण्डलम् ।
 एवं समभ्यसेत्तावद्यावद्वासरसम्पकम् ॥ ३७ ॥
 तदाप्रभृति संयुक्तः कर्षयेत्त्रिदशानपि ।
 अनेनाकृष्ण विज्ञानं सर्वयोगिनिषेवितम् ॥ ३८ ॥
 गृहीयाद्योगयुक्तात्मा किमन्यैः क्षुद्रशासनैः ।
 प्रथमं महती द्युर्णिरभ्यासात्तस्य जायते ॥ ३९ ॥
 ततः प्रकम्पो देवेशि ज्वलतीव ततोऽप्यणः ।
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे सप्तदशोऽधिकारः ॥ १७ ॥

अथ

अष्टूदशोऽधिकारः ।

श्रृणु देवि परं गुह्यमप्राप्यमकृतात्मनाम् ।
यत्र कस्यचिदाख्यातं तदद्य कथयामि ते ॥ १ ॥

सर्वमन्यत्परित्यज्य चित्तमत्र निवेशयेत् ।
मृच्छैलधातुरत्नादिभवं लिङ्गं न पूजयेत् ॥ २ ॥

यजेदाध्यात्मिकं लिङ्गं यत्र लीनं चराचरम् ।
बहिलिङ्गस्य लिङ्गत्वमनेनाधिष्ठितं यतः ॥ ३ ॥

अतः प्रपूजयेदेतत्परमाद्वैतमाश्रितः ।
अनुध्यानेन देवेशं परेण परमाणुना ॥ ४ ॥

योऽनुध्यातः स एवैतलिङ्गं पश्यति नापरः ।
यदेतत्स्पन्दनं नाम हृदये समवस्थितम् ॥ ५ ॥

तत्र चित्तं समाधाय कम्य उद्भव एव च ।
तत्र प्रशान्तिमापन्ने मासेनैकेन योगवित् ॥ ६ ॥

हृदयादुत्थितं लिङ्गं ब्रह्मरन्ध्रान्तमीश्वरि ।
स्वप्रभोद्योतिताशेषदेहान्तममलवृत्ति ॥ ७ ॥

तत्रैव पश्यते सर्वे मन्त्रजालं महामतिः ।
तन्मस्तकं समाख्य मासमात्रमनन्यधीः ॥ ८ ॥

ततस्तत्र सुनिष्पत्ते षण्मासात्सर्वसिद्धयः ।
 एतलिङ्गमविज्ञाय यो लिङ्गी लिङ्गमाश्रयेत् ॥ ९ ॥
 वृथा परिश्रमस्तस्य न लिङ्गफलमश्वते ।
 शैवमेतन्महालिङ्गमात्मलिङ्गे [न] सिद्ध्यति ॥ १० ॥
 सिद्धेऽत्र लिङ्गवलिङ्गी लिङ्गस्थो लिङ्गवर्जितः ।
 भवतीति किमाश्र्वर्यमेतस्मालिङ्गलिङ्गितः ॥ ११ ॥
 अनेन लिङ्गलिङ्गेन यदा योगी वहिर्वर्जेत् ।
 तदा लिङ्गीति विज्ञेयः पुरानं लिङ्गमिष्यते ॥ १२ ॥
 एतस्मालिङ्गविज्ञानाद्योगिनो लिङ्गिताः स्मृताः ।
 अनेनाधिष्ठिताः मन्त्राः शान्तरौप्रादिभेदतः ॥ १३ ॥
 भवतीति किमाश्र्वर्य तज्जावगतचेतसः ।
 रौद्रं भावं समाश्रित्य यदि योगं समभ्यसेत् ॥ १४ ॥
 दुर्निरीक्ष्यो भवेत्सर्वैः सदेवासुरमात्रैः ।
 गमागमविनिर्मुक्तः सर्वदृष्टिरकातरः ॥ १५ ॥
 मुहूर्ते तिष्ठते यावत्तावदेवेशमाप्न्यात् ।
 आविष्टः पश्यते सर्वं सूर्यकोटिसप्तश्च ॥ १६ ॥
 यच्चदक्षरमव्यक्तं शैवं भैरवमित्यपि ।
 तं दृष्ट्वा वत्सरार्थेन योगी सर्वज्ञतामियात् ॥ १७ ॥
 य एवैनं समाप्ताद्य यस्तु सिमधिगच्छति ।
 न च कृत्रिमयोगेषु स मुक्तः सर्ववन्धनैः ॥ १८ ॥

प्राणायामादिकैर्लिङ्गैर्योगाः स्युः कृत्रिमा मताः ।
 तेन तेऽकृतकस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥१९॥

१० एतत्सम्भ्यसन्योगी दिव्यचिन्तानि पश्यति ।
 उपविष्ट ऋजुर्योगी न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ २० ॥

मुहूर्तानिर्देहत्सर्वं देहस्थमकृतं कृतम् ।
 दद्यमानस्य तस्येह प्रकम्पानुभवो भवेत् ॥ २१ ॥

ततस्तत्र स्थिरीभूते ज्योतिरन्तः प्रकाशते ।
 तां दृष्ट्वा परमां दीप्तिं दिव्यज्ञानं प्रवर्तते ॥ २२ ॥

स्वतन्त्रशिवतामेति शुद्धानो विषयानपि ।
 अनिमीलितदिव्याक्षो यावदास्ते मुहूर्तकम् ॥ २३ ॥

तस्मात्सर्वगतं भावमात्मनः प्रतिपद्यते ।
 तमेव भावयेद्यत्तात्सर्वसिद्धिफलेप्सया ॥ २४ ॥

ततस्तं भावयेद्योगी कम्पमानोऽत्यनुल्बणम् ।
 ततः प्रपश्यते तेजो ललाटाग्रे समन्ततः ॥ २५ ॥

दृष्ट्वा तत्परमं तेजो दिव्यज्ञानमवाम्यात् ।
 षड्ग्रीष्मासैरनायासाद्रत्सरेण प्रसिद्ध्यति ॥ २६ ॥

शिवतुल्यवलो भूत्वा यत्रेष्टुं तत्र गच्छति ।
 चेतः सर्वगतं कृत्वा मुहूर्तादेव योगवित् ॥ २७ ॥

१ क० पु० परमं तेज इति पाठः ।

शक्त्यावेशमवामोति प्रकम्पानुभवात्मकम् ।
 ततस्तत्र स्थिरीभूते मासमात्रैण योगवित् ॥ २८ ॥
शक्तिं प्रपश्यते तेजः सवाह्याभ्यन्तरे स्थिरम् ।
 तत्र सम्यक् सुनिष्पन्ने सर्वेन्द्रियजमादरात् ॥ २९ ॥
 तत्र स्फुटमनामोति विज्ञानमनिवारितम् ।
 सर्वं चात्र विज्ञेयं यदक्षायैन संगतम् ॥ ३० ॥
 एकमेवेदमाख्यातं तत्त्वं पर्यायभेदतः ।
 कर्मेन्द्रियाणि बुद्ध्यन्तं परित्यज्य समस्तकम् ॥ ३१ ॥
भावयेत्परमां शक्तिं सर्वत्रैव विचक्षणः ।
 निश्चलं तु मनः कृत्वा यावत्तन्ययतां गतः ॥ ३२ ॥
 तावत्सर्वगतं भावं क्षणमात्रात्प्रपद्यते ।
 निर्दद्य पाशजालानि यथेष्टु फलमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥
 तस्मात्समभ्यसेदेनं कृत्वा निश्चयमात्मनः ।
 यत्राधारविनिर्मुक्तो जीवो लयमवाप्स्यति ॥ ३४ ॥
 तत्स्थानं सर्वमन्त्राणामुत्पत्तिक्षेत्रमिष्यते ।
 द्विविधं तंत्परिज्ञेयं वाह्याभ्यन्तरभेदतः ॥ ३५ ॥
 प्रयातव्याधिका मात्रा सा ज्ञेया सर्वसिद्धिदा ।
 अथवा गच्छतस्तस्य स्वग्रहृत्या विचक्षणः ॥ ३६ ॥

१ ग० पु० यदक्षायैन संगतमिति पाठः ।

२ क० पु० उत्पत्तिस्थानमिति पाठः ।

निरोधं मध्यमे स्थाने कुर्वति क्षणमात्रम् ।

पश्यते तत्र चिच्छाक्ति तुटिमात्रामखण्डिताम् ॥ ३७ ॥

तदैव परमं तत्त्वं तस्माज्ञातमिदं जगत् ।

स एव मन्त्रदेहस्तु सिद्धयोगीश्वरीमते ॥ ३८ ॥

तेनैवालिङ्गिता मन्त्राः सर्वसिद्धिफलप्रदाः ।

ईषद्ब्राह्मत्ववर्णस्तु हेयोपादेयवर्जितः ॥ ३९ ॥

यां संविच्चिमवाग्नोति शिवतत्त्वं तदुच्यते ।

तत्र चित्तं स्थिरीकुर्वन्सर्वज्ञत्वमवाम्यात् ॥ ४० ॥

तत्रैव दिव्यचिह्नानि प्रश्यते च न संशयः ।

यत्रैव कुर्वचिह्नात्रे विकार उपजायते ॥ ४१ ॥

संकल्पपूर्वको देवि तत्तत्त्वं तत्त्वमुत्तमम् ।

तदभ्यसेन्महायोगी सर्वज्ञत्वजिगीषया ॥ ४२ ॥

प्राग्नोति परमं स्थानं भुल्वा सिद्धिं यथेष्टिसताम् ।

गन्धपुष्पादिभिर्योगी नित्यमात्मानमादरात् ॥ ४३ ॥

ब्रह्मरन्ध्रप्रदेशे तु पूजयेद्भावतोऽपि वा ।

द्रवद्रव्यसमायोगात्मपनं तस्य जायते ॥ ४४ ॥

गन्धपुष्पादिगन्धस्य ग्रहणं यजनं मतम् ।

घड्सास्वादनं तस्य नैवेद्याय प्रकल्पते ॥ ४५ ॥

१ क० पु० द्रव्याद्रव्येति ।

यमेवोच्चारयेद्वर्णं स जपः परिकीर्तिः ।
 तत्र चेतः समाधाय दह्मानस्य वस्तुनः ॥ ४६ ॥
 ज्वालान्तस्तिष्ठते यावत्तावद्वेषः कृतो भ्रवेत् ।
 यदेव पश्यते रूपं तदेव ध्यानमिष्यते ॥ ४७ ॥
 प्रसङ्गादिदमुद्दिष्टपद्मैत्यजनं महत् ।
 उदयार्कसंभासामूर्ध्वद्वारे मनः स्थिरम् ॥ ४८ ॥
 हृदि वा तत्त्वा कुर्याद्वादशान्तेऽथ वामुयात् ।
 ततो मासार्धमात्रेण तदूपमुपलभ्यते ॥ ४९ ॥
 उपलब्धं तदभ्यस्य सर्वज्ञत्वाय कल्पते ।
 वस्त्रेण मुखमाच्छाद्य योगी लङ्घ्ये नियोजयेत् ॥ ५० ॥
 नाभिकन्दादधस्तात् यावत्तत्त्वं शिखावधि ।
 सूक्ष्मतारकसंकाशं रश्मिज्वालाकरालितम् ॥ ५१ ॥
 प्राणशक्तयवसाने तु पश्यते रूपमात्मनः ।
 तदेवाभ्यसतो देवि विकासमुपगच्छति ॥ ५२ ॥
 तन्मुखं सर्वमन्त्राणां सर्वतन्त्रेषु पठ्यते ।
 ततोऽस्य मासमात्रेण काचित्संविचिरिष्यते ॥ ५३ ॥
 यतः सर्वं विजानाति हृदये संव्यवस्थितम् ।
 तां ज्ञात्वा कस्यचिद्योगी न सम्यकप्रतिपादयेत् ॥ ५४ ॥

१ ग० पु० तावद्वूम् इति पाठः । २ क० पु० समाभ्यासेति०पाठः ।

अध्यायात्कथनं कुर्यान्निकाले मृत्युमाप्नुयात् ।
 मृतोऽपि श्वभ्रसंघाते क्रमेण परिपच्यते ॥ ५५ ॥
 एवं ज्ञाह्वा महादेवि स्वहितं समुपार्जयेत् ।
 शिष्योऽप्यन्यायलो गृह्णन्वरकं प्रतिपद्यते ॥ ५६ ॥
 न च तत्कालमाप्नोति वचस्त्ववितर्थं मम ।
 न्यायेन ज्ञानमासाद्य पश्चात् प्रतिपद्यते ॥ ५७ ॥
 तदा तस्य प्रकुर्वीत विज्ञानापहृतिं बुधः ।
 ध्यात्वा तमग्रतः स्थाप्य स्वरूपेणैव योगवित् ॥ ५८ ॥
 षट्क्विं विन्यसेन्मार्गं तस्य देहे पुरोक्तवत् ।
 ततस्तं दीपमालोक्य तदङ्गुष्टाग्रतः क्रमात् ॥ ५९ ॥
 नयेत्तेजः समाहृत्य द्रादशान्तमनन्यधीः ।
 ततस्तं तत्र सांचिन्त्य शिवेनैकत्वमागतम् ॥ ६० ॥
 तत्र ध्यायेत्तमोरूपं तिरोभावनशीलनम् ।
 पतन्तीं तेन मार्गेण हङ्गुष्टाग्रान्तमागताम् ॥ ६१ ॥
 सवाहा भ्यन्तरं ध्यायेन्निविडाञ्जनसप्रभाम् ।
 अनेन विधिना तस्य मूढबुद्धेरुत्तमनः ॥ ६२ ॥
 विज्ञानमन्त्रविद्याद्या न कुर्वन्त्युपकारिताम् ।
 चित्ताभिसंधिमात्रेण हृष्टस्यापि जायते ॥ ६३ ॥
 कथंचिदुपलब्धस्य नित्यमेवापकारिणः ।
 अथवा सूर्यविम्बाभं ध्यात्वा विच्छेद्यमग्रतः ॥ ६४ ॥

स्वर्भानुरूपया शक्त्या ग्रस्तं तं पनुचिन्तयेत् ।
 अपराधसहस्रैस्तु कोपेन महतान्वितः ॥ ६५ ॥
 विधिमेनं प्रकुर्वीत क्रीडार्थं न तु जातुचित् ।
 अनेन विधिना भ्रष्टे विज्ञानादपरेण च ॥ ६६ ॥
 न शक्यो योजितुं भ्रयो यावत्तेनैव नोद्धृतः ।
 करुणाकृष्टचिन्तस्तु तस्य कृत्वा विशोधनम् ॥ ६७ ॥
 प्राणायामादिभिस्तीवैः प्रायश्चित्तैर्विष्णुतैः ।
 ततस्तस्य प्रकुर्वीत दीक्षां पूर्वोक्तवर्त्मना ॥ ६८ ॥
 ततः सर्वमवाप्नोति फलं तस्मादनन्यधीः ।
 एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन गुरुमासाद्येत्सुधीः ॥ ६९ ॥
 यतः संतोष उत्पन्नः शिवज्ञानामृतात्मकः ।
 न तस्यान्वेष्येद्वृत्तं शुभं वा यदि वाशुभम् ॥ ७० ॥
 स एव तद्विज्ञानाति युक्तं वायुक्तपेव वा ।
 अकार्येषु यदा सक्तः प्राणद्रव्यापहारिषु ॥ ७१ ॥
 तदा निवारणीयोऽसौ प्रणतेन विपश्चिता ।
 तेनांतिवार्यमाणोऽपि यद्यसौ न निवर्तते ॥ ७२ ॥
 तदान्यत्र कविदत्वा शिवमेवानुचिन्तयेत् ।
 एष योगविधिः प्रोक्तः समासाद्योगिनां हितः ॥ ७३ ॥
 नात्र शुद्धिर्नचाशुद्धिर्न भक्ष्यादिविचारणम् ।
 न द्वैतं नापि चाद्वैतं लिङ्गपूजादिकं न च ॥ ७४ ॥

न चापि तत्परित्यागो निष्परिग्रहतापि वा ।
 सपरिग्रहता वापि जटावस्मादिसंग्रहः ॥ ७५ ॥
 तत्यागो न व्रतादीनां चरणाचरणं च यत् ।
 शेत्रादिसंप्रवेशश्च सुमयादिप्रपालनम् ॥ ७६ ॥
 परस्वरूपलिङ्गादि नामगोत्रादिकं च यत् ।
 नास्मिन्निधीयते किंचिन्न चापि प्रतिष्ठित्यते ॥ ७७ ॥
 विहितं सर्वमेवात्रं प्रतिषिद्धमथापि वा ।
 किंत्वेतदत्र देवेशि नियमेन विधीयते ॥ ७८ ॥
 तत्त्वे चेतः स्थिरीकार्यं सुप्रयत्नेन योगिना ।
 तत्त्वे यस्य यथैव स्यात्स तथैव समाचरेत् ॥ ७९ ॥
 तत्त्वे निश्चलचित्तस्तु भुज्ञानो विषयानपि ।
 न संस्पृश्येत दोषैः सु पद्यपत्रमिवाम्भसा ॥ ८० ॥
 विषापहारिमन्त्रादिसंनद्दो भक्षयन्नपि ।
 विषं न मुहूर्ते तेन तदव्योगी महामतिः ॥ ८१ ॥
 इत्येतत्कथितं देवि किमन्यत्परिपृच्छासि ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे परमविद्याधिकारे
 नामाष्टादशोऽधिकारः ॥ १८ ॥

१ क० पु० परलिङ्गस्वरूपादीति पाठः । २ क० पु० सर्वमेवेदमिति पाठः ।
 ३ ख० पु० तै० च मन्त्रादिसंयुक्त इति पाठः ।

अथ

एकोनविंशोऽधिकारः ।

अथैनं परमं योगविधिमाकर्ष्य शाङ्करी ।
पुनराह प्रसन्नास्या पणिपत्य जगद्गुरुम् ॥ १ ॥
साध्यत्वेत् श्रुता देव भिन्नयोनिस्तु मालिनी ।
विद्यात्रयं सविद्याङ्गं विधिवच्चावधारितम् ॥ २ ॥
अधुना श्रोतुमिच्छामि ह्यभिन्ना साध्यते कथम् ।
हिताय साधकेन्द्राणां प्रसादाद्वक्तुर्महसि ॥ ३ ॥
एवमुक्तो महेशान्या जगतां पतिरादरात् ।
विकसद्वदनाम्भोजः प्रत्युवाच वचोऽमृतम् ॥ ४ ॥
आरिराधयिषुः शंभुं कुलोक्तविधिना बुधः ।
कुलचक्रं यजेदादौ बुधो दीक्षोक्तवर्त्मना ॥ ५ ॥
ततो जपेत्परां शक्तिं लक्ष्मेकमखण्डितम् ।
परावीजपुटान्तःस्थां न द्रुतां न विलम्बिताम् ॥ ६ ॥
तद्रत्खण्डाष्टकं चास्या लक्षं लक्ष्मेकमखण्डितम् ।
जपेत्कुलेष्वरस्यापि लक्षण्डमनन्यधीः ॥ ७ ॥
होमयित्वा दशांशेन द्रव्यं पूर्वोदितं बुधः ।
नित्यानुस्मृतिशीलस्य वाक्सद्धिः संप्रजायते ॥ ८ ॥

स्वकुले जपयुक्तस्य अशक्तस्यापि साधने ।
 भवन्ति कन्येसा देवि संसारे भोगसंपदः ॥ ९ ॥

शक्तस्तु साधयेत्सर्वद्विंश्यमासुक्तमामपि ।
 कृतसेवाविधिः पृथ्वीं ब्रह्मेदुद्धान्तपैत्रिवत् ॥ १० ॥

नगरे पञ्चरात्रं तु त्रिरात्रं पत्तने तु वै ।
 ग्रामेऽपि चैकरात्रं तु स्थित्वैनं विभिन्नचरेत् ॥ ११ ॥

यन्नामाद्यक्षरं यत्र वर्गे तैत्तस्य वस्तुनः ।
 कुलमृक्तं विधानज्ञैर्नगरादेन संशयः ॥ १२ ॥

या यत्र देवता वर्गे वाच्यत्वे संब्यवस्थिता ।
 सैव तस्य पतित्वेन ध्येया पूज्या च साधकैः ॥ १३ ॥

तस्य किंचित्समासाद्य नगरादिकमादरात् ।
 स्वदिंग्वर्गस्थितो भूत्वा चक्रं योज्य निजोदये ॥ १४ ॥

अवा..... समेकैक उदिते..... ।
 देवता माहेश्वर..... ॥ १५ ॥

क्रमणैव यथा रात्रौ..... तथा दिवा ।
 स्वदिशि स्वोदये वर्गे तमेवानुस्मरेहुधः ॥ १६ ॥

१ ग० पु० कन्यका देवीति पाठः । २ ग० पु० पत्रवदिति पाठः ।

३ क० पु० वर्गतत्त्वस्येति पाठः । ४ क० पु० संब्यवस्थितिरिति पाठः ।

५ ग० पु० स्वदिशि संस्थित इति । ६ नियोजयेत् इति पाठः ।

तिष्ठेदन्योदयं यावत्ततः स्वां दिशमाश्रयेत् ।
 स्वकुलं चिन्तयन्यायां तदेशकुलमेव वा ॥ १७ ॥
 यावदन्यां दिशं मन्त्री ततस्तंदनुचिन्तयेत् ।
 एवं यावत्स्वकं स्थानं कुलचक्रोक्तवर्तमना ॥ १८ ॥
 भ्रमित्वा पुनरायाति पूर्वकालक्रमेण च ।
 तावदागत्य देवेशि तदेशकुलनायिका ॥ १९ ॥
 ददेह्नक्षयादिकं किंचिदापयेद्राथ केनचित् ।
 अनेन विधिना युक्तो गुप्ताचारो दृढव्रतः ॥ २० ॥
 योगिनीमेलकं प्राप्य षष्ठ्यासैनैव सिद्ध्यति ।
 दुष्करोऽयं विधिर्देवि सत्त्वहीनैर्नराधमैः ॥ २१ ॥
 सर्वसिद्धिकरो मुख्यः कुलशास्त्रेषु सर्वतः ।
 अथैकस्मिन्बपि ग्रामे पत्तने नगरेऽपि वा ॥ २२ ॥
 तद्विग्रामं समाश्रित्य तदेव जपते कुलम् ।
 त्रिभिरब्दैरनायासात्साधयेदुत्तमं फलम् ॥ २३ ॥
 लोकयात्रापरित्यक्तो ग्रासमात्रपरिग्रहः ।
 अथवा नाभिचके तु ध्यानचक्रं कुलात्मकम् ॥ २४ ॥
 चेतसा भ्रमणं कुर्यात्सर्वकालक्रमेण तु ।
 ततोऽस्य वत्सराधेन देहान्तं योगिनीकुलम् ॥ २५ ॥

१ क० पु० यावत्तदेशेति पाठः ।

आविर्भवत्यसंदेहात्स्वविज्ञानप्रकाशकम् ।
 तेनाविर्भूतमात्रेण योगी योगिङ्कुले कुली ॥ २६ ॥
 अवेदपि चतिर्देवि योगिनां परमेष्वरि ।
 अथवा चिन्तयेदेवि यकारादिकमष्टकम् ॥ २७ ॥
 स्वरूपेण प्रभाकारकरालाकुलविग्रहम् ।
 तस्य मध्ये कुलेशानं स्वबोधकमनुस्मरन् ॥ २८ ॥
 सर्वमेव च तत्पश्चाच्चक्रं दीपशिखाकृतिम् ।
 संभूतं चिन्तयेद्योगी योगिनीपदकाङ्ग्या ॥ २९ ॥
 एतस्मिन्व्यक्तिमाप्न्वे पिण्डस्थं बुद्धं उच्यते ।
 ततोऽस्याकस्मिकी देवि महामुद्रोपजायते ॥ ३० ॥
 शृङ्गारवीरकारुण्यशोककोपादयस्तथा ।
 प्रबुद्धमेतदुद्दिष्टं पिण्डस्थं मराचिंते ॥ ३१ ॥
 दिवसैरभियुक्तस्य ततोऽस्य बहुभिर्दिनैः ।
 धरादितच्चभावानां संविच्चिरुपजायते ॥ ३२ ॥
 सुप्रबुद्धं तदिच्छन्ति पिण्डस्थं ज्ञानमुक्तमम् ।
 चक्रं च त्रिगुणाष्टरप्यथवा तत्र चिन्तयेत् ॥ ३३ ॥
 कादिहान्ताक्षराकान्तं पूर्वरूपं साविन्दुकम् ।
 तत्रापि पूर्ववत्सर्वं कुर्वन्नेतत्फलं लभेत् ॥ ३४ ॥
 आदिवर्णान्वितं वाथ षोडशारमनुस्मरन् ।
 मध्यंक्रमेण वा योगी पञ्चमं चुम्बकादिभिः ॥ ३५ ॥

द्वासप्ततिसहस्राणि नाडीनां नाभिचक्रके ।
 यतः पिण्डत्वमायान्ति तेनासौ पिण्ड उच्यते ॥ ३६ ॥
 तत्र स्थितं तु यज्ञेयं पिण्डस्थं तदुदाहसम् ।
 अ.....मल.....त्केश.....कम् ॥ ३७ ॥
 विज्वरत्वमवाभेति वत्सरेण यदृच्छया ।
 चक्रपञ्चकमेतद्धि पूर्ववद्वदये स्थितम् ॥ ३८ ॥
 पदस्थमिति शंसन्ति चतुर्भेदं विचक्षणाः ।
 यत्रार्थावगतिर्देवि तत्स्थानं पदमुच्यते ॥ ३९ ॥
 चतुष्कमत्र विज्ञेयं भेदं पञ्चदशात्मकम् ।
 सर्वतोभद्रसंसिद्धौ सर्वतोभद्रतां व्रजेत् ॥ ४० ॥
 जरामरणनैर्गुण्यनिर्मुक्तो योगचिन्तकः ।
 व्याप्तावपि प्रसिद्धायां मायांधस्तत्त्वगोचरः ॥ ४१ ॥
 वेत्ति तत्पतितुल्यत्वं तदीशत्वं च गच्छति ।
 पदस्थे किंतु चन्द्राभं प्रदीपाभं न चिन्तयेत् ॥ ४२ ॥
 एतदेवामृतौवेन देहमापूरयत्स्वकम् ।
 चिन्तितं मृत्युनाशाय भवतीति किमद्भुतम् ॥ ४३ ॥
 उपलक्षणमेतत्ते चन्द्रविम्बाद्युदीरितम् ।
 येन येनैव रूपेण चिन्त्यते परमेश्वरी ॥ ४४ ॥
 पिण्डस्थादिप्रभेदेषु तेनैवेष्टफलप्रदा ।
 रूपमैश्वरमिच्छन्ति शिवस्याशिवहारिणः ॥ ४५ ॥

यदृश्मृपद्यस्थितं यस्मात्तेन तत्र व्यवस्थितम् ।
 पञ्चकं सूर्यसंकाशं रूपस्थमभिधीयते ॥ ४६ ॥
 तत्रापि पूर्ववत्सद्विश्वरान्तपदोऽद्वा ।
 रूपातीतं तु देवेशं प्रागेवोक्तमनेकधा ॥ ४७ ॥
 इत्येषा कुलचक्रस्थं समासाद्वाप्रिस्तम् ।
 कथिता सर्वसिद्ध्यर्थं सिद्धयोगीश्वरीमते ॥ ४८ ॥
 सर्वदाथ विभेदेन पृथग्वर्णविभेदतः ।
 विद्यादिसर्वसंसिद्धै योगिनां योगमिच्छताम् ॥ ४९ ॥
 भूयोऽपि संप्रदायेन वर्णभेदश्च कीर्त्यते ।
 स्त्रीरूपां हृदि संचिन्त्य सितवस्त्रादिभूषिताम् ॥ ५० ॥
 नाभिचक्रोपविष्टां तु चन्द्रकोटिसमप्रभाम् ।
 बीजं यत्सर्वशास्त्राणां तंत्रदा स्यादनारतम् ॥ ५१ ॥
 स्वकीयेनैव वक्त्रेण निर्गच्छत्पविचिन्तयेत् ।
 तारहारलताकारं विस्फुरत्किरणाकुलम् ॥ ५२ ॥
 वर्णस्तारकसंकाशैरारब्धममितद्वुति ।
 मासार्धाच्छास्त्रसंधातमुद्दिरत्यनिवारितम् ॥ ५३ ॥
 स्वमे मासात्समाधिस्थः षड्डिर्मासैर्यथेच्छया ।
 उच्छ्वान्यपि शास्त्राणि ग्रन्थतश्चार्थतोऽपि वा ॥ ५४ ॥

जानाति वत्सरायोगी यदि तन्मयैतां गतः ।
 अनुषङ्गफलं चैतत्समासादुपवर्णितम् ॥ ५५ ॥
 विद्वेश्वरसमानत्वसिद्धिरन्याश्च सिद्धयः ।
 प्रतिवर्णविभेदेन यथेदानीं तथेच्यते ॥ ५६ ॥
 ध्यातव्या योगिभिर्नित्यं तत्त्वफलबुभुभिः ।
 विन्यासक्रमयोगन त्रिविधेनापि वर्त्मना ॥ ५७ ॥
 यो यत्राङ्गे स्थितो वर्णः कुलशक्तिसमुद्भवः ।
 तं तत्रैव समाधाय स्वरूपेणैव योगवित् ॥ ५८ ॥
 स्फुरत्प्रभास्ततिमिरं कुर्वन्नत्र मनः स्थिरम् ।
 पूर्वकालक्रमादेव तत्त्वाभ्यासोक्तवर्त्मना ॥ ५९ ॥
 तद्वर्णव्याप्तिं सर्वं प्राप्नोति फलमुत्तमम् ।
 अथवा योजयेत्कश्चिदेनां वश्यादिकर्मसु ॥ ६० ॥
 तदा प्रसाधयत्याशु साधकस्य समीहितम् ।
 उदितादित्यवर्णाभां समस्ताक्षरपद्धतिम् ॥ ६१ ॥
 इच्छयैनां सुवर्णाभां स्ववन्तीं मदिरां मुहुः ।
 सप्ताहं चिन्तयेद्यस्य सर्वाङ्गेषु यथाक्रमम् ॥ ६२ ॥
 स वश्यो दासवद्भूत्वा नान्यं स्वामिनमिच्छति ।
 त्रिसप्तादूपसंपन्नां पदविभ्रान्तलोचनाम् ॥ ६३ ॥

१ क० पु० चिन्मयतामिति पाठः ।

उर्वशीमध्यनायासांदानयेत्किमु मानुषीम् ।
 अनेनैव विधानेन वायुवद्धिपुरान्तगाम् ॥ ६४ ॥

पिण्डकृष्टिकरी ज्ञेया योजनानां शतैरपि ।
 शरत्पूर्णनिशान्तथवर्णभैषानुसंधिता ॥ ६५ ॥

विदधास्तुलां शान्तिमात्मनोऽथ परस्य वा ।
 द्रुतहेमप्रतीकाशा स्वस्थाने संपदोजिता ॥ ६६ ॥

महतीं पुष्टिमाधत्ते दशाहेनैव शाङ्करि ।
 जम्बूफलरसाभासां वज्रकीलकसंनिभाम् ॥ ६७ ॥

कीलने चिन्तयेत्योगी मोहने शुकपिच्छवत् ।
 वज्रनीलप्रतीकाशां प्रतिस्थाननिकृन्तनीम् ॥ ६८ ॥

कालानलसमस्पर्शा रिपुनाशाय चिन्तयेत् ।
 मालायेष्वरभीतानां कुलमद्रिसमोपमम् (?) ॥ ६९ ॥

चिन्तयेद्धूपसंकाशामत्यन्तमनलाकुलाम् ।
 शान्तिकर्मोक्तवत्कोपप्रशान्तावप्यनुस्मरन् ॥ ७० ॥

तापने तु तथा किंतु स्वरूपं सूर्यवद्धः ।
 विद्वेषे तु कपोताभां भजने चाषसंनिभाम् ॥ ७१ ॥

उत्सादे नीलहरितपीतरक्तासितां स्मरेत् ।
 प्रत्यङ्गव्याधिसंभूतावेकमेव तदुद्धवम् ॥ ७२ ॥

वर्णं विचिन्तयेद्योगी मारणोक्तेन वर्त्मना ।
 तद्वच्च शान्तिकर्मोक्तवर्त्मना तत्पूर्णशान्तये ॥ ७३ ॥
 चिन्तयेत्कृतके व्याधिसंघाते सहजेऽपि वा ।
 अथवैतां जपन्कश्चिद्राक्षिसद्विमभिवाङ्ग्छति ॥ ७४ ॥
 तदानेन विधोनेन प्रकुर्यादक्षमालिकाम् ।
 मणिमौक्तिकशङ्कादिपद्माक्षादिविनिर्मिताम् ॥ ७५ ॥
 हेमादिधातुजां वाथ शतार्धप्रमितां बुधः ।
 यथा स्वबाहुमात्रा स्याद्रलयाकृतितां गता ॥ ७६ ॥
 तां गृहीत्वा समालभ्य गन्धधूपाधिवासिताम् ।
 पूजयित्वा कुलेशानं तत्र शक्तिं निवेशयेत् ॥ ७७ ॥
 प्रत्येकमुच्चरेष्टीजं परावीजपुटान्तगम् ।
 प्रस्फुरत्क्षान्तमेकस्मिन्नावक्षे विनियोजयेत् ॥ ७८ ॥
 आद्यर्णं व्यापकं भूयः सर्वाधिष्ठायकं स्मरेत् ।
 द्विविधेऽपि हि वर्णनां भेदे विधिर्यं मतः ॥ ७९ ॥
 द्वितीयं व्यापकं वर्णं द्वितीयं पूर्ववद्यसेत् ।
 तृतीयादिषु वर्णेषु फान्तेष्वद्येवमिष्यते ॥ ८० ॥
 ततः शक्तिमनुसमृत्य सूत्राभामेकमानसः ।
 अक्षमध्यगतां कुर्यादक्षसूत्रप्रसिद्धये ॥ ८१ ॥

२ क० पु० शतार्धक्षमितामिति पाठः । ३ क० बु० बोजपुर्णं गतमिति पाठः ।

चक्रवद्वामयेदेनां यदेवात्र प्रभाषते ।
 तत्सर्वं मन्त्रसंसिद्धै जपत्वेन प्रकल्पते ॥ ८२ ॥
 होमः स्यादीक्षिते तद्वद्व्यामानेऽत्र वस्तुनि ।
 विपरीतप्रयोगेन संकुद्धो भ्रामयेद्यदि ॥ ८३ ॥
 तदा मारयते शत्रुं सभृत्यबलवाहनम् ।
 अभिमन्त्रय यदेवात्र चेतसा कर्म साधकः ॥ ८४ ॥
 रात्रौ सौम्यादिभेदेऽत्र भ्रामयेदक्षसूत्रकम् ।
 तदेव सिद्ध्यते देवि कृतसेवाविधेः प्रिये ॥ ८५ ॥
 सेवा चात्राक्षसूत्रस्य षण्मासं परिष्वर्तनम् ।
 विधावत्र नियुक्तस्य योगिनो वत्सरत्रयात् ॥ ८६ ॥
 वाक्सद्विर्जायते देवि सर्वलोकसुदुर्लभा ।
 वाक्सद्वेनापरा सिद्धिरुच्तमा भुवि जातुचित् ॥ ८७ ॥
 वाचो वर्णात्मिकां यस्माद्वर्णरूपा च मालिनी ।
 अथवा चिन्तयेदेनामुलकाकारां विचक्षणः ॥ ८८ ॥
 निर्गच्छन्तीं स्वकादेहाद्विस्फुरन्तीं ततोऽप्यतः ।
 स्फुलिङ्गैः कोटिसंख्यातैः संततैः किरणाकुलैः ॥ ८९ ॥
 ग्रामं वा पत्तनं वापि नगरं देशमेव वा ।
 मण्डलं पृथिवीं वापि ब्रह्माण्डं वा समस्तकम् ॥ ९० ॥
 विस्तीर्णं वा जनानीकमैकमुच्चमोत्तमम् ।
 सत्ताहाम्यन्तरं व्याप्य पुनः प्रतिनिवृत्य च ॥ ९१ ॥

१ ग० पु० सेवाविधिरिति पाठः ।

प्रविशन्तीं स्वकं देहं पूर्वाकारामनुस्मरेत् ।
 एवं दिने दिने कुर्यात्तद्वेनान्तरात्मना ॥ ९२ ॥
 ततोऽस्य मासमात्रेण जनास्तत्र निवासिनः ।
 आगच्छन्ति यथा तीर्थं शक्तिरेजोपबृंहिताः ॥ ९३ ॥
 रूपिष्यो विविधाकारा ललनाद्यास्तथा पराः ।
 भूचर्यः क्षोभमायान्ति षण्मासान्नात्र संशयः ॥ ९४ ॥
 योनिजा द्रा मजा (?) क्षेत्रजाताः पीठसमुद्भवाः ।
 नायिकाश्च महादेवि क्रमात्क्षुभ्यन्ति वत्सरात् ॥ ९५ ॥
 अन्तरिक्षगता दिव्या ब्रह्मलोकगताश्च याः ।
 ब्रह्मण्डान्तर्गताः सर्वाः क्षोभं यान्ति समात्रयात् ॥ ९६ ॥
 स्वं स्वं ददति विज्ञानं साधकेन समीहितम् ।
 यदि ता न प्रयच्छन्ति साधकेन समीहितम् ॥ ९७ ॥
 नश्यते दिव्यविज्ञानं त्रुट्यते कुलसंततिः ।
 दत्त्वा तु साधकेन्द्रेण प्रार्थितं फलमादरात् ॥ ९८ ॥
 अनुपालितगुर्वाज्ञाः सिद्धिं प्राप्त्यन्त्यनुत्तमाम् ।
 ताभ्यो विज्ञानमासाद्य योगी योगिकुले कुले ॥ ९९ ॥
 भुक्त्वा यथेष्टितान्भोगान्यात्यन्ते परमं पदम् ।
 इत्ययं कथितो लेशात्कौलिको विधिरुत्तमः ॥ १०० ॥
 योगिनां सर्वसिद्ध्यर्थं कुलमार्गानुसारिणाम् ॥ १०१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे कुलचक्राधिकार एकोनविंशः ॥ १०१ ॥

अथ

विंशोऽधिकारः ।

अथ पिण्डादिभूदेन शक्तं विज्ञानमुच्यते ।
योगिनां योगसिद्ध्यर्थं संक्षेपात्र तु विस्तरात् ॥ १ ॥

पिण्डं शरीरमित्युक्तं तद्वच्छक्तिशिक्षात्मनोः ।
ब्रह्मानन्दो बलं तेजो वीर्यमोजश्च कीर्त्यते ॥ २ ॥

अज्ञानेन निरुद्धं तदनादेव सदात्मनः ।
तदाविभूतये सर्वमनिरुद्धं प्रवर्तते ॥ ३ ॥

तेनाविर्भाव्यमानं तत्पूर्वावस्थां परित्यजत् ।
याः संवित्तीरवामोति ता अधस्तात्प्रकीर्तिताः ॥ ४ ॥

तदेव पदमिच्छन्ति सर्वार्थावगतिर्यतः ।
तस्मात्संजायते नित्यं नित्यमेव शिवात्मनोः ॥ ५ ॥

तदेव रूपमित्युक्तमात्मनश्च विनश्वरम् ।
रूपातीतं तदेवाद्युर्यतोशाविषयं परम् ॥ ६ ॥

भावनां तस्य कुर्वीत नपस्कृत्य गुरुं बुधः ।
तावदालोचयेद्वस्तु यावत्पदमनामयम् ॥ ७ ॥

नैवं न चैवं नाप्येवं नापि चैवमपि स्फुटम् ।
चेतसा योगयुक्तेन यावच्चदिदमप्यलम् ॥ ८ ॥

कृत्वा तन्मयमात्मानं सर्वाक्षार्थविवर्जितम् ।
 मुहूर्ते तिष्ठते यावत्तावत्कर्मः प्रजायते ॥ ९ ॥
 भ्रमणोद्भवनिद्राश्च किंचिदानन्दं इत्यपि ।
 तत्र यत्नेन संदध्याच्चेतः परफलेच्छया ॥ १० ॥
 तदेतदात्मनो रूपं शिवेन प्रकटीकृतम् ।
 यत्र तु यच्च विज्ञेयं शिवात्मकमपि स्थितम् ॥ ११ ॥
 तद्वृपोद्भवत्वेन स्थितमित्यवधारयेत् ।
 तत्समभ्यसतो नित्यं स्थूलपिण्डाद्युपाश्रयात् ॥ १२ ॥
 चतुर्भेदंत्वमायाति भक्त्याभिन्नमपि स्वतः ।
 स्थूलपिण्डे द्विधा प्रोक्तं वाहाभ्यन्तरभेदतः ॥ १३ ॥
 भौतिकं वाहामिच्छन्ति द्वितीयं चातिवाहिकम् ।
 तत्राद्योपाश्रयाद्योगी ससंविच्चिरपि स्फुटान् ॥ १४ ॥
 वाद्यार्थान्संप्रगृह्णाति किंचिदाध्यात्मिकानपि ।
 द्वितीयोपाश्रयात्त्वभावार्थान्संप्रद्यते ॥ १५ ॥
 ईक्षते च स्वदेहान्तः पीठक्षेत्रादिकं स्फुटम् ।
 स्वरूपालोचनादस्य यत्किंचिदुपजायते ॥ १६ ॥
 तत्र चेतः स्थिरीकुर्वस्तदेव सकलं लभेत् ।
 तेन तत्र न कुर्वीत चैतदुत्तमवाङ्छया ॥ १७ ॥

१ ग० पु० यत्र तत्र त्विति पाठः ।

पिण्डद्वयविनिर्मुक्ता किंचित्तद्वासनान्विता ।

विज्ञानकेवलान्तस्था पदमित्यभिधीयते ॥ १८ ॥

यत एतामनुप्राप्तो विज्ञानक्रमयोगतः ।

रूपोदयातिविज्ञानपदत्वं प्रतिपद्यते ॥ १९ ॥

एतच्चतुर्विंश्च ज्ञेयं चतुर्थार्थपतिश्रयात् ।

स च तत्त्वादिसंविच्चिपूर्वस्तत्पतितावधिः ॥ २० ॥

पदभावविनिर्मुक्ता किंचित्तदनुवर्जिता ।

अवस्था स्वस्वरूपस्य प्रकाशकरणी यतः ॥ २१ ॥

तेन सारूप्यमित्युक्ता रूपस्थं यत्तदान्वितम् ।

उदितादिप्रभेदेन तदप्युक्तं चतुर्विंश्चम् ॥ २२ ॥

ज्ञानोदया च देवेशि पमत्वात्तरुलप्रदम् ।

अमुना क्रमयोगेन अन्तरा येषु संदधत् ॥ २३ ॥

चेतः शुद्धमवाप्नोति रूपातीतं परं पदम् ।

चतुर्विंश्च तदप्युक्तं संविच्चिकलभेदतः ॥ २४ ॥

त्रिविधं तत्समभ्यस्य सर्वसिद्धिकलेच्छया ।

चतुर्थात्तु तनुं व्यक्त्वा तत्क्षणादपवृज्यते ॥ २५ ॥

इति पिण्डादिभेदेन शिवज्ञानमुदाहृतम् ।

योगाभ्यासविधानेन मन्त्रविद्यागमं शृणु ॥ २६ ॥

पूर्वोक्तविधिसंनद्धः प्रदेशे पूर्वचोदिते ।
 नाभ्यादिपञ्चदेशानां पराणीं कापि चिन्तयंत् ॥२७॥
 रूपरूपेण प्रभाभारप्रकाशिततनूदरम् ।
 दीप्तिभिस्तस्य तीव्राभिराब्रह्मभूदनं ततः ॥ २८ ॥
 एवं संस्मरतस्तस्य दिवसैः सप्तभिः प्रिये ।
 रुद्रशक्तिसमावेशः सुमहान्संप्रजायते ॥ २९ ॥
 आविष्टो बहुवाक्यानि संस्कृतादीनि जल्पति ।
 भवाहस्यं तथा गेयं शिवारुदितमेव च ॥ ३० ॥
 करोत्याविष्टचित्तस्तु न तु जानाति किंचन ।
 मासेनैवं यदा मुक्तो यत्र यत्रावलोकयेत् ॥ ३१ ॥
 तत्र तत्र दिशः सर्वा ईक्षते किरणाङ्कुलाः ।
 यां यामेव दिशं षड्गिर्मासैर्युक्तस्तु वीक्षते ॥ ३२ ॥
 नानाकाराणि रूपाणि तस्यां तस्यां प्रपश्यति ।
 न तेषु संदधेच्चेतः न चाभ्यासं परित्यजेत् ॥ ३३ ॥
 कुर्वन्नेतद्विधं योगी भीरुरुन्मत्तको भवेत् ।
 वीरः शक्तिं पुनर्याति प्रमादात्तद्रूपोऽपि सन् ॥३४॥
 वत्सराथ्योगसंसिद्धिं प्राप्नोति मनसेप्तिताम् ।
 परापरामैतस्या अपरां वा यथेच्छ्या ॥ ३५ ॥

सद्गावं मातृसंघस्यं हृदयं भैरवस्य वा ।

नवात्मानमपि ध्यायेद्रातिशेखरमेव वा ॥ ३६ ॥

अघोर्याद्यष्टकं वापि माहेश्यादिकमेवं वा ।

अमृतादिप्रभेदेन रुद्रान्वा शक्तयोऽपि वा ॥ ३७ ॥

सर्वे तु ल्यबलाः प्रोक्ता रुद्रंशक्तिसमुद्धवाः ।

अथवामृतपूर्णानां प्रभेदः प्रोच्यते परेः ॥ ३८ ॥

प्राणस्थं परयाक्रान्तं प्रत्येकमपि दीपितम् ।

विद्यां प्रकल्पयेन्मत्रं प्राणाक्रान्तं परासनम् ॥ ३९ ॥

द्वादशारस्य चक्रस्य षोडशारस्य वा स्मरेत् ।

अष्टारस्याथ वा दैवि तस्य त्रेधा शतस्य वा ॥ ४० ॥

षडरस्याथ वा मत्री यथा सर्वे तथा शृणु ।

संक्षेपादिदमाख्यातं साध्यं चक्रशतद्वयम् ॥ ४१ ॥

एतत्रिगुणतां याति खीपुंयामलभेदतः

शान्त्यादिकर्मभेदेन प्रत्येकं द्वादशात्मताम् ॥ ४२ ॥

दक्षश्चण्डो हरः शौण्डी प्रमथो भीममन्मथौ ।

शकुनिः सुमर्तिर्नन्दो गोपालोऽथ पितामहः ॥ ४३ ॥

नन्दा भद्रा जया काली कराली विकृतानना ।

कोष्टकी भीममुद्रा च वायुवेगा हयानना ॥ ४४ ॥

गम्भीरा घोषणी चैव द्वादशैताः प्रकीर्तिताः ।
 आग्रेययादिचतुष्कोणा ब्रह्माण्याद्या अपि प्रिये ॥ ४५ ॥
 सिद्धिर्किद्धिस्तथा लक्ष्मीर्दीप्तिर्माला शिखा शिवा ।
 सुमुखी वामनी नन्दा हरिकेशी इयानना ॥ ४६ ॥
 विश्वेशी च सुमाख्या च एता वा द्वादश क्रमात् ।
 एतासां वाचकां ज्ञेयाः स्वराः पण्ठविवर्जिताः ॥ ४७ ॥
 षोडशारेऽसृताद्याश्च स्त्रीर्पुण्डप्रभेदतः ।
 श्रीकण्ठोऽनन्तसूक्ष्मौ च त्रिमूर्तिः शर्वरीश्वरः ॥ ४८ ॥
 अर्देशो भारभूतिश्च स्थितिः स्थाणुर्हरस्तथा ।
 द्विष्टीशो भौतिकश्चैव सद्योजातस्तथापरः ॥ ४९ ॥
 अनुग्रहेश्वरः कूरो महासेनोऽय षोडश ।
 सिद्धिर्किद्धिर्द्युतिर्लक्ष्मीर्मेधा कान्तिः स्वधा धृतिः ॥ ५० ॥
 दीप्तिः पुष्टिर्मतिः कीर्तिः संस्थितिः सुगतिः स्मृतिः ।
 सुप्रभा षोडशी चेति श्रीकण्ठादिकशक्तयः ॥ ५१ ॥
 षोडशारे स्वरा ज्ञेया वाचकत्वेन सर्वतः ।
 अघोराद्यास्तथाष्टारे अघोर्याद्याश्च देवताः ॥ ५२ ॥
 माहेश्याद्यास्तथा देवि चतुर्विशत्यतः शृणु ।
 नन्दादिकाः क्रमात्सर्वा ब्रह्माण्याद्यास्तथैव च ॥ ५३ ॥

संवर्तो लकुलीशश्च भूगुः श्वेतो वक्स्तथा ।

खङ्गी पिनाकी भुजंगो नवमो बलिरेव च ॥ ५४ ॥

महाकालो द्विरण्डश्च च्छगलाण्डः शिखी तथा ।

लोहिंतो मेषमीनौ च त्रिदण्ड्याषाढिनामकौ ॥ ५५ ॥

उमाकान्तोऽर्धनारीशो दारुको लाङ्गळी तथा ।

तथा सोमेशशर्माणौ चतुर्विशत्यमी मताः ॥ ५६ ॥

कादिभान्ताः परिज्ञेया अष्टूरे याद्यमष्टकम् ।

मकारो बिन्दुरूपस्थः सर्वेषामुपरि स्थितः ॥ ५७ ॥

जुंकारोऽथ तथा स्वाहा षट् क्रमेण तु ।

बलिश्च बलिनन्दश्च दशग्रीवो हरो हयः ॥ ५८ ॥

माधवश्च महादेवि षष्ठः संपरिकीर्तिः ।

विश्वा विश्वेश्वरी चैव हाराद्री वीरनायिका ॥ ५९ ॥

अम्बा गुर्वेति योगिन्यो वीजस्तैरेव षट् स्मृताः ।

अन्योन्यवलिताः सर्वे स्वाम्यावरणभेदतः ॥ ६० ॥

अकरादिकारान्ताः सर्वसिद्धिकलप्रदाः ।

ध्यानाराधनयुक्तानां योगिनां मञ्चिणामपि ॥ ६१ ॥

अथवा सर्वचक्राणां मध्ये विद्यां यथेष्पिताम् ।

मत्रं वा पूर्वमुद्दिष्टं जपन्ध्यायन्प्रसिद्ध्याति ॥ ६२ ॥

इति संक्षेपतः प्रोक्तं सर्वकामफलप्रदम् ।

इति श्रीमालिनीविजयोर्मरे तत्रे सर्वमन्तर्निर्णयो नाम

विशतितमोऽधिकारः ॥ २०॥

१ क० पु० भुजगी नवमा दालिरित्येवंविधः पाठः । २ क० पु० दुरण्डश्चेति पाठः । ३ क० पु० त्रिदण्डाषाढेति पाठः ।

अथ ।

एकविंशतितमोऽधिकारः

अथातः परमं गुह्यं शिवज्ञानामृतोत्तमम् ।
व्याधिमृत्युवित्ताशाय योगिनामुपवर्ण्यते ॥ १ ॥
षोडशारे खगे चक्रे चन्द्रकलिपतकर्णिके ।
स्वरूपेण परां तत्र स्ववन्तीममृतं स्मरेत् ॥ २ ॥
पूर्वन्यासेन संनद्धः क्षणमेकं विचक्षणः
ततस्तु रसेनां नीत्वा लम्बके किंचिन्योजयत् ॥ ३ ॥
स्ववन्तममृतं दिव्यं चन्द्रविम्बासेति स्मरेत् ।
मुखमापूर्यते तस्य किंचिल्लवणवारिणा ॥ ४ ॥
लोहगन्धेन तच्चात्र न पिवेत्किंतु निक्षिपेत् ।
एवं समभ्यसेत्तावद्यावत्तसादु जायते ॥ ५ ॥
जराव्याधिविनिर्मुक्तो जायते तत्पिवंस्ततः ।
पद्मिर्मासैरनायासाद्रत्सरान्मृत्युजिङ्गवेत् ॥ ६ ॥
तत्र सादुनि संजाते तदाप्रभृति तत्रगम् ।
यदेव चिन्तयेद्रव्यं तेनास्यापूर्यते मुखम् ॥ ७ ॥

१ ग० पु० रसेनां नीत्वेति पाठः ।

२ क० पु० विम्बात्स्मितं स्मरेदिति पाठः ।

रुधिरं मदिरां वाथं वसां वा क्षीरमेव वा ।
 घृततैलादिकं वाथ द्वावद्रव्यमन्नव्यधीः ॥ ८ ॥

अथान्यं संप्रवक्ष्यामि संक्रान्तिविधिमुत्तमम् ।
 मृते जीवच्छरीरे तु प्रविशेद्योगविद्यया ॥ ९ ॥

निवातस्थो जितप्राणो जितासनविधिक्रमः ।
 कुर्वीत वायुनावेशमर्कतूले शनैः शनैः ॥ १० ॥

स्वादाकृष्टिविधिं यावदुडे निम्बे च कारयेत् ।
 श्रीखण्डगुडकर्पूरैस्ततः कृत्वाकृतिं शुभाम् ॥ ११ ॥

प्रगुणामगुण.....न्यज्ञेषु संदधत् ।
 न्यासं कृत्वापि तत्रापि वेधं कुर्याच्छनैः शनैः ॥ १२ ॥

निरोधं तत्र कुर्वीत घटनं तदनन्तरम् ।
 घटनं नाम विज्ञेयमङ्गप्रत्यङ्गचालनम् ॥ १३ ॥

एवमध्यसतस्तस्य योगयुक्तस्य योगिनः ।
 चलते प्रतिमा सा तु धावते चापि संमुखी ॥ १४ ॥

पुनस्तां भेरयेत्तावद्यावत्स्वस्थानमागताम् ।
 पतितां चालयेद्भूय उत्तानां पार्श्वतः स्थिताम् ॥ १५ ॥

एवं सर्वात्मनस्तावद्यावत्स्ववशतां गताम् ।
 ततः प्रभृत्यसौ योगी प्रविशेद्यत्र रोचते ॥ १६ ॥

१ क० पु० स्वादाकृष्ट्येति पाठः

मृते जीवच्छरीरे वा संक्रान्त्याक्रान्तिभेदतः ।
 प्रक्षिप्य जलवच्छक्तिजालं सर्वाङ्गसंधिषु ॥ १७ ॥
 प्रत्यङ्गमङ्गतस्तस्य शक्तिं तेनाक्रमेद्युधः ।
 स्वकीयं रक्षयेद्देहमाक्रान्तावन्यथा त्यजेत् ॥ १८ ॥
 वहून्यपि शरीराणि दृढ़लक्ष्यो यदा भवेत् ।
 तदा गृह्णात्यैसंदेहं युगपत्संत्यजन्मपि ॥ १९ ॥
 अथापरं प्रवक्ष्यामि सद्यः प्रत्ययकारकम् ।
 सुपाधानामृतं दिव्यं योगिनां मृत्युनाशनम् ॥ २० ॥
 चन्द्राकृष्टिकरं नाम मासाद्वा योगभोगदम् ।
 शुक्रपक्षे द्वितीयायां मेषस्थे तिग्मरोचिषि ॥ २१ ॥
 स्त्रातः शुचिर्निरांहारः कृतपूजाविधिर्बुधः ।
 न्यसेचन्द्रे कलाजालं परया संमधिष्ठितम् ॥ २२ ॥
 सर्वाधापरित्यक्ते प्रदेशे संस्थितो बुधः ।
 एकचित्तः प्रशान्तात्मा शिवसद्वावभावितः ॥ २३ ॥
 ताषदलोकयेचन्द्रं यावदस्तमुपागतः ।
 ततो भुज्जीत दुर्घेन चन्द्रध्यानसमन्वितः ॥ २४ ॥
 एवं दिने दिने कुर्यादावत्पञ्चदशी भवेत् ।
 शेषां रात्रिं स्वपेक्ष्यायंश्चन्द्रविम्बगतां पराम् ॥ २५ ॥

पौर्णमास्यां तथा यौगी अर्धरात्र उपस्थितः ।
 जने निःशब्दतां यृते प्रसुप्ते सर्वजन्तुभिः ॥ २६ ॥
 चन्द्रकोपृष्ठिकरप्रख्यां तारहारविभूषणाम् ।
 सिताम्बरपरीधानां सितचन्दनचर्चिताम् ॥ २७ ॥
 मौक्तिकाभरणोपेतां सुरुपां नवयौवनाम् ।
 आप्यायनकर्णं देवीं समन्तादभृतस्तर्वाम् ॥ २८ ॥
 राजीवासनसंस्थां च योगनिद्रामवस्थिताम् ।
 चन्द्रविम्बे परां देवीमीक्षते नात्र संशयः ॥ २९ ॥
 ततस्तां चेतसा व्याप्त्य तावदाकर्षयेत्सुधीः ।
 यावन्मुखाग्रमायातां तत्र कुर्यात्स्थिरं मनः ॥ ३० ॥
 ततः प्रसार्य वदनं ध्यानासक्तेन चेतसा ।
 निगिरेत्तां समाकृष्य भूयो हृदि विचिन्तयेत् ॥ ३१ ॥
 तथा प्रविष्ट्या देहं योगी दुःखविवर्जितः ।
 शक्तितुल्यबलो भूत्वा जीवेदाचन्द्रतारकम् ॥ ३२ ॥
 एकोऽप्यनेकधात्मानं संविभज्य निजेच्छया० ।
 त्रैलोक्यं यौगपदेन भुनक्ति वशेतां गतम् ॥ ३३ ॥
 आसाध विपुलान्भोगान्मलये समुपस्थिते ।
 परमभ्येति निर्वाणं दुष्प्रापमकृतात्मनाम् ॥ ३४ ॥

अथवा तन्न शक्तोति गगने परिचिनिततुम् ।
 प्रतिविम्बे तथा ध्यायेदुदकादिषु पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 तत्पीत्वा मनसा शेषां स्वपेद्रात्रिमनुस्मरन् ।
 पूर्वोक्तं समवामोति षड्मिर्सैरखण्डितम् ॥ ३६ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे चन्द्राकृष्णधिकार एकविंशतिमः॥२९॥

अथ

द्वार्विंशतितमोऽधिकारः ।

अथान्यत्परमं गुह्यं कथयामि तत्र प्रिये ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं योगांमृतमनुच्चर्म ॥ १ ॥

सूर्यांकृष्टिकरं नाम योगिनां योगसिद्धिदम् ।
सम्यज्ञासच्चतुष्केण दिनाष्टाभ्यधिकेन तु ॥ २ ॥

प्रहरस्याष्टमो भागो नाडिकेत्यभिधीयते ।
तत्पादक्रमवृद्ध्वा तु प्रतिवासरमभ्यसेत् ॥ ३ ॥

उदयास्तमयं यावद्यत्र सूर्यः प्रदृश्यते ।
प्रदेशे तत्र विजने सर्वबाधाविवर्जिते ॥ ४ ॥

अहोरात्रोषितो योगी मकरस्थे दिवाकरे ।
शुचिर्भूत्वा कृतन्यासः कृतशीतप्रतिक्रियः ॥ ५ ॥

भानुविम्बे न्यसेच्चक्रमष्टष्टद्वादशारकम् ।
शिवशक्तिघनोपेतं भैरवाष्टकसंयुतम् ॥ ६ ॥

वर्षादिक्रितुसंयुक्तं मासैर्त्रिक्षादिभिर्युतम् ।
अष्टारं चिन्तयेद्द्विम्बे शेषं रश्मिषु चिन्तयेत् ॥ ७ ॥

तत्र चित्तं समाधाय प्रोक्तकालं विचक्षणः ।
अनिमीलितनेत्रस्तु भानुविम्बं निरीक्षयेत् ॥ ८ ॥

ततः काले व्यतिक्रान्ते सुनिमीलितलोचनः ।
 प्रविशैदन्धकारान्तसुखनं निरुपद्रवम् ॥ ९ ॥
 तत्रोन्मीलितनेत्रस्तु विम्बाकारं प्रपश्यति ।
 संधाय तत्र चैतन्यं तिष्ठेद्यावन् पश्यति ॥ १० ॥
 नष्टेऽपि वेतसा शेषं तिष्ठत्कालमनुस्परन् ।
 एवं मासेन देवेशि स्थिरं तदुपजायते ॥ ११ ॥
 मासद्रव्येन सर्वत्र प्रेक्षते नात्र संशयः ।
 त्रिभिः समीक्षते सर्वं रविविम्बसमाकुलम् ॥ १२ ॥
 ऐक्तकालावसानेन वृषस्ये तिग्मरोचिषि ।
 प्रेक्षते सूर्यविम्बान्तः सचक्रं परमेश्वरम् ॥ १३ ॥
 उपलब्धं समाकृष्य मुखाग्रे स्थिरतां नयेत् ।
 आपीय पूर्ववत्पश्चाद्वृत्तिं निश्चलतां नयेत् ॥ १४ ॥
 तत्र तेन सहात्पानमेकीकृत्य मुहूर्तकम् ।
 यावत्तिष्ठति देवेशि तावत्संत्यजति क्षितिम् ॥ १५ ॥
 पश्यतो जनवृन्दस्य याति सूर्येण चैकतः ।
 अनेन विधिना दोवि सिद्धयोगीश्वरेश्वरः ॥ १६ ॥
 शिवाद्यवनिपर्यन्तं न कर्त्तव्यतिहन्यते ।
 मुक्त्वा तु विपुलान्मोगान्निष्कले लीयते परे ॥ १७ ॥
 तदेतत् खेचरीचक्रं यत्र खेचरतां व्रजेत् ।
 सिद्धयोगीश्वरीतत्रे सरहस्यमुदाहृतम् ॥ १८ ॥

MVV

22.154 - 159

अथवा चक्ररूपेण सबाह्वाभ्यन्तरं स्वकम् ।
 देहं चिन्तयतः पूर्वं फलं स्यान्निवित्तात्मनः ॥ १९ ॥
 उच्चरन्कादिनान्तांवा ध्वनिज्योतिर्मुहूर्युताम् ।
 विश्रान्य मस्तके चित्तं क्षणमेकं विचक्षणः ॥ २० ॥
 त्रिशूलेन प्रयोगेन सद्यस्त्यज्ञति मेदिनीम् ।
 एवं समभ्यसन्मासाचक्रवद्धमति क्षितौ ॥ २१ ॥
 मुहूर्तं स्पृशते भूमिं मुहूर्ताच्च नभस्तलम् ।
 शिवारावादि कुरुते वलनास्फोटनानि च ॥ २२ ॥
 मुद्राबन्धादिकं वाथ भाषा वा वक्त्यनेकधा ।
 षष्ठ्यासान्मेदिनीं लक्ष्यवा समाधिस्थो द्वेन्द्रियः ॥ २३ ॥
 तिष्ठते हस्तमात्रेण गगने योगचिन्तकः ।
 पश्यते योगिनीवृन्दमनेकाकारलक्षणम् ॥ २४ ॥
 संवत्सरेण युक्तात्मां तत्समानः प्रजायते ।
 पश्यतामेव लोकानां तेजोभिर्भासयन्दिशः ॥ २५ ॥
 यात्युत्कृष्य महीपृष्ठात् खेचरीणां पतिर्भवेत् ।
 मुद्रा खगेश्वरी नाम कथिता योगिनीमते ॥ २६ ॥
 जागरित्वाथ वा योगी व्यहोरात्रमतन्द्रितः ।
 चतुर्थेऽहि निशारम्भे पूजयित्वा महेश्वरम् ॥ २७ ॥
 ततोऽन्धकारे बहुले कृतरक्षाविधिर्बुधः ।
 भुवोर्मध्ये समाधाय क्षणं चेतः प्रपश्यति ॥ २८ ॥

तेजो रूपप्रतीकाशं पर्यङ्गासनमास्थितः ।
 प्रयोगं त्वेव सततं योगयुक्तः समभ्यसेत् ॥ २९ ॥
 पश्यते मास्थमात्रेण गृहान्तर्वस्तु यत् स्थितम् ।
 द्वाभ्यां बहिः स्थितं सर्वं त्रिभिः पत्तनसंस्थितम् ॥ ३० ॥
 चतुर्भिर्विषयान्तःस्यं पञ्चभिर्मण्डलावधि ।
 षड्ङ्गिर्मासैर्महायोगी च्छिद्रां पश्यति मेदिनीम् ॥ ३१ ॥
 सर्वज्ञत्वमवाप्नोति वत्सरात्रात्र संशयः ।
 योगिनीसिद्धसंघस्य सज्जावव्याप्तिसंस्थितम् ॥ ३२ ॥
 पश्यते योगयुक्तात्मा तत्समानश्च जायते ।
 अनेनैव विधानेन स्वस्तिकासृनसंस्थितः ॥ ३३ ॥
 बिन्दुं नानाविधिं त्यज्ज्वा शुद्धरूपमनुस्मरेत् ।
 तेनापि सर्वं पूर्वोक्तं व्याप्नोति फलमुक्तम् ॥ ३४ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे सूर्याकृष्णधिकारो द्वाविशतितमः ॥ २३ ॥

अथ

त्रयोर्विशक्तितमोऽधिकारः ।

अथातः परमं गुह्यं कथयामि तवाद्युना ।
सद्योपलब्धिं जनकं योगिनां योगसिद्धये ॥ १ ॥

पूर्वन्यासेन संनद्धश्चित्तं श्रोत्रे निवेशयेत् ।
निवाते स्वल्पवाते वा बाह्यशब्दविवर्जिते ॥ २ ॥

ततस्तत्र शृणोत्येष योगी ध्वनिमनाहृतम् ।
सुविशुद्धस्थ कांस्यस्य हतस्येह मुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥

यमाकर्ण्य महादेवि पुण्यपापैः प्रमुच्यते
तत्र संधाय चैतन्यं षण्मासाद्योगवित्तमः ॥ ४ ॥

रुतं पक्षिगणस्यापि प्रस्फुटं वेत्ययत्रतः ।
दूराच्छ्रूवणविज्ञानं वत्सरेणास्य जायते ॥ ५ ॥

सर्वकामफलावाप्निर्वत्सरत्रितयेन च ।
सिद्ध्यतीति किमाश्र्यमनायासेन सिद्ध्यति ॥ ६ ॥

अथवा ग्रहणे मासि कृत्वा सूर्यं तु पृष्ठतः ।
पूर्वन्यासेन संनद्धः किंचिद्द्वित्तिमदाश्रितः ॥ ७ ॥

१ क० पु० सद्यः फलानुजनकमिति पाठः ।

२ ग० पु० ध्वनिमनाहृतमिति पाठः ।

लक्षयेदात्मनश्छायां पस्तकोर्ध्वमनाहताम् ।
 धूमवर्तिविनिष्क्रान्तां तद्देतेनान्तरात्मना ॥ ८ ॥
 याति तन्मयंतां तत्र योगयुक्तो यथा यथा ।
 तथा तथास्य महती सा विक्षिप्तजायते ॥ ९ ॥
 ततस्तत्र महातेजः स्फुरत्करणसंनिभम् ।
 पश्यते यत्र द्वेष्टपि सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १० ॥
 तदस्याभ्यसतो मासात्सर्वत्र प्रविसर्पति ।
 ज्वालामालाकुलाकारा दिशः सर्वाः प्रपश्यति ॥ ११ ॥
 पृथ्मासमभ्यसन्योगी सर्वज्ञत्वमवाप्नुयात् ।
 अब्दं दिव्यतनुभूत्वा शिववन्मोदते चिरम् ॥ १२ ॥
 अथ जात्यः प्रवक्ष्यन्ते सपूर्वासनशाश्वताः ।
 ह्रीं क्लौं क्वीं वं तथा क्षं च पञ्चकस्य यथाक्रमम् ॥ १३ ॥
 हं यं रं लं तथा वं च पञ्चकस्यापरस्य च ।
 क्रं क्रूं लं लं तथा ओं ओं हः अं आकर्णिकावधौ ॥ १४ ॥
 केसरेषु भकारान्ता हं हां हिं ह्रीं च हुं तथा ।
 हूं हें हैं च दलेष्वेवं स्वसंज्ञाभिश्च शक्तयः ॥ १५ ॥
 मण्डलत्रितये शेषं सूक्ष्मं प्रेतस्य कल्पयेत् ।
 अकारं शूलशृङ्गाणामित्येतत्परिकीर्तिम् ॥ १६ ॥ A

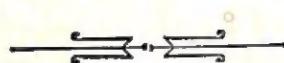
१ ग० पु० अब्दादिव्यतनुरिति पाठः । २ ग० पु० क्षामिति पाठः ।

अनुक्तासनयोगेषु सर्वत्रैवं प्रकल्पयेत् ।
 नमः स्वाहा तथा वषट् हुं षौषट् फट् च जातयः ॥ १६ ॥
 प्रायुशितेषु सर्वेषु जपेन्मालामखण्डिताम् ।
 भिन्नां वाप्यथलाभिन्नामतिक्रमवलावलाम् ॥ १७ ॥
 सकृज्जपात्समारभ्य यावलुक्षत्रयं प्रिये ।
 प्राणवृत्तिनिरोधेन ततः परतरं कर्त्तिं ॥ १८ ॥
 सदा भ्रमणशीलानां पीठक्षेत्रादिकं बहिः ।
 प्रयोगं संप्रवक्ष्यामि सुखसिद्धिफलप्रदम् ॥ १९ ॥
 नासाक्रान्तं महाप्राणं दण्डरूपं सविन्दुकम् ।
 तद्द्रुहुं च कुर्वीत विद्येयं ब्रक्षरा मता ॥ २० ॥
 अस्याः पूर्वोक्तविधिना कृतसेवः प्रसन्नधीः ।
 पीठादिकं भ्रमेतिसद्धै नान्यथा वीरवन्दिते ॥ २१ ॥
 तत्प्रदेशं सप्तसाद्य मत्त्ररात्मानमादरात् ।
 विद्यया वेष्टयेत्स्थानं रक्तसूत्रसमानया ॥ २२ ॥
 बहुधानन्यचित्तस्तु सबाह्याभ्यन्तरं बुधः ।
 ततस्तत्र कचित्क्षेत्रे योगिन्यो भीमविक्रमाः ॥ २३ ॥
 समागत्य प्रयच्छन्ति संप्रदायं स्वकं स्वकम् ।
 येनासौ लब्धमात्रेण संप्रदायेन सुव्रते ॥ २४ ॥
 तत्समानबलो भूत्वा सुङ्गे भोगान्यथेष्टितान् ।
 अथवा कृतसेवस्तु लक्ष्मेकं जपेत्सुधीः ॥ २५ ॥

तर्पयित्वा दशाशेन शुद्रकर्मसु योजयेत् ।
 तत्रोच्चारितमात्रेयं विषज्ञयकरी भवेत् ॥ २६ ॥
 चक्रवद्धममाणैषा योनौ रक्तां विचिन्तयेत् ।
 गमागमक्रमाद्वापि विन्द.....वारिता ॥ २७ ॥
 तत्रस्थश्वाशु संवातविधाताकुञ्जेन तु ।
 क्षणादनन्यचिच्चस्तु क्षोभयेदुर्वशीमपि ॥ २८ ॥
 कृतसेवाविधिर्विधि लक्षत्रयजपेन तु ।
 महतीं श्रियमाधत्ते पदश्रीफलतर्पिता ॥ २९ ॥
 षड्युत्थासनसंस्थाना साधिताप्युक्तवर्तमना ।
 सर्वसिद्धिकरी देवी मन्त्रिणामुपजायते ॥ ३० ॥
 शूलपद्मविधिं मुक्त्वा नवात्माद्यं च सम्पकम् ।
 षड्युत्थमासनं दद्यात्सर्वचक्रविधौ बुधः ॥ ३१ ॥
 मुद्रा च महती योज्या हृद्धीजेनोपचारकम् ।
 अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि स्वप्रज्ञानमनुचमम् ॥ ३२ ॥
 हृचके तन्मयो भूत्वा रात्रौ रात्रावनन्यधीः ।
 मासादूर्ध्वं महादेवि स्वप्रे यत्किञ्चिदीक्षते ॥ ३३ ॥
 तत्तथ्यं जायते तस्य ध्यानयुक्तस्य योगिनः ।
 तत्रैव यदि कालस्य नियमेन रतो भवेत् ॥ ३४ ॥
 तदा प्रथमयामे तु वत्सरेण शुभाशुभम् ।
 षट्युत्रिमासेन क्रमशो द्वितीयादिष्वनुक्रमात् ॥ ३५ ॥

अरुणोदयवेलायां दशाहेन फलं लभेत् ।
 संकल्पपूर्वकेऽप्येवं परेषांमात्मनोऽपि वा ॥ ३६ ॥
 कच्चित्कार्ये समुत्पन्ने सुप्रज्ञानमुपाक्रमेत् ।
 इत्येतत्कथितं देवि सिद्धयोगीश्वरीयतम् ॥ ३७ ॥
 नातः परतरं ज्ञानं शिवाद्यविनिगोचरे ।
 य एवं तत्त्वतो वेद स शिवो नात्र संशयः ॥ ३८ ॥
 तस्य पादरजः मूर्धि धृतं पापप्रशान्तये ।
 एतच्छ्रुत्वा महादेवी परं संतोषमागता ॥ ३९ ॥
 एवं क्षमापयामास प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
 इति वः सर्वमाख्यातं मालिनीविजयोत्तरम् ॥ ४० ॥
 ममैतत्कथितं देव्या योगमृतमनुच्चम् ।
 भवद्विरपि नाख्येयमशिष्याणामिदं महत् ॥ ४१ ॥
 न चापि परशिष्याणामपरीक्ष्य प्रयत्नतः ।
 सर्वथैतत्समाख्यातं योगम्भ्यासरतात्मनाम् ॥ ४२ ॥
 प्रयत्नानां विनीतानां शिवैकार्पितचेतसाम् ।
 कार्तिकेयात्समासाद्य ज्ञानामृतमिदं महत् ॥ ४३ ॥
 मुनयो योगमभ्यस्य परां सिद्धिमुपागताः ।
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे त्रयोविंशतितमोऽधिकारः ॥ २३ ॥
 समाप्तं चेदं मालिनीविजयोत्तरं नाम महातत्रम् ॥

श्रीमत्प्रतापभूर्भुरुराज्या प्रीतये सताम् ।
मधुसूदनकौलेन संपादेदं प्रकाशितम् ॥

श्रीसाम्बशिवार्पणमस्तु ।

